

Ang Banal na Huwaran

Adrian Ebens

Ang Banal na Huwaran

Adrian Ebens

maranathamedia.com

Unang inilathala noong Marso 2011
Na-update noong Mayo 2019

Sa alaala ni James White
Isang taong may kaayusan sa ebanghelyo

Mga Nilalaman

Seksyon 1. Mga Pundasyon ng Banal na Huwaran

1. Ang Banal na Huwaran	5
2. Ang Bukal sa Kautusan.....	13
3. Ang Tatlong-tiklop na Tali	21
4. Pagpapala at Pagsumpa.....	33

Seksyon 2. Ang Banal na Huwaran Kapag Nabigo ang mga Pinuno

5. Pagtugon sa Apostasiya	40
6. Pagkilala sa Iglesya.....	50
7. Nagpapahinga sa Daluyan	60
8. Ang Balabal para sa Pagharap	66
9. Paggawa ng Apela.....	78
10. Nakatayo Mag-isa	85

Seksyon 3. Mga Kahihinantnan ng Pagtanggì sa Banal na Huwaran

11. Pag-iingat ng Ating Kamag-anak na Manunubos.....	93
12. Ang Pagkabulag ni Samson	104

Seksyon 4. Pagtanggap ng Pagpapala sa pamamagitan ng Tiwaling Daluyan

13. Marangal na Halimbawa ni Hana.....	118
14. Ang Matamis na Halimuyak o Samyo ng Pagpapasakop ni Abigail	125
15. Isang Tao na Kaayon sa Puso ng Diyos	134

Seksyon 5. Pinabanal sa Pamamagitan ng Banal na Huwaran

16. Pagbubunyag sa Kasuklam-suklam na Maninira	140
17. Ang Batong Panulok.....	150
18. Sabbath na Pagpapatatak.....	158
19. Isang Makapangyarihang Anghel.....	165

Seksyon 1. Mga Pundasyon ng Banal na Huwaran

1. Ang Banal na Huwaran

Datapuwa't sa atin ay may isang Dios lamang, ang Ama, **na buhat sa Kaniya** ang lahat ng mga bagay, at tayo'y sa kaniya; at isang Panginoong Jesucristo, na **sa pamamagitan Niya** ang lahat ng mga bagay, at tayo ay sa pamamagitan niya. 1 Corinto 8:6

Lahat ng bagay na tinatanggap natin sa buhay na ito ay dumarating sa atin sa pamamagitan ng Banal na Huwaran. Ang huwarang ito ay inihayag sa atin sa pamamagitan ng mga Persona ng Ama at ng Anak. Ang Banal na Huwaran na ito ay nagmumula sa Ama, 'Na sa Kanya nagmula ang lahat ng bagay,' at pagkatapos ay ipinapasa sa atin sa pamamagitan ng persona ni Cristo, 'Na sa pamamagitan Niya ang lahat ng bagay ay umiiral.'

Napakahalaga para sa atin bilang mga tumatanggap ng mga pagpapalang ito na malinaw na makilala ang personalidad at indibidwalidad ng bawat tao sa banal na huwarang ito.

Ang Dios, na nagsalita nang unang panahon sa ating mga magulang sa iba't ibang panahon at sa iba't ibang paraan sa pamamagitan ng mga propeta, (2) Ay nagsalita sa atin sa mga huling araw na ito sa pamamagitan ng Kanyang Anak,

¹Ang lahat ng matapang na diin sa loob ng mga panipi sa buong aklat na ito ay naibigay na.

na Siyang itinalaga na tagapagmana

ng lahat ng mga bagay, na sa pamamagitan Niya rin ginawa ang mga sanlibutan; (3) Na Siya ang sinag ng Kanyang kaluwalhatian at ang mismong wangis ng Kanyang pagka-Dios, at sa pamamagitan ng salita ng Kanyang kapangyarihan ay pinananatili ang lahat ng mga bagay, at nang magawa Niya ang paglilinis sa ating mga kasalanan, ay lumuklok Siya sa kanan ng Kamahalan sa kaitaas-taasan; Hebreo 1:1-3

Sapagka't kung paanong ang Ama ay may buhay sa kaniyang sarili; gayon din ang ibinigay niya sa Anak na magkaroon ng buhay sa kaniyang sarili; Juan 5:26

Ang Anak bilang malinaw na larawan ng Ama ay nangangahulugan na Siya ay kapantay ng Ama. Kaya paano natin makikilala ang dalawa? Malinaw na inihahayag ng Bibliya ang Ama bilang ang dakilang pinagmumulan ng lahat at na tinanggap ng Kanyang Anak ang lahat ng bagay mula sa Kanya. Dahil ang Anak ay tumanggap ng lahat ng bagay mula sa Kanyang Ama at ang Kanyang malinaw na larawan at Kanyang salita, ang tanging paraan na maaari nating pag-iba-iba sa isip ay ang Anak ay nagmula sa Ama at nagmana ng lahat ng bagay mula sa Ama. Ang pamana ni Kristo ang sikreto sa pagpapanatili ng personalidad at indibidwalidad ng bawat isa. Ang Kanyang pamana ay nagpapakita ng malinaw na kaayusan ng 'Sa Kanino' at 'Sa Pamamagitan Niya' pagkakasunud-sunod ng banal na huwaran."

Habang binabasa natin ang Banal na Kasulatan, makikita natin ang maraming halimbawa kung saan inuulit ang huwaran ng 'Sa Kanino' at 'Sa Pamamagitan Niya.' Ang ilan sa mga halimbawang ito ay magkakapatong dahil sa sunud-sunod na daloy ng mga pagpapala ng Dios na dumaraan sa iba't ibang sisidlan. Ang Dios ang ulo ng isang dakilang ilog na dumadaloy sa pamamagitan ng Kanyang Anak pababa at nahahati sa maraming sanga o mga daluyan."

Pinagmulan – Sa Kanino	Daluyan – Sa Pamamagitan Niya	Mga Reperensya o Batayan
Ama	Anak	1 Cor 8:6; 1 Cor 11:3; Heb 1:1-3
asawang lalaki	asawang babae	Gen 3:16; 1 Cor 11:3; Eph

		5:25; 1 Pet 3:1
Ama	Ina	Ex 20:12; Efe 6:1; Col 3:20
Ina	Anak	1 Tim 2:15
Kristo	Asawang Lalaki	1 Cor 11:3
Kristo	Iglesya	Eph 5:25
Propeta	Pari	Ex 4:16; Lev 8:36
Elders/Mga Pastor	Kawan	1 Pet 5:2; 1 Thess 5:12,13
Hari/Governador	Mga Sakop/Mga mamamayan	Rom 13:1-3; 1 Pet 2:13,14
Bibliya	Spirit ng Hula	RH Jan 20, 1903 “Mas Kaunting Liwanag”
Bible	Pastor/Elder	2 Tim 4:2; 1 Pet 5:2

Kapag mas ganap na sinusunod ang banal na huwarang ito, mas maraming pagpapala ang dadaloy sa atin at sa ating pamilya. Halimbawa kapag pinarangalan natin ang ating ama at ina, tayo ay pinangakuan ng mahabang buhay. Kapag lubos nating pinahalagahan sa pag-ibig ang mga namumuno sa atin, tayo ay pinagpapala ng kanilang pangangaral ng Salita at mga pangaral sa isang makadiyos na buhay.

Bukod sa mga direktang pagpapala ng kagalakan, kaligayahan at pakikisama na dumadaloy sa atin sa pamamagitan ng banal na huwaran na ito, mayroon ding mga proteksiyon na pagpapala na maaari nating maipon sa pamamagitan ng channel. Sa bawat kaso, ang isang “Sa Pamamagitan ni” nanggagaling ang mga bagay ay nasa ilalim ng proteksyon at nagtataglay ng awtoridad ng isang “Sa Kanino” nanggagaling ang mga bagay. Ang daluyan ay nasa ilalim ng proteksyon ng pinagmulan. Bilang isang halimbawa kung gaano kalaki ang proteksyon ng isang bata, makikita natin ang:

1. Ang bata ay protektado ng ina,
2. Sinong pinoprotektahan ng kanyang asawang lalaki,
3. Sino ang protektado ng pulis,
4. Sino ang protektado ng gobyerno,
5. Na itinalaga ng Diyos.

Ang pagkuha nito sa isang espirituwal na direksyon na nakikita natin:

1. Ang ama ay pinapayuhan ng mga matatanda o pastor,
2. Na nasasakupan ng Salita ng Diyos,
3. Na isinulat ng mga propeta,
4. Na ibinigay at patuloy na ibinibigay ni Cristo,
5. Sino ang tumatanggap nito mula sa Kanyang Ama.

Habang lalo tayong lumalapit at kumikilos ayon sa mga posisyong sumasalamín sa Banal na Huwaran, lalo namang dumarami ang ating proteksyon, pagpapala, kapayapaan, at kagalakan. Ang susi ng plano ng Ama ay ito:

1. Ang lahat ng bagay ay tinatanggap sa pamamagitan ng isang daluyan at hindi direkta mula sa Ama.
2. Ang lahat ng bagay ay nakaayon sa Ama at sa Kanyang Anak.

Ang paghihimagsik ni Satanas ang nagpakilala ng mga kaisipang sumira sa Banal na Huwaran. Ang kaayusan sa Langit ay nangangahulugan na sa pasimula, si Lucifer ay nasa ilalim ng awtoridad ni Cristo, at si Cristo naman ay nasa ilalim ng awtoridad ng Kanyang Ama.

Si Satanas, ang pinuno ng mga nahulog na anghel, ay minsan ay nagkaroon ng mataas na posisyon sa Langit. Siya ang susunod sa parangal kay Kristo. *Review and Herald*, Feb 24, 1874.

Sinasabi sa atin ng Kasulatan kung paano ninais ni Satanas na baguhin ang banal na huwaran:

Anong pagkahulog mo mula sa langit, O Lucifer, anak ng umaga! paanong naputol ka sa lupa, na nagpapahina sa mga bansa! (13) Sapagka't iyong sinabi sa iyong puso, Ako'y sasampa sa langit, aking itataas ang aking luklukan sa itaas ng mga bituin ng Dios: Ako'y uupo rin sa bundok ng kapisanan, sa mga tagiliran ng hilagaan: (14) Ako'y aakyat sa itaas ng mga kaitaasan ng mga ulap; Ako ay magiging katulad ng Kataas-taasan. Isaiah 14:12-14

Sa mga tekstong ito makikita natin ang isang nilalang na hindi naghahangad na mapasailalim sa proteksyon at pangangalaga ng banal na huwaran ngunit sa halip ay naghahangad na maging katulad, ibig sabihin ay maging katulad, ang Kataas-taasan. Sa simula, ito ay nangangahulugan

na si Satanas ay nais na maging kapantay ni Kristo sa halip na maging sa ilalim ng Kanyang awtoridad, upang siya ay direktang mag-ulat sa Ama nang hindi nasa ilalim ni Kristo. Ang Ama, sa pamamagitan ng banal na huwaran, ay kumilos upang ipagtanggol at protektahan ang Kanyang Anak at ipinahayag ang kaugnayan na itinaguyod ni Kristo sa lahat ng nilikha. Hindi ipinagtanggol ni Kristo ang Kanyang sarili o nagsalita sa Kanyang sariling pagtatanggol. Ang lahat ng ito ay ginawa ng Ama. Tinanggihan ni Satanas ang utos ng Ama na sambahin at parangalan ang Kanyang Anak at pagkatapos ay ninais na maging eksaktong katulad ng Kataas-taasan.

Ang ating pagsamba sa Diyos ay nakabatay lamang sa ating pagbabasa ng Salita ng Diyos. Ang ating kaalaman tungkol sa Kanya ay dumarating sa atin sa pamamagitan ng Kanyang ipinahayag sa atin sa Kanyang Salita at sa Kanyang nilikha. Ang ating pag-unawa sa kung sino ang Diyos at ang ating pagsamba sa Kanya habang tayo ay nabubuhay sa makasalanang mundong ito ay nangyayari lamang sa isip. Kung tayo ay lumihis sa tahasang mga pahayag ng Banal na Kasulatan, ang ating isipan ay agad na mahuhulog sa idolatriya. Ito ang layunin ni Satanas, na maging dahilan upang tayo ay lumampas sa Salita upang madama ang Diyos sa ating isipan bilang ibang anyo maliban sa banal na huwaran. Nais ni Satanas na ilarawan ang Diyos sa ating isipan. Kapag mas nagtagumpay siya sa paggawa nito, mas magiging maliligaw ang ating mga kilos, at samakatuwid ay lalo tayong magkasala. Sa pamamagitan ng Kasalanan, inaalis ni Satanas mula sa atin ang bakod ng proteksyon at nakakuha ng higit na daan upang kontrolin, ariin at sirain tayo.

Pansining mabuti na ninais ni Satanas na maging kapareho ng Kataas-taasan. Sa pamamagitan ng isang tusong proseso ay nilinlang ni Satanas ang mundong Kristiyano upang gawin si Kristo na eksaktong kapareho ng Ama. Habang ang Kristiyanong mundo ay sumasamba sa Diyos sa pamamagitan ng iba't ibang mga paniniwala nito,

² “Si Satanas ay hindi lamang nagpapakita ng kawalang-kamatayan ng kaluluwa sa pamamagitan ng mga pagpapakita ng espiritu, ngunit tulad ng sa simula ay itinuro niya ang maramihang mga diyos...Kaunti lamang ang epekto ng espiritismo kung hindi naihanda ang paraan ng mga maling turo ng mga nag-aangking naniniwala sa Bibliya. Nakita na ito ni Satanas, at nagawa niyang maipasok ang mga pangunahing artikulo ng kanyang paniniwala sa mga paniniwala ng lahat ng tanyag na simbahan. R.F. Cottrell, Review and Herald, Apr 14, 1859

ang entidad na itinuturing bilang pangalawang persona ng Panguluhang Diyos ay talagang isang pormulasyon ni Satanas.

Sa pamamagitan ng pagpapakita kay Kristo bilang eksaktong kapareho ng Ama sa lahat ng paraan, nililito ni Satanas ang pag-iisip ng tao sa pamamagitan ng batas ng Hindi maunawaan - na kapag ang dalawang bagay na nagtataglay ng eksaktong parehong mga katangian ay hindi na malinaw na mauunawaan nang hiwalay; sila ay nagiging mapagpapalit at sa gayon ay misteryosong isa sa pamamagitan ng kanilang pagkawala ng sariling katangian.

Ang pangunahing layunin ng estratehiya ni Satanas upang alisin ang ating pagpapala at proteksyon ay ang magdulot ng kasiraan sa ating isipan tungkol sa Banal na Huwaran. Nais niyang tuksohin tayo sa pamamagitan ng pagbibigay sa isa na 'Sa Pamamagitan Niya' ng parehong mga katangian ng Isa na 'Sa Kanino.' Natutukso tayo sa tila pagnanais na itaas ang tao o persona sa daluyan, ngunit ang kabaligtaran ang nangyayari. Habang ang isa na orihinal na 'Sa Pamamagitan Niya' ay unti-unting nagiging katulad ng Isa na 'Sa Kanino,' lalo tayong nawawalan ng kakayahang makilala ang kaibahan, hanggang sa ang natitira na lamang ay dalawa o maging tatlong 'Sa Kanino.' Sa puntong ito bumabagsak ang katuwiran, kaya't bumubukas ang pintuan sa mahiwaga at mistikal. Kapag maraming pinagmumulan ngunit walang tiyak na daluyan na dadaanan, wala nang patuloy na pag-agos ng pagpapala; natutuyo ang ilog; at bawat isa ay kailangang magbigay ng proteksyon at pagpapala sa kanyang sarili. Gaya ng ating matututuhan sa susunod, ang simpleng prosesong ito ang lihim ng kasuklam-suklam na maninira.

Mayroong maraming katibayan upang ipakita kung saan naganap ang pagbabawal at pagbaluktot na ito sa banal na huwaran. Kunin ang mga sumusunod na halimbawa:

Katolisismo

Kinuha ng Katolisismo ang mga salita ng pari at ginawa itong katumbas ng salita ng mga propeta na nakapaloob sa Bibliya. Sa pamamagitan ng prosesong ito ang salita ng pontiff ng Roma ay ganap na pinalitan ang Kasulatan. Narito ang isang halimbawa:

“Ang Papa ay may kapangyarihang baguhin ang mga panahon, alisin ang mga batas at iwaksi ang lahat ng bagay, maging ang mga utos ni Kristo.” - *Decretal De Translat. Episcop. Cap*

Protestantismo

Bilang reaksiyon sa kabuktutan na ito, ibinalik ng Protestantismo ang Salita bilang ang tanging awtoridad para sa budhi, ngunit nagawa ni Satanas na baluktutin ang prosesong ito sa pamamagitan ng pag-alis ng anumang awtoridad mula sa mga pastor o lider ng simbahan. Ang bawat tao ay nagbabasa ng Bibliya para sa kanyang sarili, na kung saan ay tama, ngunit pagkatapos ang bawat tao ay nakadarama ng ganap na kalayaan na sawayin at ibagsak ang posisyon ng mga pinuno kung kailan niya pipiliin. Walang pakialam si Satanas kung saang direksyon ka pupunta basta't hindi mo alam ang banal na huwaran ng “Sa Kanino” at “Sa pamamagitan Ni.” Ang netong epekto ng Protestantismo ay ang hatiin at hatiin, hatiin at hatiin at maging mahina sa bawat hangin ng doktrina at bawat pagtaas ng charismatic na pamumuno.

Ang mga halimbawa sa itaas ay nagpapakita ng kabuktutan ng imahe ng propeta/pari ng banal na huwaran. Dalhin natin ito sa ibang antas kung saan baluktot ang imahe ng lalaki/babae patungkol sa pagkapari o ministeryo.

PagkaPari

Minsan pa, iniligaw ni Satanas ang Katolisismo sa isang direksyon at ang Protestantismo naman sa kabilang direksyon. Inilagay ni Satanas ang Simbahang Katoliko sa pagbibigay ng ganap na kapangyarihan at kontrol sa mga lalaking pari, na naging sanhi ng di-mabilang na pagdurusa at kalungkutan para sa mga kababaihan. Pagkatapos ay kumilos siya sa loob ng mga simbahan ng Protestante sa pamamagitan ng tila positibong hangaring itaas ang papel ng kababaihan at bigyan sila ng tinig sa iglesia sa pamamagitan ng pagbibigay sa kanila ng parehong posisyon bilang mga matanda at mga pastor. Ito ay nagdudulot ng isang mabilis na sunud-sunod na epekto sa pagtingin sa pagkakapantay-pantay sa pag-aasawa, na nagiging sanhi ng pagsasanib ng dalawang bahagi ng Banal na Huwaran sa isipan at nagtutulak sa lalaki at babae na tunguhin ang isang pag-iisip na walang kasarian o unisex.

Habang ang bawat pagmuni-muni ng banal na pattern ay nalilito at nalilito, ang mga elementong "Sa Pamamagitan Ni" ay lumalayo mula sa ilalim ng proteksyon ng kanilang katapat na "Sa Kanino", na "pinalaya" ng "naliwanagan na pagkakapantay-pantay." May kawalan ng tiwala at pagkalito sa lahat ng relasyon dahil walang malinaw sa kanilang tungkulin o kung anong responsibilidad ang mayroon sila. Ang bawat isa ay maaaring akusahan ang iba at idahilan ang kanilang sarili na nabigo. Si Satanas ay maaaring kumilos at saktan ang ating mga anak, ating asawa, ating mga simbahan, ating mga pastor, ating mga pamahalaan at ating mundo.

Ang isang obserbasyon ng lipunang kanluran ay dapat sabihin sa atin na ang bawat aspeto ng banal na huwaran ay nasira at samakatuwid ang lahat ng antas ng proteksyon ay malubhang napasok ng masama.

Ang likas na tugon ng mga Adventista kapag nakikita nilang binabaluktot ang katotohanan ay ang gamitin ang Protestanteng paraan—gamitin ang tabak laban sa mga pinuno ng iglesia at sisihin sila sa pagkasira ng pananampalataya. Nasisiyahan si Satanas kapag nangyayari ang ganitong gawain, sapagkat alam niyang ito'y patuloy na sumisira sa Banal na Huwaran at pipigil sa mga iglesia na tumanggap ng pagpapala.

Sa susunod na kabanata ay tatalakayin ko ang mga aspeto ng kung ano ang gagawin kapag ang banal na huwaran ay ganap na nasira sa simbahan, at kung anong proseso ang kailangan nating pagdaanan upang maibalik ang daluyan ng pagpapala at mabawi ang banal na huwaran. Ngunit sa susunod, tingnan natin ang banal na huwaran sa Batas ng Diyos

2. Ang Bukal sa Batas

Sa nakaraang kabanata, sinaliksik natin ang banal na huwaran na ipinahayag sa 1 Mga Taga-Corinto 8:6 na tumutukoy sa kaugnayan ng Ama at ng Anak. Ang kanilang relasyon mismo ay nagpapakita ng banal na pattern na ito. Binubuo ito ng “Sa Kanino” na Ama, na siyang pinagmulan, at ang “Sa Pamamagitan Ni” na Anak, na siyang daluyan.

Binanggit namin ang ilang mga halimbawa kung paano ginagaya ang banal na huwaran na ito sa iba't ibang antas ng pamilya, simbahan at komunidad..

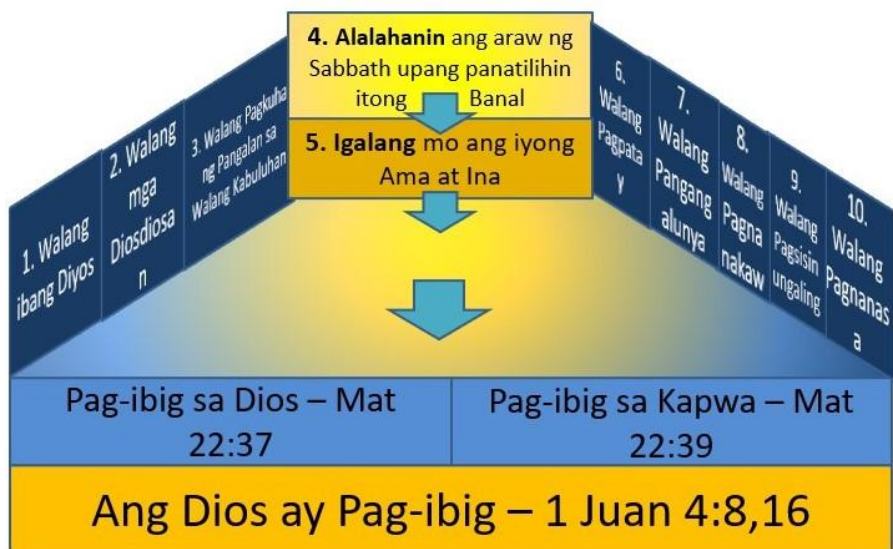
Isang lugar kung saan ang banal na pattern na ito ay kahanga-hangang inihayag ay nasa Sampung Utos. Kung pag-aaralan nating mabuti ang batas, makikita natin na walo sa mga utos ang naglalaman ng mga pagbabawal habang ang dalawang utos sa puso ng batas ay naglalaman ng positibong pagpapala. Pansinin:

Gen 2:3 At **binasbasan ng Dios ang ikapitong araw**, at pinabanal: sapagka't doon siya nagpahinga sa lahat ng kaniyang gawa na nilikha at ginawa ng Dios..

Efe 6:2-3 Igalang mo ang iyong ama at ina; na siyang **unang utos na may pangako**; (3) Upang ikaw ay maging mabuti, at ikaw ay mabuhay nang matagal sa lupa..

Kung aayusin natin ang mga kautusan sa paligid ng dalawang kautusang ito na may positibong pagpapala maaari tayong makakita ng isang bagay na kahawig ng isang bukal:

Ang Batas Bilang Bukal ng Buhay

Ang lahat ng iba pang mga utos ay nagsisilbing guardrail upang gabayan tayo sa pinanggagalingan ng bukal na matatagpuan sa pag-alala sa Sabbath at paggalang sa ating mga magulang. Nakikita ba natin na ang ikaapat at ikalimang utos ay sumusunod sa banal na huwaran?

"Sa Kanino"	"Sa Pamamagitan Ni"
Alalahanin ang Sabbath	Igalang ang Iyong Magulang

Idinisenyo ng Diyos na sa pamamagitan ng ating mga magulang, maturuan tayo tungkol sa mga alituntunin ng Kanyang kaharian, Kanyang batas, at siyempre ang Kanyang pagmamahal.

Dinggin mo, O Israel: Ang Panginoon nating Dios ay isang Panginoon: (5) At iyong iibigin ang Panginoon mong Dios ng buong puso mo, at ng buong kaluluwa mo, at ng buong lakas mo. (6) At ang mga salitang ito, na aking iniutos sa iyo sa araw na ito, ay mapapasa iyong puso: (7) **At iyong ituturo nang buong sikap sa iyong mga anak**, at iyong sasabihin tungkol sa kanila pagka ikaw ay nakaupo sa iyong bahay, at pagka ikaw ay

lumalakad sa daan, at pagka ikaw ay nahihiga, at pagka ikaw ay bumabangon. (8) At iyong itatali na pinakatanda sa iyong kamay, at magiging mga tanda sa pagitan ng iyong mga mata. Deuteronomio 6:4-8

Posible bang makita na kapag lumalapit tayo sa batas sa pamamagitan ng banal na huwaran, ang huwaran na nagbibigay ng lahat ng pagpapala, talagang uunlad tayo at pagpapalain? Pakisuyong pansinin nang mabuti ang sinasabi ni Ellen White tungkol sa ikalimang utos:

Ito, sabi ng apostol, "ang unang utos na may pangako." Efeso 6:2. Sa Israel, na umaasang malapit nang pumasok sa Canaan, ito ay isang pangako sa masunurin, ng mahabang buhay sa mabuting lupain; **ngunit ito ay may mas malawak na kahulugan, kabilang ang buong Israel ng Diyos, at nangangako ng buhay na walang hanggan sa lupa kapag ito ay mapalaya mula sa sumpa ng kasalanan.** *Patriarchs and Prophets*, page 308.

Iniuugnay ni Ellen White ang paggalang sa ating mga magulang sa pagkakaroon ng buhay na walang hanggan. Paano ito posible? Kapag nakita natin na ang lahat ng bagay ay nagmumula sa Ama, ang dakilang pinagmumulan ng lahat, at dumadaloy sa Kanyang mga itinalagang ahensya, makikita natin na kapag iginagalang natin ang ating mga magulang, iginagalang natin ang isang awtoridad na itinatag ng Diyos.

“Igalang mo ang iyong ama at ang iyong ina: upang ang iyong mga araw ay humaba sa lupain na ibinibigay sa iyo ng Panginoon mong Dios.” Ang mga magulang ay may karapatan sa antas ng pagmamahal at paggalang na hindi nararapat sa ibang tao, **ang Diyos Mismo, na nag-atang sa kanila ng responsibilidad** para sa mga kaluluwang ipinagkatiwala sa kanila, ay nag-orden na sa mga naunang taon ng buhay, ang mga magulang ay tatayo sa lugar ng Diyos sa kanilang mga anak. At **siya na tumatanggi sa nararapat na awtoridad ng kanyang mga magulang ay tumatanggi sa awtoridad ng Diyos.** *Patriarchs and Prophets*, page 308.

Ang Sinaunang mga Araw ay ang Diyos Ama. Ang sabi ng salmista: “Bago inilabas ang mga bundok, o kailanman Iyong inanyuan ang lupa at ang sanlibutan, maging mula sa walang hanggan hanggang sa walang hanggan, Ikaw ay Diyos.” Awit 90:2. Ito ay Siya, ang pinagmulan ng lahat ng nilalang, at ang bukal ng lahat ng batas.” *Great Controversy*, page 479

Sa pamamagitan ng ating mga magulang na hinahangad ng ating Ama sa Langit na ibuhos sa atin ang Kanyang pagmamahal, Kanyang awa at Kanyang biyaya. Ang ating mga magulang ay isang channel kung saan nais ng ating Ama na pagpalain tayo ng Kanyang mga salita ng pagmamahal at lambing. Napakahalaga ng alituntuning ito na ginawa ng Diyos ang Kanyang tipan kay Abraham na nakasalalay sa tamang pagkakaayos ng pamilya ayon sa banal na huwaran.

Yamang si Abraham ay tunay na magiging isang dakila at makapangyarihang bansa, at lahat ng mga bansa sa lupa ay pagpapalain sa kanya? (19) **Sapagka't siya'y aking nakikilala, na kaniyang uutusan ang kaniyang mga anak at ang kaniyang sambahayan pagkamatay niya, at kanilang iingatan ang daan ng Panginoon, upang magsagawa ng katarungan at kahatulan; upang dalhin ng Panginoon kay Abraham ang kaniyang sinalita tungkol sa kaniya.** Genesis 18:18-19

Sinabi ng Diyos na Kanyang ibibigay kay Abraham ang lahat ng Kanyang ipinangako dahil si Abraham ay nag-uutos sa kanyang pamilya at sambahayan na sumunod sa kanya; ibig sabihin, pinangungunahan niya ang kanyang sambahayan na sundin ang Banal na Huwaran kung saan iginagalang siya ng kanyang asawa bilang ulo ng tahanan at itinuturo sa kanyang mga anak na igalang at parangalan ang kanilang ama at ina. Pansinin natin ito nang mabuti:

Ang tipan ay nakasalalay sa tamang pagkakasunud-sunod ng pamilya ayon sa banal na huwaran.

Ito ang dahilan kung bakit sinabi ni Ellen White:

“Ang lipunan ay binubuo ng mga pamilya, at ito ang ginagawa ng mga pinuno ng mga pamilya. Mula sa puso ay "ang mga isyu ng buhay"; at ang puso ng komunidad, ng simbahan, at ng bansa ay ang sambahayan. **Ang kagalingan ng lipunan, ang tagumpay ng simbahan, ang kaunlaran ng bansa, ay nakasalalay sa mga impluwensya ng tahanan.**” *Adventist Home*, page 15.

Sa pamamagitan ng mga impluwensyang iyon sa tahanan dapat nating matutuhan ang banal na huwaran. Kapag iginagalang natin ang ating ama

at ina bilang pagpapakita ng banal na huwaran ng Ama at Anak, natututo tayo kung paano iugnay ang ating sarili sa ating Ama sa Langit. Kung susuwayin natin ang ating mga magulang at tatalikuran ang huwarang makikita sa ating mga magulang hindi tayo makakaugnay sa banal na huwaran sa Langit.

“Idinisenyo ng Diyos na ang mga pamilya sa lupa ay magiging simbolo ng pamilya sa langit. Ang mga Kristiyanong tahanan, na itinatatag at isinasagawa alinsunod sa plano ng Diyos, ay kabilang sa Kanyang pinakamabisang mga ahensya para sa pagbuo ng katangiang Kristiyano at para sa pagsulong ng Kanyang gawain.”
Testimonies, Volume 6, page 430.

Ngayon gusto kong mapansin ninyo kung paano ipinaabot ang banal na huwaran na ito sa tahanan sa mas malawak na komunidad.

Ang ikalimang utos ay nangangailangan ng mga bata na hindi lamang magbigay ng paggalang, pagpapasakop, at pagsunod sa kanilang mga magulang, kundi upang bigyan din sila ng pagmamahal at lambing, upang pagaanin ang kanilang mga pagmamalasakit, upang bantayan ang kanilang reputasyon, at upang tulungan at aliwin sila sa pagtanda. **Ipinag-uutos din nito ang paggalang sa mga ministro at mga pinuno at sa lahat ng iba pa na pinagkalooban ng Diyos ng awtoridad.**”
Patriarchs and Prophets, page 308.

Pansining mabuti na ang ikalimang utos ay kinabibilangan ng mga ministro, mga pinuno, at lahat ng iba pa na pinagkalooban ng Diyos ng awtoridad. Mangyaring bigyang-diin ang puntong ito nang maingat:

Ang paggalang sa mga ministro at mga pinuno ay bahagi ng ikalimang utos.

Maraming boses ang sumisigaw, “Bibliya ko lang ang kailangan ko at hindi ako nasa ilalim ng sinumang tao!” Ito ay isang napakatusong pakana ni Satanas upang sirain ang banal na huwaran. Kung talagang hindi tayo nasa ilalim ng sinumang lalaki, hindi kailangang igalang ng mga asawang babae ang kanilang asawa at hindi kailangang igalang ng mga anak ang kanilang mga magulang. Nakakalimutan ng maraming tao na ang tanging dahilan kung bakit mayroon tayo ng ating mga Bibliya ay dahil inutusan ng Diyos

ang mga propeta na isulat ang nais Niyang sabihin, at binigyang-inspirasyon din ang mga tao na maglathala at maglimbag ng Bibliya. Malaki ang ating pasasalamat sa mga lalaking ito, at sa isang kahulugan tayo ay nasa ilalim nila, dahil sila ang ating mga ninuno sa pananampalataya.

Ang sigaw na ito na 'Hawak ko ang aking Biblia at wala akong sinumang sinusunod na tao' ay isang reaksiyon sa gawa ni Satanas na ilagay ang daluyan ng 'Sa Pamamagitan Niya' sa parehong antas ng pinagmumulan na 'Sa Kanino.' Kapag ang mga magulang ay sinusubukang pilitin ang konsensya ng kanilang mga anak tungkol sa pagsamba, inilalagay nila ang kanilang sarili sa isang posisyon na higit pa sa hinihingi ng Diyos. Tulad ng sinabi ni Ellen White, ang ikalimang utos ay naaangkop din sa mga ministro at mga namumuno. Kapag ang mga nasa ganitong posisyon ay humihiling sa atin ng bagay na salungat sa Salita ng Diyos, hindi natin sila maaaring sundin. Subalit hindi ito nangangahulugan na titigil na rin tayo sa paggalang o pagrespeto sa kanila bilang daluyan ng 'Sa Pamamagitan Niya.' Patuloy natin silang igagalang hangga't hinihingi ng Salita ng Diyos—hindi labis at hindi kulang. Habang nagpapatuloy tayo sa aklat na ito, lalo nating pag-aaralan kung paano kumikilos ang Diyos sa mga itinalagang may kapangyarihan na umaangkin ng mga posisyon na para lamang sa Diyos. Ngunit binibigyang-diin natin na ang anumang pagtatangkang pilitin ang ating konsensya ng mga may kapangyarihan ay hindi nagbibigay sa atin ng karapatang lubusang isantabi ang kanilang awtoridad at sirain ang Banal na Huwaran.

Kapag sinusubukan ni Satanas na ilagay ang isang may awtoridad sa posisyong pinag-iisa ang daluyang 'Sa Pamamagitan Niya' at ang pinagmumulang 'Sa Kanino,' kailangan nating alalahanin ang paalala ni Jesus:

At huwag ninyong tawaging ama ang sinomang tao sa lupa:
sapagka't iisa ang inyong Ama, na nasa langit. Mateo 23:9

Ngunit ang payong ito ay hindi nagpapawalang-bisa sa mga sumusunod:

Huwag mong sawayin ang isang matanda, kundi idalangin mo siya na parang ama; at ang mga nakababatang lalaki bilang mga kapatid; 1 Timoteo 5:1

Kapag ang ating ama o pinuno ng simbahan ay naghahangad ng ating pagpapasakop sa mga bagay na tanging pag-aari ng Diyos, pinagsasama nila ang kanilang mga sarili sa Diyos bilang isang awtoridad sa ating buhay at sinisira nito ang mga personalidad ng istrukturang "Sa Kanino" at "Sa Pamamagitan Ni". Hindi namin maaaring sundin ang anumang utos na lumalabag dito. Ang patuloy na pagsisikap ni Satanas na itaas ang mga aspeto ng "Sa Pamamagitan Ni" ng daluyan sa parehong antas ng mga posisyon ng "Sa Kanino" upang sirain silang dalawa.

- Hinahangad niyang itaas ang Anak ng Diyos sa parehong antas ng Ama upang sirain ang Anak at ang Ama.
- Hinahangad niyang palakihin ang mga asawang babae sa parehong posisyon ng kanilang mga asawang lalaki upang sirain ang kanilang pagsasama.
- Siya ay naghahangad na itaas ang mga kababaihan sa parehong posisyon bilang mga inorden na lalaking pastor, kaya nalilito ang pattern ng pamumuno ng "Sa Kanino" at "Sa Pamamagitan Ni".
- Sinikap niyang itaas ang mga sinulat ni Ellen White sa parehong antas ng Bibliya upang sirain ang kanilang natatanging mga tungkulin sa paggabay sa atin.
- Sinikap niyang itaas ang mga salita ng mga tao sa parehong antas ng Bibliya sa pamamagitan ng paggalaw ng mga pinuno upang disiplinahin ang mga miyembro na ang 28 Pangunahing Pananampalataya ay nakalilito at pinagsasama ang kanilang natatanging mga tungkulin.

Sa tuwing nadama ng bayan ng Diyos na ang mga may awtoridad sa kanila ay naghahangad na humiling ng higit pa sa ipinagkakaloob sa kanila ng kanilang posisyon, pagkatapos ay kikilos ni Satanas ang mga nasa ilalim ng awtoridad na iyon na lubusang tanggihan ang puwersahang awtoridad at maghimagsik laban dito. Sa paglabas ng mga tao mula sa ilalim ng proteksiyong awtoridad na iyon, si Satanas ay mas mahusay na

nakaposisyon upang tangayin sila ng hangin ng mga doktrina, mga huwad na pastol at potensyal na pagkawala ng buhay.

Alalahanin natin ang banal na huwaran sa bawat aspeto ng ating buhay. Kung paanong tinitingnan natin si Kristo bilang isang natatanging persona, na may hawak na natatanging awtoridad sa atin bilang ang pinakamataas na awtoridad na "Sa pamamagitan Ni", alalahanin natin ang lahat ng iba pang "Sa pamamagitan Ni" na mga awtoridad na inilagay sa ating buhay - kahit na pinakilos sila ni Satanas na sumanib sa awtoridad na "Sa Kanino" sa itaas nila. Kung sila man ay isang boss sa trabaho, isang guro sa paaralan, isang opisyal ng gobyerno, o isang pastor ng simbahan, igalang natin ang kanilang lugar ng awtoridad sa atin, kahit na sila ay kumilos nang higit pa sa kung ano ang itinakda sa kanila ng Diyos. Huwag tayong maakit sa pagtangga sa mga awtoridad na ito, sa halip ay makiusap para sa kanila. Hilingin natin sa Diyos na pagpalain sila at tulungan silang maibalik ang kanilang tunay na pagkakakilanlan at posisyon bilang salamin ng banal na huwaran. Ang pagtupad sa tungkuling ginagampanan mo bilang nilayon ng Diyos ay ang susi sa mapayapang relasyon, emosyonal na katuparan, communal upliftment, at espirituwal na kaunlaran.

3. Ang Tatlong-tiklop na Tali

At kung ang isa ay manaig laban sa kaniya, dalawa ang makakalaban niya; at ang Tatlong-tiklop na Tali ay hindi madaling maputol. Ecclesiastes 4:12

Ang anumang sistema na mahusay na idinisenyo ay magkakaroon ng Nakasanib na panangga kung ang isang bahagi ng sistema ay nabigo. Ang banal na huwaran na unang ibinigay kina Adan at Eva bilang salamin ng Ama at Anak ay lumawak sa komunidad at sa simbahan. Pansinin kung ano ang sinasabi ng inspirasyon:

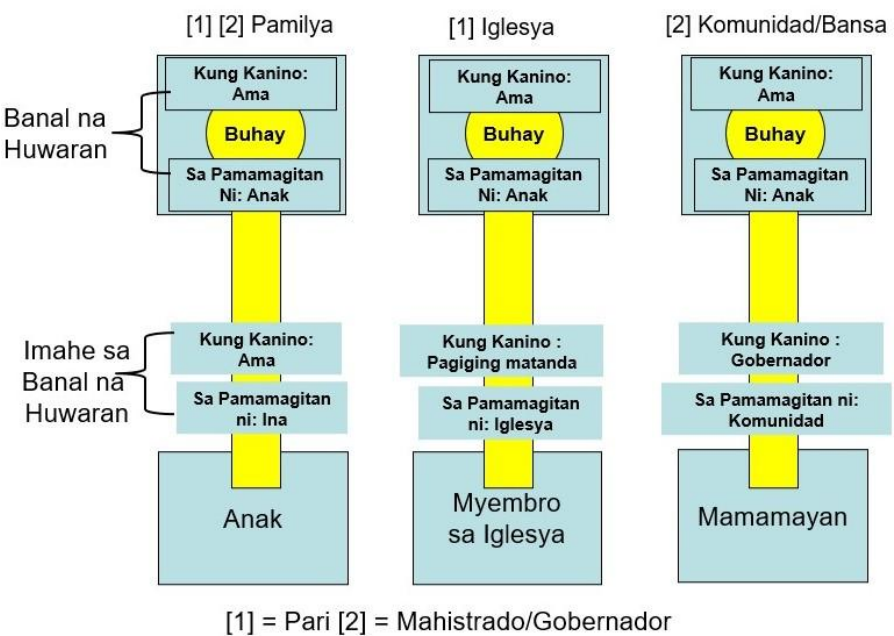
Sa simula, ang ama ay naging [1] **pari** at [2] **mahistrado** ng kanyang sariling pamilya. **Pagkatapos ay dumating ang patriyarkal na panuntunan, na katulad ng sa pamilya, ngunit pinalawak sa mas malaking bilang.** Nang ang Israel ay naging isang natatanging mga tao, ang labindalawang tribo, na nagmula sa labindalawang anak ni Jacob, ay may bawat pinuno. Ang mga pinunong ito, o mga matatanda, ay nagtitipon sa tuwing ang anumang bagay na nauukol sa pangkalahatang interes ay dapat ayusin. [1] **Ang mataas na saserdote ay ang nakikitang kinatawan ni Kristo, ang Manunubos ng kanyang mga tao. Nang manirahan ang mga Hebreo sa Canaan, [2] ang mga hukom ay hinirang, na kahawig ng mga gobernador. Ang mga pinunong ito ay binigyan ng awtoridad na magdeklara ng digmaan at magpahayag ng kapayapaan para sa bansa; ngunit ang Diyos pa rin ang kinikilalang hari ng Israel,**

²Mga numero sa square bracket na ibinigay.

at patuloy niyang inihayag ang kanyang kalooban sa mga piniling pinunong ito, at ipinakita sa pamamagitan nila ang kanyang kapangyarihan. *Signs of the Times*, July 13, 1882.

Habang lumalaki ang pamilya sa simbahan/komunidad, ang parehong pattern na "Sa Kanino" at "Sa Pamamagitan Ni" ay ginagaya sa bawat paggawa ng tatlong-tiklop na tali.

Banal na Huwaran: Tatlong tiklop na Tali

Napapansin natin na habang ang katungkulan ng pari at mahistrado ay iisang tao sa tahanan, ang mga katungkulan na ito ay dapat ihiwalay sa domain ng mas malawak na komunidad, na lumikha ng paghihiwalay ng simbahan at estado. Ito ay lampas sa saklaw ng aming kasalukuyang pag-aaral upang i-detalye ang paghihiwalay na ito.

Nakikita natin ang banal na huwaran sa pamilya na malinaw na ipinahayag ni Pablo nang sabihin niya:

Datapuwa't ibig kong malaman ninyo, na ang ulo ng bawa't lalake ay si Cristo; at ang ulo ng babae ay ang lalaki; at ang ulo ni Kristo ay ang Diyos. 1 Corinto 11:3

Gaya ng nabanggit natin, ang simbahan at ang komunidad ay naaayon sa pamilya. Pansinin muli ang sinabi ni Ellen White:

“Ang lipunan ay binubuo ng mga pamilya, at ito ang ginagawa ng mga pinuno ng mga pamilya. Mula sa puso ay "ang mga isyu ng buhay"; at ang puso ng komunidad, ng simbahan, at ng bansa ay ang sambahayan. Ang kagalingan ng **lipunan**, ang tagumpay ng **simbahan**, ang kaunlaran ng **bansa**, ay **nakasalalay sa mga impluwensya ng tahanan**.” *Adventist Home*, page 15.

Ang lipunan o komunidad ay isang Kabahaging pangkat ng parehong simbahan at bansa. Pansinin kung paano ikinonekta ni Pablo ang huwaran ng pamumuno sa tahanan bilang isang kwalipikasyon ng pamumuno ng simbahan:

Kung gayon ang isang obispo ay dapat na walang kapintasan, **ang asawang lalaki**[**Sa Kanino**] **ng isang asawang babae**[**Sa Pamamagitan Ni**], na mapagbantay, matino, may mabuting pag-uugali, mapagpatuloy, may kakayahang magturo; (3) Hindi mahilig sa alak, walang mang-aaklas, hindi sakim sa maruming kita; kundi matiyaga, hindi palaaway, hindi sakim; (4) **Isa na namamahala nang mabuti sa kaniyang sariling sambahayan, na nagpapasakop sa kaniyang mga anak** [utos sa kaniyang mga anak pagkatapos niya Gen 18:19] nang buong kabigatan; (5) **(Sapagka't kung ang isang tao ay hindi marunong mamahala sa kaniyang sariling bahay, paano niya pangalagaan ang iglesia ng Dios?)** 1 Timoteo 3:2-5¹

Paano sinusuportahan ng iglesia ang isang pamilya kapag ang daluyan ng pagpapala sa isang partikular na tahanan ay wasak o sira? Ano ang responsibilidad ng isang Kristiyano sa mga “wasak na pamilya” o sa mga nagmula sa “sirang tahanan”?

Ang dalisay na relihiyon at walang dungis sa harapan ng Diyos at Ama ay ito, Ang dalawin ang mga ulila at mga babaing balo sa

¹ Mga komento sa square bracket na ibinigay

kanilang kapighatian, at ang pag-iingat sa kaniyang sarili na walang dungis sa sanglibutan. James 1:27

Matutong gumawa ng mabuti; hanapin mo ang kahatulan, paginhawahin mo ang naaapi, hatulan mo ang ulila, ipagsanggalang mo ang balo. Isaías 1:17

Ang mga talatang ito ay para sa mga pinuno ng simbahan. Ano ang dalisay na relihiyon kaysa sa lahat ng iba pang bagay? Ito ay upang dalawin ang mga ulila at ang mga balo sa kanilang kapighatian. Bakit? Dahil ang tahanan ang pinakamatibay na salamin ng banal na huwaran at kailangang gawin ng mga pinuno ng simbahan ang lahat ng kanilang makakaya upang tulungan ang mga pamilya kung saan nawala ang isang ama sa pamamagitan man ng kamatayan o pagpapabaya sa tungkulin. Kapag ang isang ama ay hindi na makapagpapala sa kanyang mga anak, ang mga espirituwal na pinuno ng simbahan ay dapat na pumasok at magbigay ng pagpapalang iyon. Ito mismo ang ginawa ni Jesus.

At dinala nila sa kaniya ang maliliit na bata, upang sila'y kaniyang hipuin: at sinaway ng kaniyang mga alagad ang mga nagdala sa kanila. (14) Datapuwa't nang makita ito ni Jesus, ay nagalit siya, at sinabi sa kanila, Pabayaang ninyong magsilapit sa akin ang maliliit na bata, at huwag ninyo silang pagbawalan: sapagka't sa mga ganito nauukol ang kaharian ng Dios. (15) Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Ang sinumang hindi tumanggap ng kaharian ng Diyos na gaya ng isang maliit na bata, ay hindi siya papasok doon. (16) At binuhat niya sila sa kanyang mga bisig, ipinatong ang kanyang mga kamay sa kanila, at pinagpala sila. Markos 10:13-16

Saan nagmula ang kasaganaan ng pagpapala na nagmumula kay Jesus?

At narito, ang isang tinig mula sa langit, na nagsasabi, Ito ang sinisinta kong Anak, na lubos kong kinalulugdan. Matthew 3:17

Sa pamamagitan ni Kristo ang banal na huwaran ay naganap at ang lahat ng mga pangakong ginawa kay Abraham ay magiging tiyak. Si Abraham ay isang tipo/uri ni Kristo nang ito ay sinabi sa kanya:

At gagawin kitang isang dakilang bansa, at pagpapalain kita, at gagawin kong dakila ang iyong pangalan; at ikaw ay magiging isang pagpapala: Genesis 12:2

Ang Anak ng Diyos ang pinagpala ng Ama, at ginawa ng Diyos ang isang dakilang bansa sa pamamagitan ng Kanyang Anak. Si Kristo ang namumuno sa sistemang ito ng pagpapala at ibinuhos ito sa tatlong lubid upang punan ang ating buhay. Pansinin ang prosesong ito sa pagkilos:

Sumasaakin ang Espiritu ng Panginoon, dahil pinahiran niya ako upang ipangaral ang ebanghelyo sa mga dukha; sinugo niya ako upang pagalingin ang mga bagbag ang puso, upang ipangaral ang paglaya sa mga bihag, at ang pagbabalik ng paningin sa mga bulag, upang palayain ang mga nangabagbag, Lukas 4:18

At lumapit si Jesus at nagsalita sa kanila, na nagsasabi, Ibinigay sa akin ang lahat ng kapangyarihan sa langit at sa lupa. (19) Kaya't humayo kayo, at turuan ang lahat ng mga bansa, Mateo 28:18-19

Ang mensahe ni Kristo ay kabilang sa iba pang mga bagay upang pagalingin ang mga wasak na puso. Ano ang sanhi ng isang wasak na puso kaysa sa nalalanta na mga sumpa ng isang kahabag-habag na pagkabata? Para sa higit pa sa partikular na aspetong ito ng mensahe ni Kristo tingnan ang kabanata 19 ng aking aklat na Life Matters o Mahalaga ang Buhay.²

Ang puntong ginagawa natin dito ay ang simbahan ay idinisenyo bilang isang backup na sistema o contingency para sa mga pamilya nang ang "Kanino" na bahagi ng pamilya ay tumigil sa paggana. Nag-ambag din ang komunidad sa pamamagitan ng pagtiyak na ang mga ulila at mga balo ay may pagkain at tirahan at proteksyon. Tingnan ang Ruth Kabanata 2 at ang pagsasanay ng pagpupulot ng mga bukid. Kapag ang isang simbahan at komunidad ay sumasalamin sa banal na huwaran bilang pagpapahaba ng

²<http://fatheroflove.info/book/view/life-matters>

³"Si Cristo dito ay nagbibigay sa lahat ng Kanyang mga tao ng isang halimbawa ng paraan ng Kanyang paggawa para sa kaligtasan ng mga tao. Ipinakilala ng Anak ng Diyos ang Kanyang sarili sa Kanyang organisadong simbahan. Ang Kanyang mga pagpapala ay darating sa pamamagitan ng mga ahensya na Kanyang inorden, at nais Niyang iugnay ng mga tao ang kanilang sarili sa daluyan ng pagpapala na ito." ST, November 10, 1898

pamilya, kung gayon ang isang bata ay lalago at sumagana. Ang bata ang magiging kagalakan ng kanyang pamilya at ng kanyang komunidad, tulad ni Kristo na kagalakan ng Kanyang Ama at ang simbahan ay kagalakan ni Kristo. Kung ang isang pamilya ay magdurusa sa pagkawala ng isa sa mga daluyan, ang iba pang dalawang daluyan ay magbibigay ng kakulangan. Gaya ng sinasabi ng talata, “Ang taling may tatlong tiklop ay hindi madaling maputol.” Bagaman ang tatlong-tiklop na lubid na ito ay hindi mabilis na naputol, sa paglipas ng panahon si Satanas ay nakahanap ng mga paraan upang maputol ang sistemang ito.

Batid na batid ni Satanas na ang buong daluyan ng pagpapala ay nakasalalay sa pagkakatatat ng banal na huwaran sa ating mga isipan. Ang Diyos na ating sinasamba ay nasasalamon sa tahanan, sa iglesia, at sa pamayanan. Kaya’t nagpasok si Satanas ng isang binagong huwaran sa sangkatauhan—isang huwaran na hindi mula sa pinagmulan at daluyan, kundi isang huwaran ng pagkakapantay-pantay, kung saan ang ikalawang bahagi ay di-namamalayang pinaghalo sa una. Ito ang lihim ng pagkawasak ng pamilya, ng iglesia, at ng pamayanan. Sa ganitong paraan nababali ni Satanas ang tatlong-ikot na lubid Kapag ang mga tao ay nagsimulang maniwala sa likas na pagkakapantay-pantay ng kalagayan sa kanilang pagsamba sa Diyos, ang ugnayan ng mag-asawa ay nababago at napuputol ang daluyan ng pagpapala para sa mga anak. Ang pamumuno ng lalaki ay nawawalan ng saysay sa iglesia at sa pamayanan, at sa loob lamang ng isang henerasyon, nagagawa ni Satanas na sakupin ang buong pamayanan. Wala nang halimbawa para sa mga bata kung paano igalang ang pamumuno at pagpapasakop. Kaya paano pa nila matututuhang makipag-ugnayan sa Diyos?

May tuwirang ugnayan sa pagitan ng diyos na sinasamba ng Simbahang Romano at ng kakayahan nitong gawing tigang ang mga puso ng tao. Ang lihim nito ay ang pagsira sa banal na huwaran at pagpapalit nito ng isang bersyon ng tatlo-sa-isang Trinidad o trinity. Hindi mahalaga kung anong uri ng bersyon ang tanggapin mo, basta’t nakikita mo ang ikalawang persona bilang kapareho ng una, na iba lamang ang pamagat. Ginagawa ito ng Simbahang Katoliko sa pamamagitan ng isang nilalang na may iisang likas na pagkatao, at ginagawa naman ito ng Simbahang Adventista sa pamamagitan ng tatlong magkakaibang pangalan para sa mga banal na persona na may magkatulad na likas na katangian.

Kapag napagtanto mo na ang Ama at Anak ay bahagi ng tatlong tao ngunit iisang Diyos, nawawala ang iyong kakayahang malinaw na makilala ang isa sa isa. Kapag nagsasalita ka ng isa ay nagsasalita ka rin ng isa. Narito kung paano ito ipinahayag ng isang Trinitarian:

May tatlong persona sa Panguluhang Diyos ngunit sila ay napakahiwaga at walang kabuluhan na nauugnay sa isa't isa na ang presensya ng bawat isa ay katumbas ng presensya ng iba. *W.W Prescott Sermon Notes*, page 8, from Sermon at Takoma Park, Oct 14, 1939.

Habang binabasa mo ang sumusunod na sipi, tingnan kung gaano mo katagal mapananatili sa iyong isipan ang Ama at Anak na naiiba:

Maaari nating ipanukala na ang Diyos, sa **Kaniyang** sarili sa pagkakahayag bilang Trinidad, ay nagpahayag na nilikha **Niya** tayo upang magpakita ng pag-ibig na likas na nananahan sa **Kaniyang mismong pagkatao** bilang isang Diyos na walang hanggang umiibig at iisa sa tatlo. Higit pa rito, ang tatluhan pag-ibig na matatagpuan sa Diyos ay hindi nakasentro sa sarili, kaya't malinaw na ipinahihiwatig nito na matatagpuan natin ang ating pinakadakilang kagalakan at kasiyahan sa pamumuhay para sa iba at sa paglilingkod sa kapwa. Whidden, Moon and Reeve, *The Trinity*, page 247.

Ang kalituhan tungkol sa tinatawag na “Trinitarian na pagpapahayag-sa-sarili” ay hindi bahagi ng pananampalataya ng mga unang Adventista. Noong 1874, sa pinakaunang isyu ng pahayagang *Signs of the Times*, na inedit at inilathala ni Matatanda James White, ipinakilala ang 25 Pangunahing Alituntunin na pinanghahawakan ng mga mamamayang Adventista “na may dakilang pagkakaisa.” Narito ang mga alituntunin na may kaugnayan sa Diyos. Pansinin na ang mga ito ay inihanay ayon sa 1 Corinto 8:6.

1. **Na mayroong isang Diyos, isang personal, espirituwal na nilalang,** ang lumikha ng lahat ng bagay, makapangyarihan sa lahat, alam sa lahat, at walang hanggan, walang katapusan sa karunungan, kabanalan, katarungan, kabutihan, katotohanan,

at awa; hindi nababago, at sa lahat ng dako ay naroroon ng kanyang kinatawan, ang Banal na Espiritu. Awit 139:7.

2. Na mayroong isang Panginoong Jesucristo, ang Anak ng Amang Walang Hanggan, ang isa kung kanino nilikha ng Diyos ang lahat ng bagay, at kung saan ang mga ito ay binubuo; na kinuha niya sa kanya ang likas na katangian ng mga binhi ni Abraham para sa pagtubos ng ating nahulog na lahi; . . .

Ang dalawang pahayag na ito ay nanatiling hindi nagbabago hanggang 1931, at pagkatapos noong 1980 ang misteryo ng Trinity ay opisyal na binoto bilang isang Pangunahing Paniniwala ng Seventh-day Adventist na simbahan. Ihambing natin ang malinaw na pahayag sa itaas ng pagkakaiba ng Ama at Anak sa kasalukuyang Pahayag ng Paniniwala ng mga Seventh day Adventist tungkol sa Diyos.

Trinidad: May iisang Diyos: ang Ama, ang Anak, at ang Banal na Espiritu—isang pagkakaisa ng tatlong magpakailanmang **Persona.** Ang Diyos ay walang kamatayan, makapangyarihan sa lahat, maalam sa lahat ng bagay, higit sa lahat, at laging naroroon. **Siya** ay walang hanggan at

Ang pangunahing(pundamental) prinsipyo ng mga Adventista ng Ikapitong Araw, gaya ng ipinahayag sa itaas, ay lumalabas taun-taon sa Adventist Yearbook hanggang noong 1914. Noong taon na pumanaw si Ellen White, ang mga Pangunahing Prinsipyong ito ay tumigil sa paglalathala hanggang sa isang binagong pahayag na inihanda ni F.M. Wilcox at marahil kasama si F.D. Nichol ay biglang lumitaw sa Yearbook ng 1931. Saan man ito nagmula, **sa pagkaunawa na ang General Conference Committee—o alinmang katawang pangsimbahan—ay hindi kailanman tatanggapin ang dokumento sa anyong isinulat, si Elder Wilcox, na may buong kaalaman ng grupo, ay personal na nag-abot ng Pahayag kay Edson Rogers, ang estadistiko ng General Conference, na siyang naglathala nito sa edisyon ng 1931.** Fritz Guy, *Uncovering the Origins of the Statement of 27 Fundamental Beliefs*. Ang Pahayag ng 1931 ay ganito ang nilalaman: Na ang Pagkadiyos, o Trinidad, ay binubuo ng Walang Hanggang Ama, isang personal at espirituwal na Katauhan, makapangyarihan sa lahat, nasa lahat ng dako, maalam sa lahat, walang hanggan sa karunungan at pag-ibig; ang Panginoong Jesu-Cristo, ang Anak ng Walang Hanggang Ama, na sa pamamagitan Niya ang lahat ng mga bagay ay nilikha at sa pamamagitan Niya ang kaligtasan ng mga tubusin ay maisasakatuparan; ang Banal na Espiritu, ang ikatlong persona ng Pagkadiyos, ang dakilang kapangyarihang muling nagpapabago sa gawain ng pagtubos. (Mateo 28:19)

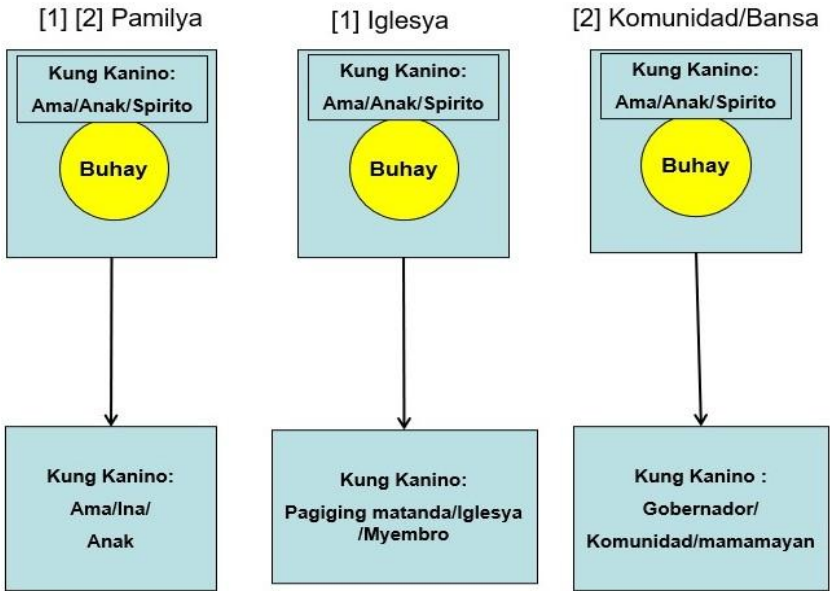
lampas sa kaya ng pag-unawa ng tao, gayunma’y nakikilala sa pamamagitan ng **Kaniyang** pagpapahayag ng sarili. **Siya** ay karapat-dapat sa walang hanggang pagsamba, paggalang, at paglilingkod ng buong nilikha

Kung ang pahayag na ito tungkol sa Diyos ay totoo, kailangan nating basahin ang 1 Corinto 8:6 sa sumusunod na paraan:

“Ngunit sa atin ay mayroon lamang isang may tatlong Diyos, ang Trinidad, na mula sa kanya ang lahat ng mga bagay, at tayo ay nasa kanya; sa pamamagitan niya ang lahat ng mga bagay, at tayo ay sa pamamagitan niya.”

Ang Trinidad/Trinity ay idinisenyo upang sirain ang "Sa Kanino" at "Sa pamamagitan Ni" na mga pagkakaiba ng Ama at Anak na pagkatapos ay pinalatag ang banal na pattern para sa pang-araw-araw na buhay sa pamilya, simbahan at komunidad.

Pekeng Huwaran: Naputol na mga Tali

[1] = Pari [2] = Mahistrado/Gobernador

Ang pag-alis ng mga pagkakaibang "Sa Kanino" at "Sa Pamamagitan Ni" ay nag-aalis din sa daloy ng daluyan. Sa halip na malinaw na nagmumula sa Ama sa pamamagitan ng Anak, ito ay maaaring magmula sa alinman sa kanila o sa lahat ng sabay-sabay, at ang lahat ay nagiging isang hindi maunawaang misteryo.

Bilang isang halimbawa ay mababasa mo sa aklat ng Mga Hukom kung paano tumalikod ang Israel sa Diyos na may natatanging istrukturang "Sa Kanino" at "Sa Pamamagitan Ni" sa pagsamba kay Baal. (Hukom 2:9, 10). Pansinin kung paano nalilito ang mga ugnayan ng pamilya, ang mga lalaki ay pinasiyahan ng pagsinta gaya ng sa kaso ni Samson at ng iba pa. Nawala rin ang pagiging sensitibo ng mga lalaki sa mga babae sa kanilang buhay gaya ng nakikita sa buhay ni Jephte sa Hukom 11. Habang ang mga bata ay ipinanganak sa mga pamilyang hindi na nagpapala, ang mga maniniil na gaya ni Abimelech (Mga Hukom 9) ay nabuo. Sa ibang mga sitwasyon sila ay nagiging natatakot, tulad ng sa kaso ni Barak na hindi kayang lumaban nang walang babaeng nangunguna sa kanya (Mga Hukom 4).

Ang ating simbahan ay dumaraan sa parehong proseso mula noong tinanggap natin ang Trinidad/trinity kasama ang huwad na banal na huwaran nito ng tatlong magkatulad na nilalang, na taliwas sa Pinagmulan at Daluyan na ipinahayag sa 1 Corinto 8:6. Nakikita natin na bumababa ang bilang ng mga lalaki na maaaring mamuno sa ating mga simbahan, dumarami ang mga paghihiwalay ng kasal, dumarami ang pagkomisyon ng mga babaeng pastor, at lalong lumalabo ang pagkakaiba ng lalaki at babae. Ang lahat ng mga bagay na ito ay mga sintomas ng nakapipinsalang epekto ng pagsamba ng tatlong-tao-sa-isang-Diyos; sinisira nito ang ating mga tahanan, simbahan at komunidad.

Ang prosesong ito ay tumpak na inilarawan ni Jeremias, na naghahayag ng pagkaputol ng lahat ng mga tali na itinatag ng ating Ama at kung paano naapektuhan ng pagkatiwangwang ang mga pamilya, simbahan at komunidad:

Ang aking tabernakulo ay nasira, **at lahat ng aking mga panali ay naputol:** ang aking mga anak ay nagsialis sa akin, at sila'y wala na: wala nang mag-uunat pa ng aking tolda, at maglalagay ng aking mga tabing. **(21) Sapagka't ang mga pastor ay naging tampalasan, at hindi hinanap ang Panginoon: kaya't sila'y**

hindi giginhawa, at lahat nilang kawan ay mangangalat.

(22) Narito, ang ingay ng ingay ay dumarating, at isang malaking kaguluhan mula sa hilagaang lupain, [Babilon] upang gawing sira ang mga bayan ng Juda, at isang yungib ng mga dragon. (23) Oh Panginoon, **nalalaman ko na ang lakad ng tao ay wala sa kaniyang sarili:** wala sa tao na lumalakad upang ituwid ang kaniyang mga hakbang. (24) Oh Panginoon, sawayin mo ako, ngunit sa pamamagitan ng kahatulan; hindi sa iyong galit, baka ako'y mapahamak. (25) Ibuhos mo ang iyong kapusukan sa mga bansang hindi nakakakilala sa iyo, at sa mga angkan na hindi tumatawag sa iyong pangalan: sapagka't kanilang kinain si Jacob, at nilamon siya, at nilipol siya, at ginawang sira ang kaniyang tahanan. Jeremias 10:20-25

Ang tawag kay Elias ay isang tawag na ibalik ang ating mga puso sa tunay na Diyos ng Israel, ang Diyos na nahayag sa puso ng Sampung Utos:

Alalahanin ninyo ang kautusan ni Moises na aking lingkod, na aking iniutos sa kaniya sa Horeb para sa buong Israel, kasama ng mga palatuntunan at mga kahatulan. (5) Narito, aking susuguin sa inyo si Elias na propeta bago dumating ang dakila at kakilakilabot na araw ng Panginoon: At kaniyang ibabalik ang puso ng mga ama sa mga anak, at ang puso ng mga anak sa kanilang mga magulang, baka ako'y pumarito at saktan ko ang lupa ng sumpa. Malachi 4:4-6

Ang gawain ni Elijah ay isang gawain ng pagpapanumbalik ng tunay na Diyos ng Israel at isang tawag na ipakita ang ating Diyos sa ating mga pamilya, ating mga simbahan at ating mga komunidad.

At marami sa mga anak ni Israel ang ibabalik niya sa Panginoon nilang Dios. (17) At siya ay mauuna sa kanya sa espiritu at kapangyarihan ni Elias, upang ibalik ang mga puso ng mga ama sa mga anak, at ang mga masuwayin sa karunungan ng matuwid; upang ihanda ang isang bayang inihanda para sa Panginoon. Lukas 1:16-17

Ang pagbaling ng mga puso ay nagsasangkot ng pagkilala ng mga anak na parangalan ang mga magulang, at pagkilala ng mga magulang na pagpalain ang kanilang mga anak. Ito ay isang kamalayan sa mga tungkulin at responsibilidad na mayroon tayo sa isa't isa, ayon sa mapagmahal na

relasyong hurisdiksyon ng banal na balangkas ng huwaran. Ang pagtalikod sa mga tao mula sa pagsuway ay nagsasangkot ng mga tao na bumalik sa paggalang sa kanilang mga pinuno ng simbahan at komunidad, at para sa mga pinunong ito na kilalanin ang kanilang pangangailangan na basbasan at protektahan ang mga nasa ilalim ng kanilang pangangalaga. Ang gawain ni Elijah ay hindi tumatawag sa mga tao na palayain ang kanilang sarili mula sa lahat ng awtoridad ng tao, sa halip ay hangarin na ibalik ang awtoridad na iyon sa banal na huwaran. Sama-sama tayong manalangin para sa kapangyarihan at espiritu ni Elijah na ipakita sa atin kung paano ibabalik ang banal na huwaran sa ating mga tahanan, simbahan at komunidad.

4. Pagpapala at Pagsumpa

Habang tinitingnan natin nang mabuti ang banal na pattern sa pamamagitan ng Banal na Kasulatan, makikita natin ang isang larawan na lumilitaw kung paano nauugnay ang mga bahagi ng Huwaran na "Sa Kanino" at "Sa Pamamagitan Ni" sa isa't isa. Ang ating Ama sa Langit ay isang Diyos ng pagpapala. Pansinin ang sinasabi ng Bibliya:

Ang Dios ay hindi tao, na siya'y magsisinungaling; ni ang anak ng tao, na siya'y magsisi: sinabi ba niya, at hindi niya gagawin? o siya ba ay nagsalita, at hindi ba niya gagawin? (20) Narito, aking tinanggap ang utos na pagpalain: at kaniyang pinagpala; at hindi ko ito maibabalik. Mga Bilang 23:19-20

At muli:

Ang bawa't mabuting kaloob at bawa't sakdal na kaloob ay mula sa itaas, at bumababa mula sa Ama ng mga ilaw, na sa kaniya'y walang pagbabago, ni anino man ng pagbabago. James 1:17

Ang isa sa mga pangunahing punto na dapat nating tandaan ay ang kagalakan, pribilehiyo at tungkulin para sa "Sa Kanino" na pagpalain ang "Sa Pamamagitan Ni." Pansinin din natin na ang lakas ng pagpapala ay nasusukat sa pamamagitan ng paggalang ng "Sa Pamamagitan Ni" para sa "Sa Kanino."

Ang pagpapalang ito ay namamalagi sa isang sukat ng antas na maaaring lumipat sa isang sumpa. Habang ang pag-ibig, karangalan, paggalang at pagsunod ay lumilipat sa kawalang-dangal, kawalang-galang at pagsuway, ang channel ay gumagalaw mula sa pagpapala patungo sa pagsumpa. Kapag ang isang tao ay kumilos laban sa isang tao na itinalaga ng Diyos bilang isang awtoridad sa kanyang buhay, ang pagpapalang dapat sana ay

natanggap ay nagiging isang sumpa. Pansining mabuti ang mga tekstong ito:

... dinadalaw ang kasamaan ng mga ama sa mga anak hanggang sa ikatlo at ikaapat na salin ng mga napopoot sa akin; At nagpapakita ng awa sa libu-libo sa kanila na umiibig sa akin, at tumutupad ng aking mga utos. Exodo 20:5-6

At aking pagpapalain ang mga nagpapala sa iyo, at aking susumpain ang sumusumpa sa iyo: at sa iyo ay pagpapalain ang lahat ng mga angkan sa lupa. Genesis 12:3

Ang prinsipyong ito ay nangyayari nang pinakamakapangyarihan kung saan ang pinagmulan ng "Sa Pamamagitan Ni" ay direktang nagmula sa "Sa Kanino" - kung saan dapat ang pasasalamat ay pinakamataas.

Datapuwa't ibig kong malaman ninyo, na ang ulo ng bawa't lalake ay si Cristo; at ang ulo ng babae ay ang lalaki; at ang ulo ni Kristo ay ang Diyos. 1 Corinto 11:3

Ang mga anak ng mga bata ay korona ng matatandang lalaki; at ang kaluwalhatian ng mga anak ay ang kanilang mga ama. Kawikaan 17:6

Ang daluyan na ito ay napakalakas na naglalaman ito ng kapangyarihan ng buhay at kamatayan.

Ngunit sumagot siya at sinabi, Nasusulat, Hindi sa tinapay lamang mabubuhay ang tao, kundi sa bawat salitang lumalabas sa bibig ng Diyos. Mateo 4:4

Ang espiritu ang bumubuhay; walang pakinabang ang laman: ang mga salitang sinasalita ko sa inyo, ay espiritu, at buhay. Juan 6:63

Kamatayan at buhay ay nasa kapangyarihan ng dila: at silang nagsisiibig nito ay kakain ng bunga niyaon. Kawikaan 18:21

Ang bawat bata ay nabubuhay ayon sa buhay ng kanyang ama. *Mount of Blessing*, page 78.

Ang mga Salita ng Ama ay buhay sa atin at ang Kanyang Salita ay dumadaloy sa atin sa pamamagitan ng tatlong lubid na Kanyang itinakda

upang pagpalain at protektahan tayo. Ang pinakamaapura at kritikal na pagpapala na gustong ipadala sa atin ng ating Ama ay ang mga salitang ito:

At narito, ang isang tinig mula sa langit, na nagsasabi, Ito ang sinisinta kong Anak, na lubos kong kinalulugdan. Mateo 3:17

Ang pagpapalang ito na tinanggap ni Kristo mula sa Ama ay ipinasa sa atin.

Sa kapurihan ng kaluwalhatian ng kanyang biyaya, na kung saan tayo ay ginawa niyang tinanggap sa minamahal. Efeso 1:6

Hindi ba't kahanga-hanga na malaman na ang kagalakan na nadama ni Jesus nang marinig Niya ang Kaniyang Ama na nagsabi kung gaano Siya kamahal, ay maaari ring dumaloy sa atin? Tandaan natin na ang mga salitang ito ng Ama ay may kapangyarihan batay sa kung paano natin nakikita ang kapangyarihan ng Ama sa Kaniyang Anak. Sa katuruang Trinidad, sinasabi na ang Ama ay may kapangyarihan lamang sapagkat ang Espiritu at ang Anak ay pumili sa Kaniya para sa posisyong iyon. Ngunit ayon sa Biblia, ang Ama ay may ganap na kapangyarihan sa Kaniyang Anak, kaya't ang Kaniyang mga salita ng pagpapala ay ganap at lubos. At ang ganap na pagpapalang iyon ay maaari nating matamo sa pamamagitan ni Cristo. Ang aking dalangin ay makita natin ang tunay na diwa ng ebanghelyo sa pagkilala na ang Diyos ay Ama ni Cristo, at si Cristo ay Anak ng Diyos. Sa ganitong paraan lamang natin tunay na mauunawaan na tayo ay tinatanggap sa Minamahal at ang Kaniyang pagpapala ay ganap at walang hanggan.

Pansinin nating mabuti kung paano pinagana si Kristo at malayang pumili na tanggapin ang ganap na kumpletong pagpapala ng Ama - iginalang ni Kristo ang pagkauulo at awtoridad ng Kanyang Ama nang lubusan, ganap at kompleto. Ngunit magagawa lamang ito ni Kristo dahil lubos Niyang kilala ang kanyang Ama, na lubos na mabuti ang Kanyang Ama, at samakatuwid ay lubos na mapagkakatiwalaan ang kanyang Ama. Walang ibang nilalang ang nakakilala sa Ama tulad ng ginawa ni Kristo (Matt 11:27):

¹ “Ang Diyos ang Ama ni Kristo; si Kristo ang Anak ng Diyos.” Testimonies Volume Eight, page 268.

Nang magkagayo'y sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, Katotohanan, katotohanang sinasabi ko sa inyo, Ang Anak ay hindi makakagawa ng anuman sa kaniyang sarili, kundi kung ano ang nakikita niyang ginagawa ng Ama: sapagka't ang anomang bagay na kaniyang ginagawa, ay gayon din ang ginagawa ng Anak. Juan 5:19

Wala akong magagawa sa aking sarili: humahatol ako ayon sa aking naririnig: at ang paghatol ko ay matuwid; sapagkat hindi ko hinahanap ang aking sariling kalooban, kundi ang kalooban ng Ama na nagsugo sa akin. Juan 5:30

At ang nagsugo sa akin ay kasama ko: hindi ako pinabayaang mag-isa ng Ama; sapagkat lagi kong ginagawa ang mga bagay na nakalulugod sa kanya. Juan 8:29

Aking nalulugod na gawin ang iyong kalooban, Oh aking Dios: oo, ang iyong kautusan ay nasa loob ng aking puso. Awit 40:8

Kung tutuparin ninyo ang aking mga utos, mananatili kayo sa aking pag-ibig; kung paanong ako ay tumupad sa mga utos ng aking Ama, at nananatili sa kanyang pag-ibig. Juan 15:10

Sa buhay ni Kristo, makikita natin na ang susi sa pagkuha ng isang pagpapala ay ang pagsunod sa mga salita ng “Sa Kanino.” Habang tinutupad natin ang mga salita ng mga itinalaga sa atin, pinagpapala nito ang itinalaga upang protektahan at pagpalain tayo.

... at aking pagpapalain ang mga nagpapala sa iyo. Gen 12:3

Habang sinunod ng Anak ng Diyos ang Kanyang Ama, makikita natin na sinunod ni Sara ang kanyang asawang lalaki.

Kung paanong si Sara ay sumunod kay Abraham, na tinatawag siyang panginoon: na kayo'y mga anak na babae, hangga't kayo'y gumagawa ng mabuti, at hindi natatakot ng anomang pagkamangha. 1 Pedro 3:6

Muli nating makikita ito sa huwaran ng magulang at anak:

Mga anak, sundin ninyo ang inyong mga magulang sa Panginoon: sapagka't ito ay matuwid. Efeso 6:1

Mga anak, sundin ninyo ang inyong mga magulang sa lahat ng mga bagay: sapagka't ito ay lubos na nakalulugod sa Panginoon. Colosas 3:20

At nakikita natin ang prinsipyong ito na ipinapahayag sa lahat ng aspeto ng tatlong-tiklop na lubid:

Magpasakop ang bawat kaluluwa sa matataas na kapangyarihan. Sapagka't walang kapangyarihan kundi sa Dios: ang mga kapangyarihan na umiiral ay itinalaga ng Dios. Kaya't ang sinomang lumalaban sa kapangyarihan, ay lumalaban sa utos ng Dios: at ang lumalaban ay tatanggap sa kanilang sarili ng kahatulan. Roma 13:1,2

Kayo'y pasakop sa bawa't palatuntunan ng tao alangalang sa Panginoon: maging sa hari, bilang pinakamataas; (14) O sa mga gobernador, gaya ng sa mga sinugo niya para sa kaparusahan sa mga gumagawa ng masama, at para sa papuri sa mga gumagawa ng mabuti. 1 Pedro 2:13-14

At ipinamamanhik namin sa inyo, mga kapatid, na inyong kilalanin ang nangagpapagal sa inyo, at namumuno sa inyo sa Panginoon, at nagpapaalaala sa inyo; (13) At pahalagahan sila ng lubos sa pagibig dahil sa kanilang gawa. At maging payapa sa inyong sarili. 1 Thesalonica 5:12-13

Habang minamasdan natin ang buhay ni Jesus sa banal na huwaran, makikita natin na ang buhay at pagpapala ay nagmumula sa pagpapasakop, paggalang, paggalang at pagsunod sa mga salita ng Awtoridad na nasa Kanya.

Muli nating uulitin na ang kapangyarihan ng pagpapala ay direktang nasusukat sa kapangyarihan ng paggalang at karangalan na taglay ng "Sa pamamagitan Ni" para sa "Sa Kanino." Kung mas pinapahalagahan natin ang mga salita ng "Sa Kanino" lalo tayong pagpapalain nila. Habang higit nating hinahamak ang awtoridad ng "Sa Kanino" sa atin, ang kanilang mga salita ay magiging parang paghatol at pagkondena sa atin. Ang sumpa ay bumabagsak nang husto sa atin dahil ang pagtanggì sa isa na may awtoridad sa atin ay nagiging sanhi ng emosyonal na paghatol natin sa ating sarili pati na rin ang pakiramdam na malayo sa awtoridad. Dahil dito, nawawala ang ating kakayahang maging awtoridad sa mga nasa ilalim

natin. Kapag tayo ay masunurin na mga salita ng pagsang-ayon ay nagdudulot ng pagpapala; ang mga salita ng hindi pagsang-ayon ay nagdudulot ng pasasalamat sa pagtutuwid. Kapag hindi tayo masunurin, ang mga salita ng pagpapala ay maaaring magdulot ng pangangati dahil maaaring hindi natin nais na emosyonal na umasa sa pinagmulan habang ang mga salita ng hindi pagsang-ayon ay nagdudulot ng galit at damdamin ng paghihiganti.

Ang isang magandang halimbawa ng prosesong ito ay matatagpuan sa kuwento ni Cain. Sinuway ni Cain ang Diyos sa pamamagitan ng hindi pagdadala ng tamang hain sa pagsamba. Pagkatapos, direktang itinuro ng Diyos ang pagkakamali ni Cain at hinikayat siya na gawin ang tama. Ang pagtatangkang ito na ituwid si Cain ay nagpatindi lamang ng kanyang galit hanggang sa puntong pinatay niya ang kanyang kapatid sa pag-apela sa kanya na gawin ang tama. Ang sumpa ay bumagsak nang husto kay Cain. Bakit? Dahil ba sa pinahirapan siya ng Diyos? Hindi, ang sariling katarungan ni Cain ang naging dahilan upang madama niya na namuhay siya sa hindi pagsang-ayon ng Langit. Pansining mabuti ang marginal na pagbabasa ng tugon ni Cain sa Diyos nang sabihin niya:

At sinabi ni Cain sa Panginoon, Ang aking parusa ay higit sa aking makayanan. Genesis 4:13

Kung babasahin mo ang margin, ito ay nagsasabing, "Ang aking kasamaan ay higit pa sa maaaring patawarin." Ibig sabihin, sobrang sama ng loob ni Cain kaya hindi na siya naniwala na matatanggap siya ng Diyos. Ito ang puso ng sumpa. Kapag sumuway tayo sa Diyos at sa Kanyang itinalagang awtoridad, nagkakaroon tayo ng mas malakas at mas malakas na pakiramdam na hindi tayo inaprubahan o tinatanggap ng Langit. Walang pagtakas mula sa prinsipyong ito.

Marami ang nagsisikap na tumakas sa mga itinalagang awtoridad/tungkulin ng Diyos sa pamamagitan ng pagtatanong ng

1 "Kung nakikita ng mundo ang isang perpektong pagkakaisa na umiiral sa simbahan ng Diyos, ito ay magiging isang malakas na katibayan para sa kanila na pabor sa relihiyong Kristiyano. Ang mga di-pagkakasundo, hindi masayang pagkakaiba, at maliliit na pagsubok sa simbahan ay nakakasira sa ating Manunubos. Ang lahat ng ito ay maiiwasan, kung ang sarili ay isuko sa Diyos, at ang mga tagasunod ni Jesus ay sumusunod sa tinig ng ating simbahan. sa hatol ng simbahan ang aming sariling mga ideya kung ano ang tama at nararapat.

kaparehong tanong ng abogado na gustong bigyang-katwiran ang kanyang sarili sa pamamagitan ng pagtatanong kay Hesus, "Sino ang aking kapwa?" Kaya ngayon, maraming tao ang tumugon ng, "Sino ang awtoridad sa aking buhay?"

Marami ang nagsasabi na ang Bibliya lamang ang kanilang awtoridad, ngunit ang mismong awtoridad na iyon ay tumutuligsa sa kanilang pag-aangkin.

Inilagay ng Diyos ang tatlong lubid ng awtoridad sa ating buhay upang pagpalain tayo; malinaw ang Banal na Kasulatan tungkol dito. Ang Bibliya lamang ang binhi o "Sa Kanino" na awtoridad, ngunit ang Diyos ay naglagay ng tatlong beses na tali ng "Sa pamamagitan Ni" o pag-aalaga ng mga awtoridad sa ating buhay para sa ating proteksyon at pagpapala. Kung tatanggihan natin sila, tinatanggihan natin ang awtoridad ng Diyos at tatanggap tayo ng sumpa.

Ang isang natural na tanong na lumalabas tungkol sa daluyan na ito ay: "Ano ang gagawin ko kapag ang isang tao sa aking daluyan ng awtoridad ay humiling sa akin na gumawa ng isang bagay na salungat sa Salita ng Diyos? Ano ang gagawin ko kapag ang isang awtoridad ay tumanggi sa Diyos at namumuhay ng isang imoral na buhay? Ako ba ay napapailalim pa rin sa kanilang awtoridad?" Ito ang susunod na tanong na babalingin natin, dahil lahat tayo ay nahaharap sa tanong na ito sa isang punto at mahalagang malaman kung paano tayo dapat tumugon ayon sa Bibliya.

Ngunit ang pahalagahan ang gayong mga damdamin at pananaw ay magdadala lamang ng anarkiya sa simbahan at pagkalito sa ating sarili. Nakita ni Kristo na ang pagkakaisa at Kristiyanong pagsasama ay kailangan sa layunin ng Diyos, kaya't ipinag-uutos niya ito sa kanyang mga alagad. At ang kasaysayan ng Kristiyanismo mula noon hanggang ngayon ay nagpapatunay na sa pagkakaisa lamang mayroong lakas. Hayaang magpasakop ang bawat paghatol sa awtoridad ng simbahan." Review and Herald, Pebrero 19, 1880.

Seksyon 2. Ang Banal na Huwaran Kapag Nabigo ang mga Liders

5. Pagtugon sa Apostasiya

Marami ang nakarinig ng pamilyar na kasabihan na ang isang onsa ng pag-iwas ay nagkakahalaga ng isang kalahating kilong lunas, at ito ay tiyak na nangyayari kapag nabubuhay sa loob ng tatlong-tiklop na lubid ng pagpapala ng Diyos. Sa ating huling kabanata ay binanggit natin kung paano pinagpapala ang mga nasa ilalim ng awtoridad kapag iginagalang at sinusunod nila ang awtoridad. Pagkatapos ay itinaas nito ang tanong kung ano ang gagawin natin kung ang isang taong may awtoridad ay humihiling sa atin na gawin ang mga bagay na hindi ipinahayag sa Salita ng Diyos, o kung sila mismo ay nakikibahagi sa mga aktibidad na hindi sa Diyos.

Pagdarasal para sa mga Lider

Ang unang bagay na dapat nating hangarin na gawin ay pigilan ang mga sitwasyong ito na mangyari sa pamamagitan ng ating mga panalangin at ang ating pagiging masunurin sa mga may awtoridad. Kapag natukoy na natin kung sino ang mga taong may awtoridad sa ating buhay, dapat nating ipagdasal sila na pagpalain sila ng Diyos at bigyan sila ng karunungan, pasensya at pag-unawa upang maisagawa nang maayos ang kanilang tungkulin. Ito ang payo na ibinigay sa atin sa Bibliya:

Kaya't ipinamamanhik ko, una sa lahat, ang mga daing, mga panalangin, mga pamamagitan, at pagpapasalamat, ay gawin para sa lahat ng mga tao; (2) Para sa mga hari, at para sa lahat na nasa

kapangyarihan; upang tayo ay mamuhay ng tahimik at mapayapang buhay sa buong kabanalan at katapatan. 1 Timoteo 2:1-2

Regular ba tayong nagdarasal para sa ating mga magulang na pagpalain sila ng Diyos, ang kanilang kalusugan at lahat ng kanilang ginagawa? Nagdarasal ba tayo na pagpalain tayo ng ating mga magulang ng kanilang mga salita at gawa ng kabaitan? Sa pamamagitan ng ating mga panalangin maaari tayong maghugot ng mga pagpapala sa ating sarili at sa ating mga anak, at ito ang gagawin ng ating Ama sa Langit.

Tayo ba ay tapat na nananalangin para sa ating mga pinuno sa iglesia—para sa ating pastor at sa mga matatanda sa lokal na iglesia? Tayo ba'y nananalangin na bigyan sila ng ating Ama ng kapayapaan, kagalakan, at pag-ibig ni Cristo?

Paano naman ang ating mga pinuno sa pamayanan at sa pamahalaan? Tayo ba ay nananalangin para sa kanila? Itinataas ba natin sila sa harap ng Panginoon at idinadalangin ang kanilang mga pamilya at ang kanilang kaligtasan? Ang mga bagay na ito ay tungkulin ng bawat Kristiyano. Subalit ang tanong, ito ba ay malawakang isinasagawa? Sa aking nakikita, hindi. Bakit nga ba ganito? Isa na naman itong halimbawa ng huwad na huwarang banal na ipinasok ni Satanas na nagpapalabo at nagpapabagsak sa tamang kaayusan ng kapangyarihan. Kapag hindi natin nakikita na tayo ay kabilang sa isang tatlong-kords na lubid ng kapangyarihan, hindi natin nadarama ang pangangailangang manalangin para sa mga nakatataas sa atin, sapagkat maaaring hindi talaga natin pinaniniwalaang sila ay nakatataas sa atin. At kahit na paniwalaan man natin na sila ay mayroong kapangyarihan sa atin sa ilang paraan, madalas ay hindi pa rin natin sila nakikita bilang daluyan ng pagpapala para sa atin.

Kapag ang mga lider ay napapagod na sa mga pag-atake ni Satanas, kailangan natin ng mga lalaking tulad nina Aaron at Hur na humawak sa mga bisig ng ating mga pinuno at suportahan sila at hikayatin sila. Nagpapadala ba tayo ng mga kard ng pasasalamat sa ating mga leaders kapag may pagkakataong gawin ito? Nagpapasalamat ba tayo sa mga mabubuting bagay na kanilang ginagawa? Kailangan ng mga pinuno ng lakas ng loob at kailangan nila ang ating mga panalangin. Lahat ng

sumusunod sa banal na huwaran ay maaalala ang mga may awtoridad sa kanila at magsisikap na pagpalain sila sa pamamagitan ng kanilang mga gawa ng kabaitan at mapagbiyayang espiritu.

Ang prosesong ito ay mahalaga dahil kung ang isang pinuno ay bumagsak, ang mga tao ay dapat magtanong sa kanilang sarili, ako ba ay matapat na nagdasal para sa pinunong ito? Hinikayat ko ba ang pinunong ito? Kung hindi natin masagot ng tapat na mayroon tayo, dapat din nating pagsisihan ang ating sariling kabiguan na gawin ang mga gawain na dapat nating gawin. Ang pinag-aralan na layunin ni Satanas ay pahintulutan ang mga nasa ilalim ng awtoridad na itigil ang kanilang mga panalangin para sa awtoridad na iyon. Pagkatapos ay maaari niyang tuksuhin ang pinunong iyon na magkasala, at pagkatapos ay ilipat ang mga tao laban sa lider na may tsismis, akusasyon at paghamak.

Kung tayo ay tapat na nagdarasal para sa isang pinuno at ang ating mga puso ay nagkaroon ng pagmamahal para sa kanila, sa pamamagitan ng prosesong iyon ay mapoprotektahan tayo mula sa espiritu ng pagrerebelde at kawalang-kasiyahan kapag nasaksihan natin ang pagbagsak ng isang lider. Ang mga mabilis na nagmamarka ng mga kasalanan ng isang pinuno ay nagpapakita na sila ay mabagal sa pagdarasal para sa pinunong iyon sa kanilang pagmamahal. Tingnan natin ang malalim sa loob ng ating likas na makasalanang puso - nakalulungkot na madalas ay ang kaso na gusto nating mahulog ang nasa itaas natin. Ngunit nais ng Diyos na magkaroon tayo ng mabuting kalooban sa lahat ng tao, lalo na sa mga nasa matataas na lugar na nabibigatan ng responsibilidad.

Kapag Nabigo ang mga Lider

Dumating tayo ngayon sa kaso kung saan nabigo ang isang lider. Paalalahanan natin ang ating sarili ng ilan sa mga banal na sitwasyong huwaran kung saan ito maaaring magamit.

Pinagmulan – Sa Kanino	Daluyan – Sa Pamamagitan Ni	Mga sanggunian/ Reperensya
Ama	Anak	1 Cor 8:6; 1 Cor 11:3; Heb 1:1-3
Asawang Lalaki	Asawang Babae	Gen 3:16; 1 Cor 11:3; Eph 5:25; 1 Pet 3:1

Ama	Ina	Ex 20:12; Eph 6:1; Col 3:20
Ina	Mga Anak	1 Tim 2:15
Kristo	Asawang Lalaki	1 Cor 11:3
Kristo	Iglesya	Eph 5:25
Propeta	Pari	Ex 4:16; Lev 8:36
Elder/Mga Pastor	Kawan	1 Pet 5:2; 1 Thess 5:12,13
Hari/Governador	Mga Sinasakopan/Mamamayan	Rom 13:1-3; 1 Pet 2:13,14
Bibliya	Spirito ng Hula	RH Jan 20, 1903 “Mas Kaunting Liwanag”
Bibliya	Pastor/Elder	2 Tim 4:2; 1 Pet 5:2

Gaya ng nabanggit na natin dati, ang taong “Sa pamamagitan Ni” ay tumatanggap ng pagpapala kapag iginagalang at sinusunod nila ang taong “Sa Kanino” na may awtoridad sa kanila. Kapag mayroon tayong sitwasyon kung saan hinahangad ng isang awtoridad na pilitin tayo sa pamamagitan ng puwersa na gumawa ng isang bagay na salungat sa Bibliya kung gayon dapat nating magalang na sabihin na hindi natin ito magagawa. Narito ang ilang halimbawa sa Bibliya:

Si Nabucodonosor ay nagsalita at nagsabi sa kanila, Totoo ba, Oh Sadrach, Mesach, at Abednego, na hindi kayo naglilingkod sa aking mga dios, o sumasamba sa larawang ginto na aking itinayo? ... (16) Sina Sadrach, Mesach, at Abednego, ay sumagot at nagsabi sa hari, Oh Nabucodonosor, hindi kami maingat na sagutin ka sa bagay na ito. (17) Kung gayon, ang aming Diyos na aming pinaglilingkuran ay makapagliligtas sa amin mula sa nagniningas na pugon na nagniningas, at ililigtas niya kami sa iyong kamay, Oh hari. (18) Nguni't kung hindi, talastasin mo, Oh hari, na hindi namin paglilingkuran ang iyong mga dios, o sasamba man sa larawang ginto na iyong itinayo. Daniel 3:14,16-18

At nangyari, pagkatapos ng mga bagay na ito, na tinitigan ng asawa ng kaniyang panginoon si Jose; at sinabi niya, Sumiping ka sa akin. (8) Nguni't siya'y tumanggi, at sinabi sa asawa ng kaniyang panginoon, Narito, ang aking panginoon ay hindi

nalalaman kung ano ang nasa akin sa bahay, at kaniyang ipinagkatiwala ang lahat ng kaniyang tinatangkilik sa aking kamay; Genesis 39:7-8

At tinawag nila sila, at pinagbilinan na huwag nang magsalita o magturo sa pangalan ni Jesus. (19) Datapuwa't sumagot sina Pedro at Juan at sinabi sa kanila, Kung tama sa paningin ng Dios na makinig sa inyo ng higit kaysa sa Dios, kayo'y humatol. Mga Gawa 4:18-19

Sa mga kaso sa itaas, ang mga tao ng Diyos ay hiniling na sumalungat sa Kasulatan na hindi nila gagawin. Sa halip ay handa silang harapin ang mga kahihinatnan ng pagsunod sa mas mataas na awtoridad. Ang parehong pagsubok na ito ay haharapin ang bayan ng Diyos sa malapit na hinaharap kapag ang isang Batas sa Linggo ay ginawang unibersal.

Gayunpaman, ang karamihan sa mga sitwasyon sa pamumuno ay hindi nagsasangkot ng direktang utos na labagin ang budhi ng isang tao, ngunit sa halip ay isang kaso ng mga lider na sariling kabiguan na gampanan ang kanilang tungkulin nang tapat. Sa ganitong mga kaso narito ang ilang mga halimbawa sa Bibliya.

“Sa Kanino”	“Sa Pamamagitan Ni”	Halimbawa
Potiphar	Joseph	Naglingkod nang tapat
Eli	Hannah	Panalangin sa Templo
Saul	David	Hindi hinipo ang pinahiran ng Panginoon
Ahab	Elijah	Tumakbo sa harap ng kalesa
Nebuchadnezzar	Daniel	Pagsubok sa pagkain/pagsasabi ng panaginip

Si Joseph ay tapat na naglingkod sa kanyang paganong panginoon at ginawa ang kanyang makakaya upang magdala ng pagpapala sa kanyang tahanan. Sa kaso ni Hana, sinaway siya ni Eli dahil sa pagiging lasing niya at maamo siyang sumagot ng “Hindi, panginoon ko” at ipinaliwanag ang kaniyang sitwasyon. Hindi siya lumigon at pinagsabihan ang pari sa

pagiging maluwag sa kanyang mga anak at nagdudulot ng kahirapan sa mga sakripisyo. Kahit na si David ay pinahiran ni Samuel upang palitan si Saul, hindi itinaas ni David ang kanyang kamay upang alisin si Saul. Hindi niya hawakan ang pinahiran ng Panginoon. Kahit na si Elias ay isang propeta at sa ilang mga aspeto ay mas mataas kay Ahab, nagpakita pa rin siya ng paggalang sa Hari ng Israel sa pamamagitan ng pagtakbo sa harap ng kanyang karo sa pamamagitan ng malakas na ulan. Sa kaso ni Daniel, nagpakita siya ng paghuhusga tungkol sa maruming pagkain sa pamamagitan ng paghiling na ilagay sa pagsubok at patungkol sa panaginip sa Daniel 4 ay makikita natin ang tunay na pagmamalasakit ni Daniel para sa kanyang hari.

Nang magkagayo'y si Daniel, na ang pangalan ay Beltsasar, ay natigilan ng isang oras, at binagabag siya ng kaniyang mga pag-iisip. Ang hari ay nagsalita, at nagsabi, Beltsasar, huwag mong gambalain ka ng panaginip, o ng kahulugan niyaon. Sumagot si Beltesasar at nagsabi, Panginoon ko, ang panaginip ay sa kanila na napopoot sa iyo, at ang kahulugan niyaon ay sa iyong mga kaaway. Daniel 4:19

Alam ng hari na inaalagaan siya ni Daniel at dahil dito nagtiwala si Nabucodonosor sa kanya. Bagaman ito ang lalaking sumira sa kanyang tahanan at nagbihag sa kanya, si Daniel ay pinaglingkuran pa rin siya nang tapat nang may mapagpasakop na espiritu at pinagpala siya bilang resulta. Ang susi sa lahat ng sitwasyong ito ay maihahayag sa pamamagitan ng payong ito sa isang halimbawa ng banal na huwaran:

Gayon din naman, kayong mga asawang babae, pasakop kayo sa inyong sariling mga asawa; Upang, kung ang sinoman ay hindi sumunod sa salita, sila naman ay mahihigit na walang salita sa pamamagitan ng pag-uusap ng mga asawang babae; (2) Habang nakikita nila ang iyong malinis na pag-uusap na may kasamang takot. (3) Na ang paggayak ay huwag maging ang panlabas na paggayak ng pag-aayos ng buhok, at ng pagsusuot ng ginto, o ng pagsusuot ng damit; (4) Datapuwa't maging ang nakatagong tao ng puso, sa hindi nasisira, sa makatuwid baga'y ang palamuti ng maamo at tahimik na espiritu, na nasa paningin ng Dios na may malaking halaga. 1 Pedro 3:1-4

Sa kaso ng isang asawang babae na may asawang hindi sumasampalataya, dapat niyang paglingkuran siya nang tapat, na naghahangad ng lahat ng posibleng paraan upang pagpalain at parangalan ang kanyang asawang lalaki. Sa pamamagitan ng prosesong ito, sana ay lumambot ang puso ng asawang lalaki, at hahanga siya sa karangalan ng kanyang asawa at ibibigay niya ang kanyang puso sa Panginoon. Si Pedro ay nagbibigay din ng payo sa ibang mga sitwasyon:

Kayo'y pasakop sa bawa't palatuntunan ng tao alangalang sa Panginoon: maging sa hari, bilang pinakamataas; (14) O sa mga gobernador, gaya ng sa mga sinugo niya para sa parusa sa mga gumagawa ng masama, at para sa papuri sa mga gumagawa ng mabuti. (15) Sapagka't gayon ang kalooban ng Dios, na sa pamamagitan ng paggawa ng mabuti ay mapatahimik ninyo ang kamangmangan ng mga taong hangal: (16) Gaya ng mga malaya, at hindi ginagamit ang inyong kalayaan sa isang balabal ng kasamaan, kundi bilang mga lingkod ng Dios.

1 Pedro 2:13-16

Pinapayuhan tayo ng Bibliya na dapat tayong magkaroon ng mapagpakumbaba na espiritu na nagpaparangal sa mga namumuno, at sa pamamagitan ng prosesong ito maaari nating patahimikin ang kamangmangan ng mga mangmang na tao.

Ang prosesong ito ng pagpapasakop sa isang pinuno ay isang malumanay na paraan ng pagpapaalala sa kanila na sila ay isang pinuno at tungkulin nilang pagpalain. Ang taong sumusuko ay magdarasal din para sa pinunong iyon at humihingi ng basbas sa pamamagitan nila. Ang ating Diyos sa Langit na may hawak ng puso ng hari sa kanyang kamay ay maaaring ibalik ang pusong iyon at mahikayat itong magbigay ng pagpapala. Ang diwa ng pagpapasakop sa likas na katangian nito ay kumukuha ng isang pagpapala, samantalang ang espiritu ng pagsaway ay nagpapadala ng mensahe sa pinuno na “Ako ay kapantay mo” o sa katunayan ay “nakahihigit sa iyo dahil ang aking pagtatasa sa sitwasyon ay mas mataas kaysa sa iyo.” Ito ang dahilan kung bakit sinasabi ng Bibliya:

Huwag mong sawayin ang isang matanda, kundi idalangin mo siya na parang ama; at ang mga nakababatang lalaki bilang mga kapatid; 1 Timoteo 5:1

Huwag mong lalapastanganin ang mga diyos (mga hukom), ni susumpain ang pinuno ng iyong bayan. Exodo 22:28

Ito ay isang paglabag sa banal na huwaran para sa isang taong nasa ilalim ng awtoridad na sawayin, manira o sumpain ang awtoridad na iyon. Isa lamang na katumbas o higit sa awtoridad na iyon ang maaaring magbigay ng direktang pagsaway. Kung nakikita natin ang isang ministro o elder na nagtuturo ng isang bagay na pinaniniwalaan nating hindi Bibliya, dapat nating sundin ang banal na pattern at lumapit sa kanila sa espiritu ng pagpapasakop at malumanay na umapela sa kanila na isaalang-alang kung ano ang itinuturo ng Bibliya. Hindi natin tungkulin o tungkulin na patunayan na mali sila o ilantad sila sa harap ng isang kongregasyon. Si Satanas ay masigasig para sa mga miyembro na itaas ang kanilang mga sarili sa antas ng awtoridad sa kanila at makipag-usap sa kanila na parang sila ang awtoridad. Sinisira nito ang daluyan ng pagpapala at inilalantad ang mga tao sa mga pag-atake ni Satanas.

Kapag ang isang tao ay direktang hinahamon ang isang awtoridad sa kanila, hindi nila iginagalang ang awtoridad na iyon; at ang kawalan ng paggalang sa awtoridad ay nagdudulot ng sumpa sa taong gumagawa ng pagsaway. Alalahanin ang sinabi ng Diyos kay Abraham:

At aking pagpapalain ang mga nagpapala sa iyo, at aking susumpain ang sumusumpa sa iyo: at sa iyo ay pagpapalain ang lahat ng mga angkan sa lupa. Genesis 12:3

Kailangan nating maging maingat sa kung paano tayo nagsasalita tungkol sa mga may awtoridad. Ang pagsasalita ng masama tungkol sa mga awtoridad ay nagdudulot ng sumpa sa atin at sa ating mga pamilya. Gaya ng sabi ni Jude:

Gayon din naman ang mga maruruming nangangarap na ito ay dinungisan ang laman, hinahamak ang kapangyarihan, at nagsasalita ng masama sa mga dignidad. Jude 1:8

Kapag “hinamak natin ang kapangyarihan at nagsasalita ng masama sa mga dignidad”, sinisira natin ang banal na pattern at nagdadala ng sumpa sa ating sarili at sa mga nasa ilalim ng ating pangangalaga. Habang nakikita ng nasa ilalim ng ating awtoridad kung paano natin tratuhin ang mga may awtoridad sa atin, maimpluwensyahan sila ng parehong espiritu at

magsisimulang tratuhin tayo sa katulad na paraan. Kapag ang espiritung ito ay pumasok sa isang komunidad, ito ay sasabog sa isang puntong mabali sa mga linya ng personalidad. Ito ang sumpa ng mga “nagsasabi ng masama sa mga dignidad” at ng mga may awtoridad sa kanila.

Ang mga prinsipyong ito ay napakahalaga para sa atin na isaalang-alang sa ating kasalukuyang sitwasyon sa simbahan. Marami sa atin ang nasa ilalim ng malalim na pananalig na ang ating pamumuno ay tumalikod sa Diyos ng Bibliya. Kung paano tayo tumugon sa malungkot na sitwasyong ito ay kailangang pag-isipang mabuti. Sinusunod ba natin ang banal na huwaran sa pagharap sa mga bagay na ito? Sa puntong ito ang tanong ay madalas na itinaas, "Ano ang simbahan?" Ang paksang ito ang gusto nating buksan sa susunod.

6. Pagkilala sa Iglesia

Ang tamang paglalagay sa ating mga sarili sa ating mga komunidad ay nangangahulugan na kailangan nating kilalanin kung sino ang mga tao at institusyon na dapat nating igalang. Kailangan din nating kilalanin kung sino ang nasa ilalim ng ating pangangalaga kaya't dapat natin silang protektahan at pagpalain. Ang pamumuhay sa kanluraning lipunan ay nagpababa sa maraming aspeto ng banal na kaayusan at nagpalabo sa sistemang daluyan para sa marami. Gayunpaman, karamihan sa atin ay kayang makilala ang dalawang tali sa tatlong-gapós na lubid.

Karamihan sa atin ay maaaring makilala ang ating mga magulang o tagapag-alaga mula pagkabata, at ang mga awtoridad ng sibil sa ating buhay tulad ng gobyerno, pulis at mahistrado ay madaling makilala. Ang hindi gaanong madaling makilala ng maraming tao ay ang awtoridad ng simbahan sa kanilang buhay. Bilang bahagi ng tatlong-gapós na lubid, kailangan nating malinaw na kilalanin ang simbahan upang malaman natin kung sino ang lalapitan, apela at ipagdasal.

Nakatanggap tayo ng personal na pagpapala sa pamamagitan ng pagkain ng Salita ng Diyos nang paisa-isa at sa pamamagitan ng pagsunod sa banal na pattern sa ating mga pamilya at komunidad, ngunit mayroon ding pagpapala na dumarating sa pamamagitan ng simbahan ng Diyos. Ang pagpapalang dumarating sa pamamagitan ng simbahan ng Diyos ay ang pagpapalang ibinigay kay Abraham.

At gagawin kitang isang dakilang bansa, at pagpapalain kita, at gagawin kong dakila ang iyong pangalan; at ikaw ay magiging isang pagpapala: (3) At aking pagpapalain ang mga nagpapala sa iyo, at aking susumpain ang sumusumpa sa iyo: at sa iyo ay pagpapalain ang lahat ng mga angkan sa lupa. Genesis 12:2-3

Ang mga anak ni Israel ay ang mga tumanggap ng mga pangako ng Diyos kasama na ang mga tipan. Ang pinakamahalagang bahagi ng tipan na ito ay kinabibilangan ng:

Hindi ayon sa tipan na aking ginawa sa kanilang mga magulang noong araw na aking hinawakan sila sa kamay upang ilabas sila sa lupain ng Egipto; dahil hindi sila nanatili sa aking tipan, at hindi ko sila iginalang, sabi ng Panginoon. **(10) Sapagkat ito ang tipan na aking gagawin sa sambahayan ni Israel** pagkatapos ng mga araw na iyon, sabi ng Panginoon; Ilalagay ko ang aking mga kautusan sa kanilang isipan, at isusulat ko sa kanilang mga puso: at ako ay magiging isang Dios sa kanila, at sila'y magiging aking bayan: **(11)** At hindi sila magtuturo sa bawa't tao sa kaniyang kapuwa, at sa bawa't tao sa kaniyang kapatid, na magsasabi, Kilalanin ninyo ang Panginoon: sapagka't ako'y makikilala ng lahat, mula sa kaliitliitan hanggang sa pinakadakila.. Hebreo 8:9-11

Pakitandaan na ang tipan na ito ay ginawa sa sambahayan ni Israel. Mahalagang matanto na nang ang Israel bilang isang bansa ay tumigil sa pagiging daluyan ng pagpapala ng Diyos, ang koneksyon sa orihinal na pangako ng Diyos kay Abraham ay inilipat sa simbahang Kristiyano.¹

Ngayon kay Abraham at sa kanyang binhi ay ginawa ang mga pangako. Hindi niya sinasabi, At sa mga binhi, gaya ng marami; ngunit bilang sa isa, At sa iyong binhi, na si Cristo.... **(29)** At kung kayo ay kay Cristo, kayo nga ay binhi ni Abraham, at mga tagapagmana ayon sa pangako. Galacia 3:16,29

¹ “Si Kristo ay dapat na maging batayan ng ating pag-asa; sapagkat sa pamamagitan lamang Niya tayo maaaring maging tagapagmana ng buhay na walang hanggan. Ang isang walang kamatayang pamana ay ipinakita sa atin sa ilang mga kundisyon. Hindi tayo maaaring magmana ng pag-aari sa mundong ito maliban kung mayroon tayong titulong walang kapintasan, at ang ating karapatan sa mana sa mundong darating, ay dapat ding malinaw na patunayan sa pamamagitan ng walang kapintasang titulo. **Ang linya kung saan ang makalangit na mana ay darating ay malinaw na inihayag sa Salita ng Diyos. Dapat tayong sumailalim sa mga probisyon ng Abrahamic na tipan,** at ang mga kinakailangan ay, “Kung kayo ay kay Cristo, kayo nga ay binhi ni Abraham, at mga tagapagmana ayon sa pangako. Messenger, May 10, 1893

Alam natin na ang simbahan ng Diyos sa ilalim ng pamumuno ng mga apostol ay mabilis na kumalat sa buong mundo, ngunit hindi nagtagal ay sumailalim sa matinding pag-uusig. Ito ang nagtulak sa simbahan sa ilang/parang kung saan siya ay protektado ng Diyos sa loob ng 1260 taon.

At ang babae ay tumakas patungo sa ilang, kung saan siya'y may isang dako na inihanda ng Dios, upang doon nila siya pakainin ng isang libo dalawang daan at anim na pung araw. Apocalipsis 12:6

Nang matapos ang yugto ng 1260 taon, ang nalabi sa bayan ng Diyos ay lumabas upang ipahayag ang mensahe ng oras ng paghuhukom. Ang grupong ito ay kinilala bilang pagsunod sa mga utos ng Diyos at pananampalataya kay Hesus.

At ang dragon ay nagalit sa babae, at humayo upang makipagdigma sa nalabi sa kanyang binhi, na tumutupad ng mga utos ng Diyos, at may patotoo ni Jesu-Cristo. Apocalipsis 12:17

Napakahalagang tandaan na ang daluyan ng pagpapala na ito ay nagmumula kay Abraham. Kaya mahalaga na suriin nating mabuti ang mga pangunahing prinsipyo ng kanyang sistema ng pagsamba na tutulong sa atin na matukoy kung sino ang tunay na espirituwal na mga inapo ni Abraham. Ibinalangkas ko nang detalyado ang mga prinsipyong ito sa kabanata 11 ng aking aklat na Life Matters/ o Kahalagahan ng Buhay, ngunit para sa saklaw ng aklat na ito ay ibibigay ko lamang ang buod na unang makikita kay Abraham at pagkatapos ay sa Israel.

Abraham	Israel
1. Istruktura ng Pamilya (Gen 18:19)	1. Ipinanumbalik ng ikalimang utos ang estruktura ng pamilya. Ang paglaya mula sa pagkaalipin ay nagbigay sa mga pamilya ng mas maraming panahon upang magsama-sama. Ang pamana ay tinutukoy ayon sa talaangkan ng pamilya.
2. Mga Lagalag na Naninirahan sa Kanayunan (Heb 11:8-10)	2. Bumalik ang Israel sa isang rural na kapaligiran sa ilang na naninirahan sa mga tolda.

3. Pagkakakilanlan sa pamamagitan ng Pagpapala ng Magulang (Gen 12:2)	3. Nangako ang Diyos na pagpapalain ang Israel kung tapat. Ang ika-5 utos tungkol sa mga magulang ay nagpanumbalik ng daluyan ng pagpapala ng pamilya.
4. Sundin ang Sabbath at mga Utos (Gen 26:5)	4. Ibinigay ng Diyos ang mga utos sa Mt Sinai at tinuruan sila tungkol sa Sabbath sa pamamagitan ng koleksyon ng manna.
5. Paniniwala sa Kamatayan at Pagkabuhay na Mag-uli (Heb 11:17-19)	5. Ang ikaapat na utos ay nagpahayag ng Diyos bilang ang tanging pinagmumulan ng buhay at ang tanging Isa na nagpapanatili sa ating buhay. Kung wala Siya ay walang buhay.
6. Tagapagligtas bilang Mapagpakumbaba na Tagapagpapanumbalik ng Buhay – Ipinahayag sa Pinatay na Kordero (Juan 11:25)	6. Isang kumpletong sistema ng pagsamba sa Sanctuary ang ibinigay upang ganap na ihayag ang gawain ng darating na Tagapagligtas at ang Kanyang gawain upang ituro sa atin ang Kanyang mga utos.
7. Pokus ng Pagsamba sa Hindi Nakikita (Heb 11:1,9-19)	7. Ang ikalawang utos ay nakatuon sa pagsamba sa hindi nakikita.

Ang babaeng lumabas sa ilang sa Apocalipsis 12 ay nauunawaan nating ang pagbangon ng kilusang Seventh-day Adventist. Sinasabi sa atin ng inspirasyon sa maraming lugar na inuulit ng kilusang Adventist ang kasaysayan ng Israel. Pansinin nating mabuti ang ilan sa mga magkatulad na iyon.

Israel	Iglesya
1. Pumasok sa Ehipto na dalisay sa pananampalataya ngunit pagkaraan ng ilang panahon ay nadulas sa apostasiya. Pumasok sila na may malaking kaalaman at lumabas na kakaunti ang nalalaman - isang grupo ng mga alipin.	Ang Apostolic Church ay nagsimula nang tapat, ngunit pagkaraan ng ilang sandali ay nadulas sila sa apostasya - sila ay napunta sa Dark Ages na alam ang kapangyarihan ng ebanghelyo at lumabas na nagpupumilit na palayain ang kanilang mga sarili mula sa mapang-aalipin na mga turo ng Romanismo.
2. Ang Israel ay nahalo sa idolatriya kabilang ang pagsamba sa toro at guya. Ex 32:1-4.	Nadulas ang simbahan sa idolatriya nang paghaluin ni Constantine ang paganismo sa Kristiyanismo para sa katatagan ng Imperyo ng Roma. Hindi nagtagal ay inalis ng simbahan ang pangalawang utos na

	nagbabawal sa idolatriya.
3. Upang ang Israel ay makapaglingkod muli sa Diyos nang maayos, kinailangan nilang ihiwalay ang kanilang mga sarili sa mga Ehipsiyo upang masunod nila ang Kanyang mga utos. Ex 5:1-5; Ps 105:43-45.	Ang mga tunay na tagasunod ng Diyos ay kailangang humiwalay sa bumagsak na simbahan(mga) upang sila ay makasamba sa Diyos sa katotohanan at masunod ang Kanyang mga utos. Naganap ito sa ilalim ng pangangaral ng mensahe ng Una at Pangalawang Anghel mula 1840-44.
4. Ginamit ng Diyos si Moises bilang Kanyang tagapagsalita upang turuan ang mga anak ni Israel kung paano nila dapat sambahin ang Diyos. Namatay si Moises bago silang lahat ay pumunta sa Canaan - ngunit isinulat ni Moises ang maraming tagubilin na nagdala sa kanila sa lupang pangako.	Ginamit ng Diyos si Ellen White bilang Kanyang tagapagsalita upang turuan ang simbahan kung paano nila dapat sambahin ang Diyos. Namatay si Ellen White bago ang pagbabalik ni Kristo, ngunit sumulat ng maraming tagubilin na magdadala sa simbahan ng Diyos sa Makalangit na Canaan.
5. Tulad ng paglabas ng Israel sa Ehipto, naranasan nila ang mataas na Dagat na Pula at pagkatapos ay ang mapait na pagkabigo sa Mara. Di-nagtagal pagkatapos nito ay nakatanggap sila ng tagubilin tungkol sa Sampung Utos.	Tulad ng paglabas ng Adventist na iglesya sa Babylon/Egypt naranasan nila ang mataas na 'Midnight Cry o sigaw ng Hatinggabi' at pagkatapos ay ang mapait na pagkabigo noong 1844. Di-nagtagal pagkatapos nilang pag-aralan at natagpuan ang buong liwanag sa Sampung Utos kasama ang Sabbath.
6. Ang Sabbath ay ginamit ng Diyos bilang pagsubok ng katapatan sa Kanya. Ex 16:4,23-28.	Ang Sabbath ay gagamitin bilang pagsubok ng katapatan sa Kanya gaya ng ipinapakita sa Mensahe ng Unang Anghel. Rev 14:6,7.
7. Ang Israel ay inayos sa isang kumpletong organisasyon na inutusan ng 1000's pagkatapos ay 100's pagkatapos ay 50's pagkatapos ay 10's. Ex 18:14-24.	Ang simbahan ng Adventist ay inutusan ng General Conference, ng Unions, ng Conference at ng lokal na simbahan. Ang espesyal na pagtuturo ay ibinigay sa paksang ito.
8. Ang espesyal na pagtuturo ay ibinigay sa malusog na pamumuhay.	Ang espesyal na pagtuturo ay ibinigay sa malusog na pamumuhay. Noong 1863 si

Levitico 11.	Ellen White ay nakatanggap ng ilang mga pangitain tungkol sa paksang ito.
9. Ang pagsamba ay nakabatay sa paligid ng Santuaryo. Exodo 25-40.	Ang pagsamba ay nakabatay sa paligid ng Makalangit na Santuaryo. Apocalipsis 11:19; 15:5.
10. Dumating ang Israel sa gilid ng Canaan at natanggap ang mensahe na ibibigay ng Diyos sa kanila ang Canaan, ngunit tinanggihan nila ang mensahe at nagpagala-gala sa ilang/disyerto sa loob ng 40 taon. Kinuha ng Diyos ang isang bagong henerasyon sa Canaan.	Ang Iglesia ng adventista ay nakatanggap ng isang espesyal na mensahe noong 1888 na maaaring makapagbigay-daan sa kanila na makapasok sa Langit sa ilang sandali pagkatapos, ngunit ang mensahe ay higit na tinanggihan at kami ay gumagala mula noon. Dadalhin ng Diyos ang isang bagong henerasyon sa Makalangit na Canaan.

Ang Adventist Church ay inilagay upang tumanggap ng mga pagpapala ni Abraham dahil ito ay lumitaw mula sa 1260 taon at pagkatapos ay niyakap ang mga pangunahing bahagi ng sistema ng pagpapala sa pamamagitan ng pagsamba sa tunay na Diyos, sa Kanyang mga utos at sa Kanyang Santuaryo na sistema ng pagsamba.

Pansining mabuti kung ano ang sinasabi ng inspirasyon tungkol sa kaugnayan ng Adventismo sa Diyos ng Langit:

Ang mga Adventista na tumutupad sa utos ay sumasakop sa isang kakaiba, mataas na posisyon. Tiningnan sila ni Juan sa banal na pangitain, at inilarawan sila. "Narito ang mga tumutupad ng mga utos ng Diyos, at ng pananampalataya kay Jesus." **Ang Panginoon ay gumawa ng isang espesyal na tipan sa kanyang sinaunang Israel** kung sila ay magiging tapat: "Ngayon, samakatwid, kung talagang susundin ninyo ang aking tinig, at iingat ang aking tipan, sa gayon kayo ay magiging isang kakaibang kayamanan sa akin nang higit sa lahat ng tao; sapagkat ang buong lupa ay akin. At kayo ay magiging isang kaharian ng mga saserdote, at isang banal na bansa para sa akin." **At sa gayon ay binanggit niya ang kanyang mga taong tumutupad sa utos sa mga huling araw na ito:** "Ngunit kayo ay isang piniling henerasyon, isang maharlikang pagkasaserdote, isang banal na bansa, isang natatanging mga tao; upang inyong

ipakita ang mga papuri niya na tumawag sa inyo mula sa kadiliman tungo sa kanyang kamangha-manghang liwanag." *Review and Herald*, September 7, 1886.

"Tinawag ng Diyos ang Kanyang simbahan sa panahong ito, tulad ng pagtawag Niya sa sinaunang Israel, upang tumayo bilang isang liwanag sa lupa. Sa pamamagitan ng makapangyarihang tagapamagitan ng katotohanan, ang mga mensahe ng una, ikalawa, at ikatlong anghel, inihiwalay Niya sila sa mga simbahan at sa mundo upang dalhin sila sa isang sagradong paglapit sa Kanyang sarili. Ginawa Niya silang mga depositaryo ng Kanyang batas at ipinagkatiwala sa kanila ang mga dakilang katotohanan ng propesiya para sa panahong ito. Tulad ng mga banal na orakulo na ibinigay sa sinaunang Israel, ito ay isang sagradong pagtitiwala na dapat ipaalam sa mundo." *Testimonies*, Volume 5, page 455.

"Ang Panginoon ay nagsalita kay Moises, na sinasabi, Salitain mo rin sa mga anak ni Israel, na iyong sabihin, Katotohanang inyong ipangingilin ang Aking mga Sabbath: sapagka't ito ay isang tanda sa pagitan Ko at ninyo sa buong panahon ng inyong mga lahi; upang inyong malaman na ako ang Panginoon na nagpapabanal sa inyo. Ipangingilin nga ninyo ang Sabbath; sapagka't ito'y banal sa inyo: bawa't dumihan sa yaon ay walang pagsalang papatayin: sapagka't sinomang gumawa ng anomang gawain doon, ay ihihiwalay ang taong yaon sa kaniyang bayan. Anim na araw ang maaaring gawin; datapuwa't sa ikapito ay sabbath ng kapahingahan, banal sa Panginoon: sinomang gumawa ng anomang gawain sa araw ng sabbath, ay walang pagsalang papatayin. Kaya't ipangingilin ng mga anak ni Israel ang sabbath, upang ipangilin ang sabbath sa buong panahon ng kanilang mga lahi, na isang tipan na walang hanggan. Ito ay isang tanda sa pagitan Ko at ng mga anak ni Israel magpakailanman: sapagkat sa anim na araw ay ginawa ng Panginoon ang langit at ang lupa, at sa ikapitong araw Siya ay nagpahinga at naginghawahan." (Exodo 31:12-17). **Hindi ba't itinuturo ng mga salitang ito na tayo ay natatanging bayan ng Diyos? At hindi ba't ipinahahayag nito na hangga't may panahon, dapat nating pahalagahan ang sagradong pagkakakilanlan na ibinigay sa atin?** Ang mga anak ni Israel ay inutusan na ipangilin ang Sabbath sa lahat ng kanilang salinlahi bilang "walang hanggang tipan." Ang

Sabbath ay hindi nawalan ng kahulugan. Ito pa rin ay tanda sa pagitan ng Diyos at ng Kanyang bayan, at mananatili ito magpakailanman. *Testimonies*, Volume 9, page 17.

Ang mga inspiradong pahayag na ito ay lubos na nagpapalinaw na inilagay ng Diyos ang pagpapala ni Abraham sa kilusang Seventh-day Adventist. Ngunit ang mga pagpapalang ito na ibinuho sa simbahan ng Seventh-day Adventist ay ginawa siyang espesyal na layunin ng galit ni Satanas. Gaya ng ipinahihiwatig ng talata sa Apocalipsis 12:17:

At ang dragon ay nagalit sa babae, at humayo upang makipagdigma sa nalabi sa kanyang binhi, na tumutupad ng mga utos ng Diyos, at may patotoo ni Jesu-Cristo. Apocalipsis 12:17

Ang espesyal na pag-atake na ito ang nagbunsod sa Adventismo na ulitin ang kasaysayan ng Israel.

Ang mga patibong ni Satanas ay inilatag para sa atin na kasingkatotohanang inilagay para sa mga anak ni Israel bago sila pumasok sa lupain ng Canaan. **Inuulit natin ang kasaysayan ng mga taong iyon.** *Testimonies*, Volume 5, page 160.

Kung pag-aaralan nating mabuti ang kasaysayan ng Israel sa mismong mga hangganan ng Canaan, makikita natin na ang mga tao ay nahulog sa apostasya at nakibahagi sa huwad na pagsamba ng mga bansa sa kanilang paligid. Kung pag-aaralan mong mabuti ang Patriarchs and Prophets, kabanata 41, “Paghiwalay ng Pananampalataya sa Jordan”, mababasa mo kung ano ang nangyari sa Israel at sana ay maunawaan mo ang mga pagkakatulad para sa atin ngayon. Ang mismong katotohanan na ang isang apostasya ay naganap sa loob ng kilusang Adventista ay talagang nagpapatunay sa kanyang espesyal na kaugnayan sa Diyos sa halip na pabulaanan o pinatutunayan na mali ito. Kahit na ang pagkabigo ng ating mga pionero/mga tagapanguna ay nagkumpirma ng kanilang katayuan sa pamamagitan ng pagkakatulad ng pagkabigo ng mga disipulo sa pagkamatay ni Cristo, gayon din ang kasalukuyang apostasiya sa mga hangganan ng Makalangit na Canaan ay nagpapatunay na katulad ito ng sinaunang Israel na orihinal na may katayuan sa pakikipagtipan sa Diyos.

Ang propeta ay nagsabi tungkol sa Israel:

Sila ay nagtangkang pumasok sa ipinagbabawal na lupain, at naipit sa silo ni Satanas. Naakit sa pamamagitan ng musika at sayawan, at nabighani sa kagandahan ng mga babaeng pagano [mga anak na babae ng Babilonya], kanilang itinakwil ang kanilang katapatan kay Jehova. Sa kanilang pakikiisa sa kasayahan at kainan [pagtanggap ng mga Protestanteng simbahan], ang pagkalulong sa alak [mga maling doktrina gaya ng Trinidad, kalikasan ni Cristo na hindi tulad ng sa atin, at pagtubos na batay sa pagpapalubag-loob] ay nagdilim sa kanilang isipan at nagwasak sa mga hangganan ng pagpipigil sa sarili. Naghari ang pita ng laman; at matapos dungisan ang kanilang mga budhi sa pamamagitan ng kahalayan, sila ay nahikayat na yumuko sa mga diyus-diyosan [ang Trinidad]. Nag-alay sila ng mga handog sa mga dambanang pagano at lumahok sa mga pinakanakakababang ritwal [Emergent Church]. Hindi nagtagal at kumalat ang lason, gaya ng isang nakamamatay na impeksiyon, sa buong kampo ng Israel. Ang mga taong sana'y tatalo sa kanilang mga kaaway sa labanan ay nadaig ng mga lalang ng mga babaeng pagano. Ang mga tao ay tila nabighani at nawalan ng bait. **Ang mga pinuno at pangunahing mga lalaki ang nanguna sa pagsuway, at napakarami sa bayan ang naging salarin kaya't ang pagtalikod ay naging pambansa. 'Ang Israel ay nakisama kay Baal-peor.'** *Patriarchs and Prophets*, page 454.

Si Zimri, isa sa mga maharlika ng Israel, ay buong tapang na pumasok sa kampo, na sinamahan ng isang patutot na Midianita, isang prinsesa "ng isang punong sambahayan sa Midian," na kaniyang inihatid sa kaniyang tolda. Hindi kailanman naging mas matapang o mas matigas ang ulo. Nag-alab sa alak [maling aral], idineklara ni Zimri ang kanyang "kasalanan bilang Sodoma," at nagpuri sa kanyang kahihiyan. *Patriarchs and Prophets*, page 455.

Paano nagising si Israel sa kanyang kasalanan?

Sa pamamagitan ng mabilis na pagdating ng mga paghuhukom ang mga tao ay nagising sa lubha ng kanilang kasalanan. Isang kakila-kilabot na salot ang sumiklab sa kampo, kung saan sampu-sampung libo ang mabilis na nabiktima. Iniutos ng Diyos na ang mga pinuno sa apostasya na ito ay patayin ng mga mahistrado. Agad na sinunod ang utos na ito. Ang mga nagkasala ay pinaslang, pagkatapos ang kanilang mga katawan ay ibinitin sa

paningin ng buong Israel upang ang kongregasyon, na makita ang mga pinuno ng matinding pakikitungo, ay maaaring magkaroon ng malalim na pakiramdam ng pagkasuklam ng Diyos sa kanilang kasalanan at ang sindak ng Kanyang poot laban sa kanila. *Patriarchs and Prophets*, page 455.

Ipinadala ng Diyos ang utos na ang mga pinuno sa apostasya ay karapat-dapat sa kamatayan. Kung tinanggap ng mga pinunong ito ang hatol ng kamatayan na nasa ibabaw nila, kung gayon sila ay maaaring nagsisi at humingi ng awa, ngunit sila o ang mga nakarinig ng utos ay hindi humingi ng awa. Hindi nais ng Diyos na ang sinuman ay mapahamak ngunit ang lahat ay dumating sa pagsisisi. Ang kanilang pagtanggì na magsisi ay nangangahulugan na dapat silang mamatay ayon sa mga prinsipyo ng katarungan na nauunawaan ng mga Israelita. Ang hatol ng kamatayan na idinisenyo upang mag-alok ng awa ay naging isang parusa sa paglabag sa pamamagitan ng mga kasamaan ng mga ama na dinalaw sa ikatlo at ikaapat na henerasyon.

Mayroon bang anumang dahilan upang maniwala na ang kasaysayang ito ay hindi na mauulit ngayon? Hindi ba tayo sinabihan na inuulit natin ang kasaysayan ng Israel? Ang Diyos ay hindi kinukutya at ang kusang pagtalikod sa Diyos ay hindi kukutyain ang Diyos. Kung paanong naghahasik ang simbahan, gayon din ang aanihin nito.

Ang Panginoon ay nakikilala sa pamamagitan ng kahatulan na kaniyang inilalapat: ang masama ay nasilo sa gawa ng kaniyang sariling mga kamay. Awit 9:16

Yaong mga bumabangon sa galit laban sa ating mga pinuno ng simbahan ay parehong hindi nauunawaan ang kanilang posisyon sa istruktura ng pagpapala at hindi rin nagtitiwala na ang Diyos ay hindi kinukutya at na hindi Niya aalisin ang nagkasala. . Kapag nagrebelde tayo sa mga itinuturing nating masasamang pinuno, ipinapakita natin ang ating kawalan ng pananampalataya at pag-unawa sa kung paano gumagawa ng paghatol ang Diyos.

Ang panawagan ko sa aking pamilya ng simbahan ay umiyak tayo at magsumamo para sa ating mga pinuno, dahil sa kasalukuyan sila ay patungo sa tiyak na pagkawasak. Ang gawain ng pagsisisi at pagsusumamo sa harapan ng Panginoon ay hindi isang bagay na ninanais ng laman na

puso. Walang pagmamahal sa pusong laman para sa ating mga mahihirap na pinuno, na marami sa kanila ay nahaharap sa tiyak na kamatayan sa kasalukuyan.

Ilagay natin ang ating sarili sa isang posisyon tulad ng ginagawa ng isang asawang babae sa kanyang di-sumasampalatayang asawa at hangarin nating makuha ang ating mga pinuno sa pamamagitan ng ating paggawi. Yaong mga bumabangon sa galit at nag-uugnay sa mahalagang mensaheng ito ng mahal na Anak ng Diyos sa pagsalakay, na tinatawag ang simbahang Babylon, ay ginagawa ang gawain ni Satanas upang patigas ang ating mga pinuno sa kanilang apostasiya. “Ang malumanay na sagot ay pumapawi ng poot” at “ang salitang angkop na binigkas ay gaya ng mga mansanas na ginto sa mga larawang pilak.” Kawikaan 15:1; 25:11.

7. Nagpapahinga sa Daluyan

Malinaw kong naaalala ang pagdarasal ng isang galit na panalangin sa Panginoon tungkol sa ginagawa ng ilan sa mga pinuno ng simbahan noong panahong iyon. Ang ilan ay nagpapahintulot sa makamundong musika, nananatiling tahimik sa ilang mga isyu sa pamantayan at nagpapahintulot sa mga kahina-hinalang tagapagsalita na magsalita sa ating mga tao. Ibinubuhos ko ang aking puso sa Panginoon tungkol sa mga bagay na ito nang may malalim na pagkadismaya sa pamumuno sa pagpayag na mangyari ang mga bagay na ito.

Hindi ko matandaan ang eksaktong impresyon na dumating sa akin, ngunit ang laman nito ay na binibigyan ko ang pamumuno ng higit na kapangyarihan kaysa sa biblikal kong dapat, at ito ang nagtulak sa aking kabiguan. Pinaalalahanan ako na ang lahat ng awtoridad ay nagmumula sa Diyos at hindi Siya nabulag sa mga kabiguan ng pamumuno. Nakita ko na karamihan sa aking galit ay ang kawalan ng pananampalataya na ang Diyos ang may kontrol sa sitwasyon.

Sa isa pang pagkakataon, napakasama ng loob ko sa aking ama dahil sa naisip kong isang kawalang-katarungan sa kanyang bahagi. I wanted his blessing on some subject pero nauwi ako sa isang sumpa. Muli habang ibinubuhos ko ang aking pagkabigo sa Panginoon, lubos akong napahanga, “Ang iyong ama ay hindi Diyos, at inaasahan mo sa kanya ang higit pa sa kaya niyang ibigay sa iyo. Ito ang pinagmumulan ng iyong pagkabigo.”

Ito ay isang mahirap na aral para sa akin na matutunan, ngunit isa na mahalaga kung nais nating harapin ang mga kabiguan ng mga lider nang hindi umuusok ang ating pagkabigo sa pagrerebelde.

Sa loob ng banal na pattern, ang Kasulatan ay nagsisiwalat ng ilang ulat kung saan sinubukan ng taong “Sa Pamamagitan Ni” na manipulahin ang taong “Sa Kanino” para makuha ang gusto nila. Ang kaso ng pag-uutos ni

Rebeka kay Jacob na linlangin ang kanyang ama para makuha ang pagkapanganay ay isang kapansin-pansing halimbawa. Nilabanan ni Isaac ang makahulang Salita tungkol sa nakatatanda na naglilingkod sa nakababata at inilipat na ibigay ang pagkapanganay kay Esau. Inihayag ni Rebeka ang kanyang kawalan ng pananampalataya sa Diyos, nakalimutan na Siya ang nagsabi sa kanya na si Esau ay maglilingkod kay Jacob. Siya ay kumilos upang matiyak ang pagpapala sa pamamagitan ng panlilinlang at nagdala ng isang kakila-kilabot na sumpa sa kanyang sarili; Hindi na niya muling nakita si Jacob pagkatapos nitong tumakas sa tahanan ng kanyang tiyuhin.

Muli nating makikita kung paano naging masungit si Raquel kay Jacob nang hindi na siya magkaanak.

At nang makita ni Raquel na hindi siya nagkaanak kay Jacob, ay nainggit si Raquel sa kaniyang kapatid; at sinabi kay Jacob, Bigyan mo ako ng mga anak, kung hindi, ako'y mamamatay.
Genesis 30:1

Nahulog si Rachel sa bitag ng pag-uukol kay Jacob ng higit na kapangyarihan kaysa sa kanya, na naging dahilan upang kumilos ito nang agresibo sa kanya. Ang pagsalakay ni Rachel ay nagdulot ng mabilis na sumpa mula sa kanyang asawa, na nagpapaalala sa kanya sa puwersahang paraan na hindi siya Diyos.

At ang galit ni Jacob ay nagalab laban kay Raquel, at kaniyang sinabi, Ako ba ay kahalili ng Dios, na nagpigil sa iyo ng bunga ng bahay-bata? Genesis 30:2

Mayroong ilang mga halimbawa sa Banal na Kasulatan ng mga taong nasa mababang posisyon na walang pagtitiwala na ang Diyos ang may kontrol at sinubukang kunin ang mga bagay sa kanilang sariling mga kamay, kaya nagdulot ng sumpa sa kanilang sarili.

Isang halimbawa na nais kong ibahagi sa inyo ay ang kaso ni Ahitofel.

Si Ahitofel ay isa sa mga tagapayo ni David at siya rin ang lolo ni Bathsheba. Ihambing ang 2 Samuel 11:3 sa 2 Samuel 23:34. May magandang dahilan si Ahitofel para madamay ang pagkabigo kay David dahil sa pagtulog kasama ng kaniyang apo at nagdulot ng kasalanan sa

Israel. Maaari rin siyang nakiramay kay Absalom dahil sa kawalan ng disiplina ni David nang halayin ni Amnon, ang kapatid sa ama ni Absalom ang kaniyang kapatid na babae. Tingnan 2 Samuel 13.

Lumilitaw kay Ahitofel na tatakas si David sa kanyang makasalanang mga gawain, kaya sinuportahan ni Ahitopel ang paghihimagsik ni Absalom upang kunin ang trono ni David. Inihayag ng Kasulatan na binawi ng Panginoon ang payo ni Ahitofel at ang mga tauhan ni David ay nanalo sa labanan. Alam ni Ahitofel ang kanyang kapalaran at bago siya matagpuan, nagbigti siya. Tingnan 2 Samuel 17:1-23.

Ang maingat na ginawang plano ni Ahitofel ay halos magtagumpay, ngunit dahil si David ay pinahiran ng Panginoon ang kanyang mga plano ay natapos sa kapahamakan. Ang kaso ni Ahitofel ay laging tumatak sa aking isipan bilang isang babala sa mga taong magpapabagsak sa tiwaling pamumuno nang walang ganito ang sabi ng Panginoon.

Kabaligtaran ni Ahitopel, naghintay si David sa Panginoon na makitungo kay Saul. Si David ay may mas maraming dahilan para kunin ang pamumuno mula kay Saul kaysa kay Absalom kay David. Ngunit hindi ipinatong ni David ang kanyang kamay sa pinahiran ng langis ng Panginoon. Kahit na siya ay pinahiran ni Samuel upang maging hari, naghihintay pa rin siya sa Diyos na maghatol kay Saul. Nakikita natin ang lalim ng paggalang ni David sa awtoridad nang magdalamhati siya para kay Saul pagkamatay niya at isinulat ang mga salitang ito:

Si Saul at si Jonathan ay kaibig-ibig at kalugud-lugod sa kanilang buhay, at sa kanilang kamatayan ay hindi sila nagkahiwalay: sila'y lalong matulin kay sa mga agila, sila'y lalong malakas kay sa mga leon. 2 Samuel 1:23

Ang taong nagtitiwala sa Diyos ay kayang maging mapagbiyaya sa mga napopoot sa kanya. Kinamumuhian ni Saul si David at sinubukan niyang patayin siya sa loob ng mahabang panahon, at ito ang naging tugon ni David. Dalangin ko na ang kanyang halimbawa ay mautak sa ating isipan habang isinasaalang-alang natin ang kasalukuyang apostasiya.

Ang susi sa pagpapahinga sa channel ng pagpapala ay ang pagkakaroon ng karanasang kaalaman sa Diyos at sa Kanyang Anak. Yaong mga nag-aaral

ng Banal na Kasulatan nang may pag-unawa ay alam na ang ating Ama ang pinagmumulan ng lahat ng buhay at walang bagay na hindi nakatakas sa Kanyang pansin. Alam nila na walang sinuman ang maaaring magkaroon ng anumang kapangyarihan maliban kung ito ay ibinigay sa kanya ng Diyos. Ito ang sikreto ni Kristo nang humarap kay Pilato.

Nang magkagayo'y sinabi sa kaniya ni Pilato, Hindi ka ba nagsasalita sa akin? hindi mo ba nalalaman na ako ay may kapangyarihang ipako ka sa krus, at may kapangyarihan akong palayain ka? Sumagot si Jesus, Wala kang anumang kapangyarihan laban sa akin, malibang ito ay ibinigay sa iyo mula sa itaas: kaya't ang nagbigay sa akin sa iyo ay may mas malaking kasalanan. Juan 19:10,11

Si Jesus ay tumayo sa harap ni Pilato at sa kapangyarihan ng Roma. Siya ay binugbog, hinagupit at nakatitig sa kamatayan sa mukha. Ang ginagawa ni Pilato ay mahina, duwag at tiwali. May kapangyarihan si Jesus na ilantad ang katiwaliang ito at palayain ang Kanyang sarili anumang oras. Kahit papaano ay nakipag-usap Siya kay Pilato sa isang paraan para palayain niya si Jesus. Idagdag pa rito na si Hesus ay dinala kay Pilato dahil sa isang tiwaling Simbahan na hanggang leeg sa apostasya. Ngunit si Jesus ay nanatiling kalmado at nasusukat sa kaalaman:

“Hindi ka maaaring magkaroon ng anumang kapangyarihan laban sa akin, maliban kung ito ay ibinigay sa iyo mula sa itaas.”
Juan 19:11

Anong aral ito para sa atin! Lahat ng kapangyarihan ay nagmumula sa Diyos at walang maya ang nahuhulog sa lupa nang hindi nalalaman ng ating Ama. Maaari tayong magpahinga sa daluyan ng pagpapala na nalalaman iyon:

Ang puso ng hari ay nasa kamay ng Panginoon, gaya ng mga ilog ng tubig: kaniyang ibinabaling saan man niya ibig. Kawikaan 21:1

Masdan natin si Kristo, ang sunud-sunod na Anak ng Diyos na nagtiwala sa Kanyang Ama sa lahat ng sitwasyon at hindi kailanman nakilos na ipagtanggol ang Kanyang sarili, kahit na iligtas ang Kanyang sariling buhay. Narito ang pangalawang sikreto ng mga nagpapahinga sa daluyan; nakikita

nila na ang Anak ng Diyos ay walang ginagawa sa Kanyang sarili. Ginagawa lamang Niya ang iniuutos ng Kanyang Ama at hindi na.

Isaalang-alang din natin na sa gitna ng malaking kontrobersya ay ang isyu ng pagpapasakop sa isang awtoridad na inilagay ng Diyos sa ating buhay. Tumanggi si Lucifer na magpasakop sa awtoridad ni Kristo, na itinalaga ng Kanyang Ama bilang Soberano/Panginoon ng Langit. Ang diwa ng paglaban sa awtoridad at ang pagnanais na ilantad, hiyain at ipahiya ang mga nasa awtoridad ay ang mismong espiritu ni Satanas mismo. Ang gayong mga tao ay hindi nakakakilala kay Kristo o sa kapangyarihan ng Diyos.

Ang huling bagay na babanggitin ko na nakatulong sa akin na magpahinga sa daluyan ng pagpapala ay ang pag-unawa sa kasinungalingan ng serpiyente sa likas na kapangyarihan na ang lahat ay nasa panganib na gamitin sa pamumuno. Isa sa mga bagay na nagiging sanhi ng pagbibigay natin ng labis na kapangyarihan sa mga pinuno ay ang ating paniniwala na ang mga pinuno ay may kapangyarihan na gawin ang anumang naisin nila. Ang flip side nito ay iniisip natin na ang mga pinuno ay may kapangyarihang ibigay sa atin ang mga bagay na gusto natin. Ang ganitong uri ng pag-iisip ang nagbunsod sa Israel na hangarin ang isang hari na mamuno sa kanila.

Gayon ma'y tumanggi ang mga tao na sundin ang tinig ni Samuel; at kanilang sinabi, Hindi; ngunit magkakaroon kami ng isang hari sa amin; (20) Upang kami naman ay maging gaya ng lahat ng mga bansa; at upang hatulan kami ng aming hari, at lumabas sa unahan namin, at ipaglaban ang aming mga pagbabaka. 1 Samuel 8:19-20

Ang konsepto ng pamumuno ay hindi bahagi ng daluyan ng pagpapala, bagkus ay ang espiritu ng Anti-Kristo. Ito ay ang pagpapalit ng Diyos ng isang idolo ng tao. Pansinin ang sinabi ng Panginoon:

At sinabi ng Panginoon kay Samuel, Dinggin mo ang tinig ng bayan sa lahat ng kanilang sinasabi sa iyo: sapagka't hindi ka nila itinakuwil, kundi ako'y kanilang itinakuwil, upang huwag akong maghari sa kanila. 1 Samuel 8:7

Sa kasong ito, ang pagnanais para sa isang pinuno ay gawing isang potensyal na daluyan na "Sa Pamamagitan Ni" sa pinakamataas na

awtoridad na "Sa Kanino". Ito ay eksaktong kapareho ng ginawa ng Simbahan ng Roma sa pamamagitan ng Papa. Ang pinuno ay may ganap na awtoridad sa kanyang sariling karapatan. Ang pamumuhunan ng isang tao na may ganitong awtoridad ay natural na proseso ng idolatriya; ang paglikha ng isang pinuno ay sumusunod sa pagnanais ng makalaman na puso, at ang pagnanais ng makalaman na puso ay mamuno nang hiwalay sa anumang iba pang awtoridad. Inaalis natin ang ating sarili sa paggawa ng desisyon sa pamamagitan ng paglalagay nito sa hari, na nagpapagaan ng ating konsensya. Ang paglikha natin ng mga idolo na gusto natin ay nagbibigay sa atin ng kontrol; sa kaibahan sa isang Diyos na lumikha sa atin at samakatuwid ay lampas sa ating pang-unawa sa paraang nakakatakot.

Gayunpaman, nagagawa ng tao kahit ang isang tunay na Diyos na maging isang Diyos na kanyang ginawa, kaya naman napakahalaga ng paghahayag ni Jesus sa Kanya – ipinakita Niya sa atin kung gaano talaga ang kanyang Ama. Ang Kanyang kaugnayan sa Kanyang Ama ay napakahalaga sa pagpapalaya sa atin ng idolatriya. Iyon ang dahilan kung bakit ang pinaka banayad na anyo ng idolatriya na ito ay ang Trinitarian na paniniwala na naglalagay kay Jesus bilang isang independyente ngunit kapantay na tagapamahala sa Ama dahil sa Kanyang mga likas na katangian. Ang pagsamba sa Adventist Trinitarian Jesus ay ang pagsamba sa isang nilalang na wala sa ilalim ng ganap na awtoridad. Ang ganap na pagtanggì sa mana ng Anak ay kasing dami ng pagtanggì sa Ama gaya ng pagtanggì ng Israel kay Jehova noong mga araw ni Samuel. Ang gayong pagsamba ay madaling humantong sa espiritu ng despotismo (Malupit na pamumuno) gaya ng ipinakita kay Saul.

Ang pagpapahinga sa channel ay hindi lamang isang pagtanggap sa lahat ng mga ahensyang "Sa pamamagitan Ni" na inilagay ng Diyos sa ating buhay, ngunit ito rin ay isang pagtanggì sa anumang mga pagtatangka na itaas ang sinumang tao sa posisyon ng pinakamataas na katayuan na "Sa Kanino".

8. Ang Balabal para sa Pagharap

Kapag mas naaayon natin ang ating sarili sa banal na huwaran at mas natututo tayong parangalan ang mga awtoridad na inilagay ng Diyos sa ating buhay, mas magiging motibasyon natin na makita na ang mga lider ay magsalita at gumawa ng mga tamang bagay ay magmumula sa pagkilala na ang taong ito ay inorden na magpasa ng bahagi ng mga pagpapala ng Diyos sa atin.

Kung nadarama natin na ang isang pinuno ay dumadausdos sa maling mga turo o gawi, ang ating mga puso ay magiging apurahang protektahan ang kanilang reputasyon bilang isang pinuno at magdarasal na bigyan sila ng Diyos ng karunungan at pagpapala upang hindi nila masira ang kanilang posisyon sa pamumuno ng maling gawain.

Ang espiritu ng galit na lumitaw sa mga tao sa mga lider para sa maling gawain ay bihirang udyok ng pagmamahal sa pinunong iyon. Maaaring ito ay simpleng sigaw ng sakit mula sa mga isinumpa ng mga maling aksyon ng pinuno, o maaaring ito ang mas kumplikadong sitwasyon ng isang taong naghahangad na itaas ang kanilang posisyon sa isang antas na katumbas o higit sa lider na iyon. Ang isang espiritu na mabilis mag-ulat ng mga kabiguan ng pamumuno ay isang espiritu na humahamak sa banal na huwaran. Sa karamihan ng mga kaso kapag nag-uulat tayo tungkol sa mga pagkabigo ng isang lider, binabawasan natin ang antas ng paggalang sa isipan ng mga taong kasama natin sa mga kabiguan. Binabawasan natin ang kapangyarihan ng mga salita ng pinunong iyon at samakatuwid ay binabawasan natin ang kanilang kakayahang magpala.

Kapag ang asawang babae ay nagreklamo sa iba tungkol sa mga pagkukulang ng kanyang asawa, binabawasan niya ang awtoridad nito na

pagpalain siya. Kung siya ay nagreklamo tungkol sa kanya sa kanyang mga anak, kung gayon siya ay lumiliit sa kanyang kakayahan na pagpalain sila ng kanyang mga salita. Hinihikayat niya ang kanyang mga anak na kutiyain ang kanilang ama, at sa huli ang kanyang kawalang-ingat na paraan sa tunay o haka-haka na mga pagkabigo ng kanyang asawa ay nagpapahina sa kanyang sariling awtoridad sa kanyang mga anak. Ang kanyang mga anak ay matututong tratuhin ang awtoridad nang may panunuya, at ang pangungutya na ito ay malapit nang hindi lamang sa ama, kundi sa ina, sa simbahan, sa gobyerno, atbp. Sa parehong paraan, ang isang lalaki na nagsasalita ng negatibo tungkol sa ministro, gobyerno o pulis sa kanyang mga anak ay gumagawa ng parehong bagay; tinatanggal niya ang mga bahagi ng tatlong-ikot na lubid na proteksyon. Kapag binabalewala natin ang awtoridad tayo ay nasa malaking panganib na sirain ang ating mga anak. Tandaang mabuti:

"Mga anak, sundin ninyo ang inyong mga magulang sa lahat ng mga bagay: sapagka't ito ay lubos na kalugud-lugod sa Panginoon." Ang mga anak na lumalapastangan at sumusuway sa kanilang mga magulang, at nagwawalang-bahala sa kanilang mga payo at tagubilin, ay hindi magkakaroon ng bahagi sa lupa na ginawang bago. *Adventist Home*, page 295.

Isaalang-alang nating mabuti ang direktiba ng Bibliya para sa mga sumusumpa sa kanilang mga magulang:

At ang sinumang sumusumpa sa kanyang ama o sa kanyang ina ay tiyak na papatayin. Exodo 21:17

...hindi plano ng Diyos na magkaroon ng kontrol ang asawang lalaki, bilang ulo ng sambahayan, kapag siya mismo ay hindi nagpapasakop kay Kristo. Siya ay dapat na nasa ilalim ng pamamahala ni Kristo upang siya ay kumatawan sa kaugnayan ni Kristo sa simbahan. *Adventist Home* p 117.

ng paggalang sa awtoridad ay sumasaklaw sa mga nakakataas sa atin gayundin sa mga nasa ilalim natin, ayon sa pahayag na ito: 'Ang ama at ina ay dapat igitang sa Kristiyanong tahanan. Ang ama ang pari at haligi ng tahanan. Ang ina ang guro ng mga maliliit mula pa sa kanilang pagkabata, at reyna ng sambahayan. **Huwag kailanman siyang babale-walain. Huwag kailanman magsalita ng pabaya o walang pakialam na mga salita sa kanya sa harap ng mga bata.** Siya ang kanilang guro. Sa kaisipan, salita, at gawa, ang ama ay kailangang magpakita ng relihiyon ni Cristo, upang malinaw na makita ng kanyang mga anak na nauunawaan niya kung ano ang kahulugan ng pagiging isang Kristiyano. " RH, June 22, 1905.

Sinasabi sa atin ng Bibliya na ang pagsumpa sa iyong mga magulang ay humahantong sa kamatayan. Ano ang sinusubukang ituro sa atin ng Panginoon sa pamamagitan ng mga bagay na ito? Pansinin muli kung paano tumugon si David sa taong nag-aangkin na pumatay kay Saul, ang pinahiran ng Panginoon.

At sinabi ni David sa kanya, “Bakit hindi ka natakot na iunat ang iyong kamay upang patayin ang pinahiran ng langis ng Panginoon? (15) At tinawag ni David ang isa sa mga kabataan at sinabi, “Lumapit ka at patayin mo siya.” At siya'y sinaktan niya kaya't namatay. 2 Samuel 1:14-15

Nagsisimula na ba tayong maunawaan ang kabigatan ng sitwasyong ito? Nagsisimula na ba tayong pahalagahan ang mga isyu sa buhay at kamatayan na nakatali sa tamang paraan sa mga may awtoridad? Nasa isip ang mga bagay na ito na itinuro sa atin ni Pablo:

Huwag mong sawayin ang isang matanda, kundi idalangin mo siya na parang ama; at ang mga nakababatang lalaki bilang mga kapatid; 1 Timoteo 5:1

Kapag nakikita natin na ang isang pinuno ay maaaring hindi kumikilos ayon sa Salita ng Diyos, dapat tayong kumilos nang napakaingat. Kung nakatanggap kami ng ulat mula sa iisang pinanggalingan tungkol sa isang lider, hindi namin ito matatanggap.

Ang isang saksi ay hindi titindig laban sa isang tao dahil sa anomang kasamaan, o sa anomang kasalanan, sa anomang kasalanan na kaniyang kasalanan: sa bibig ng dalawang saksi, o sa bibig ng tatlong saksi, ay matatatag ang bagay. Deuteromeo 19:15

Kung magpapasa tayo ng isang ulat tungkol sa isang pinuno na hindi pa napatunayan, kung gayon tayo ay nagkasala sa pagpapatong ng ating mga kamay sa pinahiran ng Panginoon; nagdadala tayo ng isang kakila-kilabot na sumpa sa ating sarili.

Kung tayo ay makarinig sa isang pastor, lider, o magulang ng isang salita o makakita ng isang gawa na hindi tama, ang ating hangaring pangalagaan ang kanilang katayuan ang magtutulak sa atin na manalangin at tiyakin

kung talagang may nakita tayong pagkakamali sa kanilang asal. Pagkatapos, dahil mahal natin ang lider na ito, lalapit tayo sa kanila nang pribado at magtatanong tungkol sa pangyayari upang malaman kung tama ang ating pagkaunawa sa sitwasyon. Hindi natin dapat ipagsabi sa iba ang bagay na ito, baka tayo ay nagkamali ng pagkaunawa. Kapag nagsalita tayo sa iba, sinisira natin ang balabal ng pinahiran ng Panginoon at magdadala tayo ng sumpa sa ating sarili.

Kung itinanggi ng pinuno ang ulat o ipahiwatig na hindi natin naiintindihan, dapat nating ipaubaya ang sitwasyon sa Panginoon. Kung mangyari muli ang sitwasyon, maaari nating lapitan silang muli at apela sa kanila. Kung ito ay tungkol sa pagtuturo ng Bibliya, dapat nating hilingin sa kanila na turuan tayo sa halip na hilingin sa kanila na patunayan ang kanilang posisyon. Dapat tayong pumunta sa kanila sa paniniwalang maaaring may napalampas tayo, o hindi natin naiintindihan o baka mali tayo. Kung ipagpalagay nating tama tayo, hindi tayo bukas sa kanilang payo at magdadala tayo ng sumpa sa ating sarili.

Kung ang isang isyu ay nagpapatuloy at ang lider ay hindi tumutugon pagkatapos ng maraming panalangin at pagsusumamo, dapat nating lapitan ang mga matatanda at isumite ang kahilingan sa kanila. Kapag naisumite na natin ang ebidensiya sa matatanda o sa lupon, ang pananagutan ay inilipat sa matatanda o lupon. Ginawa namin ang lahat ng aming makakaya upang mapangalagaan ang reputasyon ng pinuno. Sa prosesong ito maaari nating matuklasan na mali tayo, o nakatanggap tayo ng maling impormasyon, o mali ang pagkaunawa natin sa itinuturo ng Bibliya. Sa pamamagitan ng prosesong ito, masisiguro nating hindi tayo naglagay ng kahit na walang pag-aalinlangan sa isipan ng sinuman tungkol sa lider na iyon.

Nasa isip ang mga kaisipang ito na nagsisimula tayong pahalagahan ang wastong pamamaraan sa paglapit sa isang lider sa ating komunidad. Kailangan nating maunawaan na ang nasa ilalim lamang ng ating awtoridad ang maaaring harapin at utusan na baguhin ang kanilang landas. Kung ang isang ministro ay kumikilos nang hindi tama, kung gayon nasa loob ng awtoridad ng kanyang Pangulo na harapin, at kung kinakailangan, itama ang ministrong iyon para sa maling pag-uugali. Kung ang isang Pangulo ng Kumperensya ay nagkasala ng maling pag-uugali, ang

isang Pangulo ng Unyon o lider ng Dibisyon ay may awtoridad na harapin at itama ang gayong lider. Malinaw, kung ang isang pinuno ng simbahan ay nasangkot sa anumang krimeng sibil kung gayon ang pulisya at pamahalaan ay may awtoridad na singilin at parusahan ang gayong ministro o pinuno ng simbahan. Ganito dapat gumana ang tatlong-ikot na lubid.

Kung ang lahat ng mga pagsubok at pag-iingat na ito ay mabigo at ang buong estruktura ay maapektuhan ng pagtalikod at maling pag-uugali, kung gayon ang balabal ng paghaharap ay dapat ibigay nang direkta sa taong pinili ng Diyos. Pag-isipan natin ang ilang mga halimbawa mula sa Biblia.

Kaganapan	Balabal ng Awtoridad	Pakikipagtunggali
Pagkaalipin ng mga anak ni Israel sa Ehipto.	Binigyan si Moises ng kapamahalaan upang harapin si Faraon sa pamamagitan ng pagdalaw ng Panginoon sa nagniningas na palumpong at mga himala. kasama ng ketong at ng ahas. Exodo 4.	Hinarap nina Moises at Aaron si Paraon na tumanggap ng mga hatol ng mga salot dahil sa pagtangga na makinig. Exodo 5-11.
Apostasiya sa panahon ng mga Hukom. Iniwan nila ang Panginoon at naglingkod kay Baalim. Mga Hukom 2:9,10.	Ang Anghel ng Panginoon ay nagpakita kay Gideon at inutusan siyang wasakin ang diyus-diyosan ng kanyang ama. Nakumpirma sa pamamagitan ng pagkonsumo ng pagkain sa pamamagitan ng apoy. Pagkatapos nito ay nakatanggap siya ng kumpirmasyon sa pamamagitan ng basa at tuyo na balahibo ng tupa. Mga Hukom 6.	Sinira ni Gideon ang idolo ng kanyang ama at kalaunan ay tinipon ang 300 upang sirain ang kapangyarihan ng mga Midianita.

Hindi pinigilan ni Eli ang kaniyang mga anak na dumumi ang mga hain at gumawa ng imoral na mga gawain. 1 Sam 2:25-27.	Isang tao ng Diyos ang nagpakita at hinulaan ang pagkawasak ng sambahayan ni Eli. Ang manta ng awtoridad ay dumating sa pamamagitan ng mga tiyak na detalye sa hula. (Kung ang isang tao ay naghula ng mga bagay at hindi ito nangyari, siya ay papatayin. Kaya gusto mong makatiyak na ikaw ay tinawag. Deut 13:1-5.)	Hinarap ng Diyos si Eli sa pamamagitan ng isang hindi pinangalanang lingkod ng Diyos at sa pamamagitan din ng isang mensahe kay Samuel. Ang likas na daloy ng mga pangyayari ay malinaw na nagpapatunay na ang Panginoon ang nasa likod nito. Si Eli at ang kanyang sambahayan ay napahamak, ayon sa tiyak na ipinahayag. 1 Sam 4.
Ang Apostasiya ni Saul.	Si Samuel ay kumikilos pa rin bilang isang matatag na propeta. Inutusan siya ng Panginoon na pahiran si David bilang kapalit. 1 Sam 15,16.	Hinarap ni Samuel si Saul at hinulaan ang kanyang pagkamatay. Pinahiran ni Samuel si David bilang kapalit. 1 Sam 15,16.
Ang kasalanan ni David kay Bathsheba. 2 Sam 11.	Kinilala si Nathan bilang isang propeta sa Israel. 2 Sam 7:2. Ang kaniyang detalyadong kaalaman sa kasalanan ni David at kung ano ang magiging paghatol ay nagsiwalat ng kaniyang makahulang tinig.	Hinarap ni Nathan si David sa kanyang krimen at nagpahayag ng paghatol sa kanyang sambahayan. 2 Sam 12.
Ang pagtalikod ni Ahab kay Jezebel.	Si Elias ay nagbigay ng katibayan ng makahulang awtoridad sa pamamagitan ng mensahe na hindi babagsak ang ulan kung wala ang salita ni Elias. 1 Hari 17:1.	Hinarap ni Elias ang Israel sa Mt. Carmel at ipinakita kung sino ang tunay na Diyos ng Israel. 1 Hari 18.
Ang apostasiya ng	Kinumpirma ni Juan bilang	Hinarap ni Juan ang

Israel bago dumating si Kristo. Pang-aabuso at katiwalian sa sistema ng pagsasakripisyo.	isang propeta sa pamamagitan ng karanasan ng pakikipagtagpo ni Gabriel kay Zacarias. Lucas 1. Pati na rin ang hula ng Isaias 40. Ang tinig ng isang sumisigaw sa ilang.	mga pinuno ng Israel at nanawagan ng pagsisisi. Lucas 3. Hinarap din niya ang awtoridad ng sibil ni Herodes. Matt 14.
Ang pagtalikod/apostasiya ng Israel sa panahon ni Kristo.	Si Kristo ay nakumpirma bilang propeta sa pamamagitan ng 100 ng mga propesiya gayundin ng kanyang tagapagpauna - si Juan Bautista.	Hinarap ni Kristo ang pagkasaserdote sa maraming pagkakataon at nagpahayag ng paghatol sa kanila. Halimbawa, Matt 23.
Ang pagsupil ng pari sa mga Apostol na nangangaral ng pangalan ni Kristo.	Inilagay ni Kristo ang mantle ng awtoridad sa mga Disipolo. Marcos 3:14. Inutusan din Niya sila na ipangaral ang ebanghelyo at gumawa ng mga alagad. Matt 28:19,20 . Nakatanggap din sila ng dating lakas ng ulan at gumawa din ng mga himala. Gawa 2.	Hinarap ng mga Apostol ang pagkasaserdote sa paratang na ipapatay si Jesus at tumanggi silang tumigil sa pagsasalita sa pangalan ni Jesus.

Mayroong ilang mga punto na maaari nating makuha mula sa halimbawa sa itaas. Gusto kong i-highlight ang isang aspeto ng kuwento ni Gideon. Pansinin ang sinasabi ni Ellen White:

Ang ama ni Gideon, si Joas, na nakibahagi sa apostasya ng kanyang mga kababayan, ay nagtayo sa Ophra, kung saan siya naninirahan, ng isang malaking dambana para kay Baal, kung saan ang mga tao ng bayan ay sumamba. Inutusan si Gideon na sirain ang altar na ito at magtayo ng altar para kay Jehova sa ibabaw ng bato kung saan natupok ang handog, at doon maghandog ng hain sa Panginoon. **Ang pag-aalay ng hain sa Diyos ay ipinagkatiwala sa mga saserdote, at ito ay limitado sa dambana sa Shilo; ngunit Siya na nagtatag ng ritwal na paglilingkod, at kung kanino itinuro ang lahat ng mga handog nito, ay may kapangyarihang baguhin ang mga kinakailangan nito.** Ang pagpapalaya sa Israel ay dapat pangunahan ng isang taimtim na protesta laban sa pagsamba kay Baal. Dapat magpahayag si Gideon ng digmaan laban sa

idolatriya bago lumabas upang makipagdigma sa mga kaaway ng kanyang bayan.. *Patriarchs and Prophets*, page 547.

Ang pagdalaw ng anghel ng Panginoon kay Gideon ay nagbigay-daan kay Gideon na mag-alay ng hain sa Panginoon sa labas ng Shilo. Pangalawa, tandaan natin na bago makipagdigma ang Israel sa mga kaaway nito, kailangang magkaroon ng protesta tungkol sa idolatriya sa loob ng komunidad ng Israel. Bago natin mahawakan ang mga kaaway ng Israel kailangan nating magkaroon ng protesta tungkol sa idolatriya na nagaganap sa Adventismo. Ang protesta ni Gideon ay pinahintulutan ng Anghel ng Panginoon. Ang susunod na mapapansin natin ay:

Hindi nangahas si Gideon na ilagay ang kanyang sarili sa pinuno ng hukbo nang walang karagdagang katibayan na tinawag siya ng Diyos sa kanyang gawain, at na Siya ay makakasama niya. *Patriarchs and Prophets*, page 548.

“Tapat na iniharap ni Gideon ang kanyang pagtutol at giniba ang diyus-diyosan ng kanyang ama ayon sa utos ng anghel. Muli nating binibigyang-diin na si Gideon ay may kapahintulutang harapin ang idolatriya na ito dahil sa tuwirang utos ng Anghel ng Panginoon. Gayunman, hindi niya basta-basta inangkin ang pamumuno sa Israel pagkatapos nito. Nanalangin siya at humiling sa Panginoon ng katibayan ng Kanyang pangunguna.

Ang puntong nais naming sabihin sa mga halimbawang ito ay na sa tuwing ang lahat ng iba pang mga paraan ay naubos, pinahintulutan ng Diyos ang isang tao o mga tao na harapin ang umiiral na istruktura ng pagpapala na nabigo. Isang mapanganib na bagay na sumipi ng mga bahagi ng Kasulatan kung saan ang mga tao ay tinawag upang harapin ang isang sistema sa apostasiya at huwag pansinin ang katotohanan na malinaw na ibinigay sa kanila ng Diyos ang awtoridad na ito sa pamamagitan ng:

1. Malinaw na katibayan na ang salitang binigkas ay makahula o prophetiko.
2. Sunod-sunod na mga himala o mga kaganapang ayon sa pagkakaloob ng Diyos.
3. Mga pagdalaw ng mga anghel na may tagubilin.
4. Awtorisasyon mula sa ibang propeta na nabubuhay o nakatala sa Banal na Kasulatan.

Ginagawa ng ating Diyos ang lahat ng bagay nang disente at maayos. Bago makapagsalita ang isang tao na may namumunong awtoridad, dapat mayroong katibayan na ang taong nagsasalita ay may awtoridad na harapin ang isang tao na karaniwang hindi posible. Ang mga bagay na ito ay dapat ding kumpirmahin ng higit sa isang saksi.

Ito ay isang aral na pinakamahalaga para sa atin ngayon na nahaharap sa malawakang apostasya. Ang bumangon nang walang awtoridad ay pagsira sa banal na huwaran at magdulot ng sumpa sa mga gumagawa nito.

Para sa mga pinagkalooban ng Diyos na mahanap ang katotohanan ng Anak ng Diyos, pinagkalooban tayo na:

1. Makibahagi sa gawaing pagsisisi para sa mga kasalanan ng anti-tipikal na Israel.
2. Binigyan tayo ng karapatan mula sa Banal na Kasulatan na magpahayag ng paniniwala sa bugtong na Anak sa loob ng ating awtoridad.
3. Kailangan nating pangalagaan ang reputasyon ng ating mga pinuno at manalangin para sa kanila na tulungan sila ng Diyos.
4. Dapat tayong maghintay ng malinaw na mga patunay ng awtoridad mula sa Langit bago magtungo ang pagsusumamo sa paghaharap.

Ang unang hakbang ng anumang repormasyon ay nagsasangkot ng pagsisisi. Hindi sapat na tanggapin lamang ang katotohanan ng Ama at Anak at pagkatapos ay simulan ang pagsasabi sa iba. Dapat nating aminin ang kasalanan ng Trinidad at humingi ng kapatawaran sa Panginoon.

May pangangailangan ngayon ng gayong muling pagkabuhay ng tunay na relihiyon sa puso gaya ng naranasan ng sinaunang Israel. Ang pagsisisi ang unang hakbang na dapat gawin ng lahat ng magbabalik sa Diyos. Walang sinuman ang makakagawa ng gawaing ito para sa iba. Kailangan nating isa-isa na magpakumbaba ng ating mga kaluluwa sa harap ng Diyos at iwaksi ang ating mga diyus-diyosan. Kapag nagawa na natin ang lahat ng ating magagawa, ipakikita sa atin ng Panginoon ang Kanyang kaligtasan. *Patriarchs and Prophets*, page 590.

Habang ginagawa natin ang gawain ng pagsisisi, ipapakita sa atin ng Panginoon ang susunod na hakbang na dapat gawin. Siya na tumatakbo bago ang takdang panahon ay hindi kumakatawan sa Diyos ng Israel o sa Kanyang banal na huwaran. Sinumang lalaki o babae na maglakas-loob na maglakas-loob laban sa pinahiran ng Panginoon at binabawasan ang kanilang awtoridad sa mata ng mga tao nang walang malinaw na katibayan ng kanilang tungkulin, ay dapat makiusap na huminto at magsisi. Kung tumanggi sila, dapat silang mapanalanging ilagay sa mga kamay ng Panginoon.

Kaya paano natin malalaman na ibinigay ng Diyos ang gayong awtoridad? Sa panahong nabubuhay tayo ngayon, walang sinuman ang maaaring mag-claim na siya ay pinahintulutan ng isang umiiral o naunang propeta. Kung ang isang tao ay tumanggap ng pagdalaw mula sa isang anghel, ang iba pang katibayan ay kailangang samahan ng gayong mga pag-aangkin, dahil ang sinumang tao ay maaaring mag-claim na nagkaroon ng pagbisita ng anghel. Ang isang tao ay maaaring maging matatag sa pamamagitan ng isang serye ng mga hula na nagaganap. Posible rin na mangyari ang isang serye ng mga himala o mga pangyayari sa Diyos, ngunit ang mga bagay na iyon ay kailangang isama sa isang mensahe na sumasang-ayon sa plataporma ng katotohanan na ibinigay sa ating mga pioneer. Ang espiritung nagbibigay ng mga himala at mga kaganapang nagbibigay ng Diyos ay dapat palaging masubok at ang pinakamahusay na paraan upang subukin ang mga espiritung ito ay sa pamamagitan ng mensaheng dinadala nila.

Mga minamahal, huwag ninyong paniwalaan ang bawa't espiritu, kundi subukin ninyo ang mga espiritu kung sila'y sa Dios: sapagka't maraming bulaang propeta ang nagsilabas sa sanglibutan. 1 Juan 4:1

Sa kautusan at sa patotoo: kung hindi sila magsalita ng ayon sa salitang ito, ay sapagka't walang liwanag sa kanila. Isaías 8:20

Kung may bumangon sa inyo na isang propeta, o isang mapanaginip ng mga panaginip, at bigyan ka ng isang tanda o isang kababalaghan, (2) At ang tanda o ang kababalaghan ay mangyari, na kaniyang sinalita sa iyo, na nagsasabi, Tayo'y sumunod sa ibang mga dios, na hindi mo nakilala, at tayo'y

maglingkod sa kanila; (3) Huwag mong didinggin ang mga salita ng propetang yaon, o ng mapanaginip ng panaginip: sapagka't sinusubok ka ng Panginoon mong Dios, upang malaman kung iniibig mo ang Panginoon mong Dios ng buong puso mo at ng buong kaluluwa mo. Deuteronomio 13:1-3

Mula sa aking personal na pag-aaral, naniniwala ako na ang awtoridad na harapin ang ating kasalukuyang apostasiya ay magmumula sa matinding pag-ibig at kagalakan na makikita sa isinilang na Anak na sinamahan ng diwa ng pagsisisi para sa ating simbahan, sa ating mga pinuno at sa ating sarili dahil sa pagkakasangkot sa apostasiya na ito. Habang papalapit tayo sa banal na huwaran at itinataguyod ang ating mga pinuno sa panalangin, naniniwala ako na isang serye ng mga kaganapan sa Diyos ang ibibigay mula sa Langit upang ipahiwatig na kinuha ng Diyos ang mga bagay sa Kanyang mga kamay.

Naniniwala ako na may magandang pagtuturo para sa atin na nauugnay sa pagdating ng ikaapat na anghel ng Apocalipsis. Ang tagubiling ito ay hindi nagsasalita sa mga isyu na direktang nauugnay sa simbahan ng Adventist, ngunit sa pagbibigay ng Mensahe ng Tatlong Anghel sa mundo. Ngunit mayroong isang prinsipyo para sa atin dito:

Sa bawat salinlahi, nagpapadala ang Diyos ng Kanyang mga lingkod upang sawayin ang kasalanan, maging sa sanlibutan at maging sa iglesia. Ngunit ang mga tao ay nagnanais ng mga malalambot na pananalita, at ang dalisay at lantad na katotohanan ay hindi nila tinatanggap. Maraming mga repormador, sa pagsisimula ng kanilang gawain, ay nagpasiyang mag-ingat nang labis sa pagsaway sa mga kasalanan ng iglesia at ng bansa. Inaasahan nilang, sa pamamagitan ng halimbawa ng isang dalisay na buhay Kristiyano, ay maibabalik nila ang mga tao sa mga aral ng Biblia. **Ngunit dumating sa kanila ang Espiritu ng Diyos, tulad ng pagdating nito kay Elias**, na nagtulak sa kanya upang sawayin ang mga kasalanan ng isang masamang hari at ng isang tumalikod na bayan; hindi nila napigil ang kanilang sarili na ipangaral ang malinaw na pahayag ng Biblia—mga aral na dati nilang ayaw ipahayag. Sila'y pinukaw upang buong sigasig na ipahayag ang katotohanan at ang panganib na nagbabantang sumira sa mga kaluluwa. **Ang mga salitang ibinigay sa kanila ng Panginoon** ay kanilang binigkas, nang walang takot sa

magiging bunga nito, at ang mga tao ay napilitang pakinggan ang babala. Ganoon din ipangangaral ang mensahe ng ikatlong anghel. Sa pagdating ng panahon na ito'y ibibigay nang may pinakadakilang kapangyarihan, ang Panginoon ay gagamit ng mga mapagpakumbabang kasangkapan, na pangungunahan ang isipan ng mga nagpapabanal ng kanilang sarili sa Kanyang paglilingkod. Ang mga manggagawa ay ihahanda hindi sa pamamagitan ng mataas na edukasyon kundi sa pamamagitan ng pagpahid ng Kanyang Espiritu. Ang mga tao ng pananampalataya at panalangin ay mapipilitang lumabas na may banal na sigasig, ipinapahayag ang mga salitang ibinibigay sa kanila ng Diyos. *Great Controversy*, page 606.

Sa kasong ito, ang mga tao ay talagang tatanggap ng awtoridad mula sa Langit kapag sila ay nasa ilalim ng paniniwala sa mga katotohanan ng Salita ng Diyos. Ang kanilang mensahe ay magtataglay ng mga kredensyal ng Langit. Ang Espiritu ay magpapakita sa kanilang mga buhay sa paraang ang mga tagasunod ng katotohanan ay mamarkahan ang probidensya na dumadalo sa kanila. Ito ay hindi isang gawain na maaaring gawin ng tao sa kanyang sarili, ito ay nangyayari lamang kapag ang Espiritu ng Diyos ay dumarating sa kanila gaya ng ating nasaksihan sa mga nakaraang halimbawa sa Bibliya.

Ngayon na ang panahon ng pagsisisi, pagdarasal, pag-aayuno at pag-iyak. Ngayon na ang panahon para maghintay sa Panginoon at magsumamo para sa Israel. Sa lalong madaling panahon ang anti-type ng apostasiya sa Jordan ay babagsak sa atin. Huwag sana tayong humarap sa tanong mula sa Anak ni David:

Paanong hindi ka natakot na iunat ang iyong kamay upang sirain ang pinahiran ng langis ng Panginoon? 2 Samuel 1:14

9. Paggawa ng Apela

Para sa atin na mayroong miyembro sa loob ng Seventh-day Adventista na Iglesya, mayroon tayong responsibilidad sa ating mga pinuno at kanilang mga pamilya na umapela sa kanila tungkol sa kung ano ang nalaman natin sa Banal na Kasulatan tungkol sa Anak ng Diyos.

Mula sa napagmasdan natin sa mga nakaraang kabanata, may ilang dahilan kung bakit ito mahalaga:

1. Ang ating pagmamahal sa mga may awtoridad sa atin
2. Ang ating pagmamalasakit para sa kanilang reputasyon
3. Ang ating pangangailangan para sa kanilang pagpapala at proteksyon sa ating buhay.
4. Isang pangangailangan upang tiyakin na hindi tayo nahulog sa pagkakamali

Sinasabi ko na ito ang mga dahilan kung bakit kailangan nating mag-apela dahil marami ang vulnerable sa kaugalian ng pananatiling tahimik at naghahangad na tahimik na lumapit sa ibang mga miyembro ng simbahan upang mapanalunan muna sila. Kapag naniwala ang isang tao na natagpuan nila ang katotohanan sa kaalaman tungkol sa Anak ng Diyos, ang taong iyon ay agad na nasusubok kung talagang pinaniniwalaan nila ang katotohanang ito sa pamamagitan ng pagpapasakop sa banal na huwaran at paglapit sa kanilang mga pinuno sa diwa ng pagpapasakop at biyaya.

Ang kabiguang makipag-usap sa iyong mga pinuno ng simbahan tungkol sa mga bagay na ito pagkatapos mong maging ganap na kumbinsido sa iyong isipan na ito ang katotohanan ay posibleng magbunyag ng kakulangan ng pagmamahal sa mga may awtoridad sa iyo. Ang panawagan sa ating mga

pinuno ay nagpapakita na tinanggap natin ang mensaheng ito sa tamang paraan at para sa tamang motibo.

Maaaring maraming maling dahilan upang yakapin ang isang ideya na salungat sa paniniwala ng mga may awtoridad sa atin. Ang diwa ng pagsasarili at pagnanais sa sarili ay maaaring maakit sa mga salungat na pananaw. Ang mga tao ay maaari pa ngang maakit sa katotohanan sa maling dahilan ng paggamit nito bilang isang dahilan upang maghimagsik laban sa channel ng awtoridad.

Ang aking obserbasyon ay may mga tao na naakit sa katotohanan ng Anak ng Diyos upang maitaas nila ang kanilang mga sarili at makisali sa isang kampanya laban sa natitirang simbahan ng Diyos. Labis na natutuwa si Satanas kapag tinatanggap ng mga tao ang tama batay sa motibo ng mali. Alam niya na ang diwa ng pagsasarili kasama ng katotohanan ng Anak ng Diyos ay mahusay na inilagay upang masaktan ang marami na kung hindi man ay mag-aaral ng turong ito.

Bumalik tayo sa tanong na ito ng paggawa ng apela. Sa aking pagbabasa ng Banal na Kasulatan, kapag nalaman natin ang katotohanang ito, at kapag hinahayaan nating ipakita ang katotohanang ito sa pamamagitan ng pagpapakita ng banal na huwaran ng Ama at Anak, mapipilitan tayong lumapit sa mga may awtoridad sa atin at umapela sa kanila. Kung talagang mahal natin ang ating mga pinuno, hahanapin natin silang lapitan sa pinaka banayad at magalang na espiritu. Hindi lamang natin nais na sabihin ang katotohanan ngunit upang ipakita ang kapangyarihan nito sa ating buhay. Sa maraming pagkakataon, ang katahimikan ay nagpapakita ng parehong kawalan ng pagmamahal sa ating mga awtoridad at gayundin ng duwag at isang hindi pagnanais na magsakripisyo para sa kapakanan ng katotohanan. Ang katahimikan ay nagdudulot din sa atin na makibahagi sa pagkakasala ng idolatriya ng simbahan.

Para sa maraming mga tao, ang pag-iisip ng pagkuha ng negatibong atensyon sa kanilang sarili ay nakakaramdam ng labis. Ang iba ay maaaring napakabago sa simbahan at halos walang matatag na Panlipunang Ugnayan upang suportahan sila sa pagharap sa isang potensyal na pamumuno. Ang bawat tao ay dapat maghanap ng karunungan tungkol sa pinakamahusay na paraan upang isulong ang liwanag ng katotohanan ayon sa kanilang mga kalagayan ngunit hindi tayo maaaring manahimik sa

pamamagitan ng espiritu ng takot. Sinasaktan nito ang puso ni Kristo at inilalagay din ang isang tao sa panganib na mawala ang kanilang paniniwala sa paglipas ng panahon. Ang katotohanan ay dapat makahanap ng pagpapahayag upang mabuhay at lumago.

Gusto kong magmadali upang idagdag na ang punto ng apela para sa isang asawa ng isang hindi naniniwala na asawa ay ang kanyang asawa sa halip na ang pastor ng simbahan. Kung ang isang asawa ng asawang hindi sumasampalataya (ibig sabihin ay naniniwala siya sa Trinity) ay lumapit sa pastor, kung gayon ay ikinakahiya niya ang kanyang asawang lakaki sa pamamagitan ng kanyang pag-uugali at tiyak na gagawing mas mahirap ang mga bagay sa pag-abot sa kanyang asawang lakai.

Tungkol sa paggawa ng apela, naniniwala ako na inilagay ng ating Panginoon sa harap natin ang isang pagsubok sa puso. Handa ba tayong makaranas ng kahihiyan at paghamak sa harap ng ating mga kapatid alang-alang sa Panginoong Jesus? Kung hindi tayo handang humarap ngayon sa pangungutya at panlilibak, paano tayo tatayo pagdating sa atin ng Batas Linggo? Yaong mga lumalakad sa pintuan ng panawagan sa kanilang mga pinuno ay higit na lalakas upang harapin ang paparating na krisis sa Sabbath.

Sa puntong ito makikita ng bawat tao kung mayroon siyang anchor na humahawak sa kaluluwa, "matatag at sigurado habang ang mga alon ay gumulong." Sa pamamagitan ng proseso ng pag-apela malalaman natin kung tayo ay "nakakabit sa batong hindi makagalaw, nababatay nang matatag at malalim sa pagmamahal ng Tagapagligtas.."

Inaamin ko na ang pag-akit sa aking mga kapatid ay naglagay sa akin sa mga lugar na emosyonal at mental na sumubok sa aking kaluluwa hanggang sa sukdulan. Natutunan ko ang mga bagay tungkol sa aking sarili na hindi ko malalaman kung hindi man. Habang binabalikan ko ang aking karanasan sa pag-apela, masasabi kong, "Purihin ang Diyos para sa Kanyang awa sa paghahayag ng maraming bagay sa akin na kailangang baguhin sa aking buhay." Ang mga nag-shortcut sa proseso ng apela ay maaaring makitang napakahirap ng susunod na antas ng pagsubok, at maaaring magbigay ng pananampalataya. Oh I pray na sana ay hindi mangyari ito sa sinuman sa atin.

Kaya't muli, bilang konklusyon, sinasabi ko na ang mismong kaalamang taglay natin sa pamamagitan ng isinilang na Anak ay bumubuo para sa atin ng banal na huwaran, na humihiling sa atin na umapela sa ating mga pinuno at hilingin sa kanila na isaalang-alang ang katotohanan na si Jesus ang Anak ng buhay na Diyos.

Kapag napagpasyahan mong gumawa ng apela, hinihikayat kita na ipagdasal kung sino ang dapat mong lapitan. Piliin ang taong may awtoridad sa iyong buhay kung saan ka may pinakamalapit na koneksyon at ang pinakamalamang na magbibigay sa iyo ng oras upang ipahayag ang iyong mga paniniwala. Maaaring ito ay ang iyong elder o isang katuwang na pastor; maaaring ito ay iyong pastor, o maaaring ito ay ang pangulo ng kumperensya. Habang nagdarasal ka ay bibigyan ka ng Panginoon ng karunungan upang malaman kung aling direksyon ang tatahakin.

Isulat ang nalaman mo mula sa Kasulatan tungkol sa Anak ng Diyos. Maaari mong isaalang-alang na isama ang pahayag tungkol sa Diyos mula sa Pangunahing Prinsipyo na matatagpuan sa 1914 na taon na aklat. Tingnan ang Appendix A sa likod ng aklat. Ang pahayag na ito ay pinaniniwalaan na may "buong pagkakaisa sa buong katawan" ng mga Seventh-day Adventista noong panahong iyon. Kung nabautismuhan ka bago ang 1990, maaari mo ring iharap ang iyong panata sa binyag na malinaw na nagpapakita kay Jesus bilang Anak ng Diyos. Tingnan ang Appendix B upang makita ang pagkakaiba bago at pagkatapos ng 1990. Kung ikaw ay nananatiling tapat sa iyong panata sa binyag, pagkatapos ay malumanay na magtanong kung paano ka madidisiplina ng simbahan?

Pagsama-samahin ang ebidensiya ayon sa nakikita mo at iyon ay higit na nakatulong sa iyo. Hindi mabuting magbahagi ng mga aklat o sermon na hindi muna pinag-aralan at naunawaan nang mabuti. Maaari ko ring idagdag na ang anumang materyal na isusumite mo ay dapat magmula sa mga mapagkukunang gumagalang sa banal na huwaran. Kung ang isang pinuno ay dapat makakita ng materyal o makarinig ng mga tagapagsalita na tumutuligsa sa Adventist na Iglesya, ang iyong apela ay malamang na hindi pakikingingan.

Ibinangon ko kanina ang punto tungkol sa motibasyon sapagkat ang paggawa ng maka-Biblikal na pagsusumamo ay tungkol sa tamang direksyon o landasin. Sa sinasabing 'trajectory' o landasin, ibig sabihin ay

ang paglapit sa iyong pinuno sa tamang paraan upang magkaroon ng pinakamataas na bisa ang iyong pagsusumamo. Kailangang malinaw sa iyong isipan na ikaw ay nagpapasakop at inihaharap ang iyong pagsasaliksik upang suriin ng taong may awtoridad. Kung sa iyong paglapit ay nagpapahiwatig ka na ikaw ang may taglay na katotohanan at na sila ang kailangang magpasakop sa iyong sinasabi, tiyak na mawawala sa direksyon ang iyong layunin. Ipinapayo ng banal na halimbawa na tayo'y manikluhod gaya ng isang anak na humihiling sa kanyang ama. Magsalita tayo nang may paggalang at may pagmamahal. Maging handa tayong makinig nang mabilis at magsalita nang banayad at mabagal. Layunin ng pagsusumamo na humingi ng tulong, humiling na maituro sa atin mula sa Kasulatan kung saan tayo maaaring nagkamali. Dapat tayong maging tapat sa pagsusumamo at huwag ipagpalagay na tayo ay tama at walang anuman na makapagpapatunay na tayo'y nagkamali. Anuman ang ibigay sa atin, dapat natin itong dalhin sa Panginoon, ipanalangin ito, at bumalik na may mahinahong tugon.

Kapag napagtanto ng isang pinuno na pinag-aralan mong mabuti ang paksang ito, maaari mong makita na susubukan niyang ihinto ang proseso. Nangangahulugan ito na harapin ang mahabang pagkaantala, hindi nasagot na mga pulong o isang buong hanay ng mga dahilan na lalabas. Alalahanin natin na si Satanas ay hindi masigasig sa anumang mga apela sa paghahanap ng kanilang marka at gagawin niyang negosyo na pigilan ang proseso at biguin tayo sa ating apela.

Sa panahon ng prosesong ito maaari tayong maakusahan ng pagiging matigas ang ulo, independiyenteng pag-iisip o dibisyon. Sa mga panahong ito kailangan nating alalahanin si Hannah nang siya ay inakusahan ng lasing ni Eli. Tayo, tulad niya, ay tumugon ng “Hindi, aking panginoon,” hindi ako lasing kundi sa kapaitan ng kaluluwa para sa Anak ng Diyos.

Sa panahong ito, maaari mong mapansin na ang ibang mga miyembro ng simbahan ay nagsisimulang bawiin ang kanilang pagmamahal sa iyo. Maaari kang makaranas ng lubos na pag-iwas sa paggawa ng iyong apela, ngunit ito ang landas na madalas dapat lakaran ng mga nagmamahal sa Anak ng Diyos.

Hilingin sa Panginoon na bigyan ka ng pasensya habang nag-apela ka. Kung hindi ka makakita ng anumang maka-Kasulatang dahilan para sundin ang

kanilang mga mungkahi, pagkatapos ay umapela sa kanila na disiplinahin ka kung sa tingin nila ay nararapat. Sa puntong ito, kung nararamdaman ng isang pinuno na mayroon siyang sapat na awtoridad upang patahimikin ka, kung gayon mayroon siyang responsibilidad na disiplinahin ka. Alam ng sinumang magulang na ang pagbibigay ng disiplina sa isang bata ay isang bagay na mas masakit sa magulang kaysa sa bata. Kung ang ministro ay mayroong alinman sa Espiritu ni Kristo sa kanila, sila ay uurong sa pagnanais na alisin ka sa pakikisama, ngunit ito ang halaga na dapat nilang bayaran para sa kanilang mga pananalig na ikaw ay mali at dapat na tumahimik.

Sa prosesong ito dapat nating iwasan ang tukso na subukan at makuha ang iba sa ating panig. Nakatutukso na kumilos sa isang pulitikal na paraan at maghangad na dalhin ang ibang tao sa ating pananaw sa ilalim ng ilong ng pastor. Nagpapakita ito ng kawalan ng paggalang, at nagdudulot din ito ng kontrobersya sa ibang tao kapag maaaring wala pa silang panahon para pag-aralan nang mabuti ang isyu.

Ang ilang mga tao ay may pananaw na dapat nating sabihin sa mga miyembro ang katotohanan. Tinitiyak ko sa iyo na walang nagpapahayag ng katotohanan nang higit pa sa iyong pagpayag na bawian ng mga pribilehiyo para sa kapakanan ng iyong pinaniniwalaan. Ito ay higit na nagsasalita para sa katotohanan kaysa anupaman. Maaaring lumilitaw na ang prosesong ito ay hindi nagbubunga ng mga resulta ngunit ang Langit ay nagmamarka ng katapatan ng mga taong nanindigan nang matigas para sa katotohanan sa harap ng oposisyon, paghamak, at pangungutya.

Kapag nadisiplina ka na, malaya kang ibahagi ang iyong mga paniniwala sa lahat ng lumalapit sa iyo sa loob ng simbahan. Kung walang lumalapit sa iyo ay wala kang masasabi. Gamitin ang anumang pampublikong forum na magagamit mo kung saan hindi ka sumasalungat sa isang awtoridad na may pamumuno sa forum na iyon.

Paano naman ang mga na-disfellowship na? Kung naaalala mo ang mga pangyayari, kumilos ka ba sa magalang na paraan? Mayroon ka bang maaalala na mangangailangan ng paghingi ng tawad para sa mga maling aksyon o pag-uugali? Maglaan ng oras upang sumulat sa mga taong sa tingin mo ay nasaktan mo at mag-alok ng iyong paghingi ng tawad. Pagkatapos ay sumali sa gawain ng pagdarasal para sa kapatawaran sa

ngalan ng simbahan. Araw-araw kong dalangin na patawarin tayo ng ating Ama sa Langit bilang Kanyang mga tao, at tulungan ang ating mga pinuno at pagpalain ang kanilang pamilya, at tulungan ang pinakamaraming posible na mahanap ang liwanag bago maging huli ang lahat

Ang landas na ito ay isang makitid na landas, ngunit isa na pinaniniwalaan kong maghahanda sa mga tao ng Diyos na harapin ang mga huling eksena ng kasaysayan ng mundo. Tandaan din natin na habang inihaharap natin ang Anak ng Diyos sa ating mga pinuno, Siya ang nililitis. Sa bawat oras na umapela kami sa mga pinuno ng simbahan binibigyan namin sila ng pagkakataong ipagtanggol ang Anak ng Diyos o hatulan Siya sa pamamagitan ng pagpapataksik sa iyo. Ang mas maraming mga tao na tinataboy sa kanilang mga panawagan, mas ang Anak ng Diyos ay tinatanggi sa simbahan. Habang higit Siyang tinanggihan, mas tiyak na darating ang mga paghatol ng Diyos bilang tugon sa mga daing ng Kanyang mga tao na ipagtanggol ang Kanyang Anak at ibalik ang tunay na awtoridad sa simbahan. Habang higit na tinatanggap si Kristo sa mga panawagang ito, mas tiyak na darating ang pagyanig sa bayan ng Diyos. Sa alinmang paraan, darating ang kinakailangang pagbabago.

Mga kaibigan, ang kasalukuyang proseso ng pagsubok na ito, bagama't mahirap, ay maaari ding kumilos bilang isang regalo mula sa Langit upang sunugin ang sarili mula sa atin. Ilang tao ang malugod na inaalimura o pinagkaitan ng pakikisama para sa kanilang pananampalataya, ngunit ang mga umiinom ng sarong ito ngayon ay lalakas na uminom ng mas malaking buhangin sa Panahon ng Kapighatian ni Jacob.

10. Nakatayo Mag-isa

Ang proseso ng pagsusumamo/apela na ating tinalakay sa nakaraang kabanata ay nagpapakita ng posibilidad na ang isang indibidwal ay tumayo mag-isa para sa kanyang paninindigan sa Salita ng Diyos. Hindi madaling bagay para sa isang tao ang tumayo nang nag-iisa nang walang inaasahang anumang uri ng suporta o pampatibay-loob mula sa kapwa. Ang ganitong mga presyon ay maaaring magtulak sa isang tao na humanap ng iba, sinusubukang hikayatin sila na tanggapin ang kanilang pagkaunawa upang makamit ang dami bago direktang lumapit sa umiiral na pamunuan. Marami sa mga gawaing pang-ebanghelyo ay pinangungunahan ng mga tao na nakaramdam ng paniniwala ngunit walang matatag na pundasyon upang makapanindigan nang mag-isa. Kadalasan, ang ganitong mga tao ay pinupukaw ng pangangailangang matanggap ng iba higit pa sa pag-ibig sa katotohanan. Ang pagtayo nang mag-isa ay nangangahulugan na hindi kailangang umasa sa sinuman o anumang bagay bukod sa Salita ng Diyos. Ang pagtayo nang mag-isa ay nangangahulugan na hindi kailangang pilitin na dalhin ang iba sa kanilang pagkaunawa upang hindi na sila nag-iisa. Ngunit ang pagtayo nang mag-isa ay hindi isang likas na katangian ng tao. Karamihan sa atin ay madaling maapektuhan ng tinatawag na “groupthink”?

“Isang paraan ng pag-iisip na ginagawa ng mga tao kapag sila ay malalim na nasangkot sa isang magkakaugnay na ingroup, kapag ang mga pagsisikap ng mga miyembro para sa pagkakaisa ay na-override ang kanilang motibasyon upang makatotohanang suriin ang mga alternatibong kurso ng pagkilos.” (Janis, 1972). From Wikipedia article – Groupthink.

Ang pagnanais ng tao para sa pag-aari at pagtanggap ay may kakayahang maging sanhi ng mga tao na pawalang-bisa ang isang wastong proseso ng pagsisiyasat ng Salita ng Diyos. Kung ang isang bagay ay pinaniniwalaan ng karamihan sa loob ng isang pangkat ng lipunan, kung gayon ang pagganyak na maniwala nang naiiba sa grupong iyon ay dapat na maglaman para sa taong iyon ng isang bagay na mas mahalaga sa kanila, isang bagay na nagkakahalaga ng panganib na tanggihan ng grupong iyon.

Ang panggigipit na sumunod sa kagustuhan ng nakararami ay maaaring maging sanhi ng mga pinunong mas nakakaalam na sumuko. Habang si Moises ay nasa bundok ay tinatanggap ang tagubiling ito:

Huwag kang susunod sa karamihan upang gumawa ng masama; ni huwag kang magsasalita ng isang bagay na tumalikod sa pagsunod sa marami upang pilitin/baluktutin ang paghatol: Exodo 23:2

Nasa ibaba si Aaron na ginagawa ang eksaktong kabaligtaran:

At nang makita ng bayan na si Moises ay naantala sa pagbaba mula sa bundok, ang bayan ay nagpipisan kay Aaron, at sinabi sa kaniya, Tumindig ka, igawa mo kami ng mga dios, na mangunguna sa amin; sapagka't tungkol sa Moises na ito, ang lalaking nag-ahon sa atin mula sa lupain ng Egipto, ay hindi natin nalalaman kung ano ang nangyari sa kaniya. (2) At sinabi ni Aaron sa kanila, Tanggalin ang mga hikaw na ginto, na nasa mga tainga ng inyong mga asawa, ng inyong mga anak na lalaki, at ng inyong mga anak na babae, at dalhin sila sa akin. (3) At pinutol ng buong bayan ang mga hikaw na ginto na nasa kanilang mga tainga, at dinala kay Aaron. (4) At tinanggap niya sila sa kanilang kamay, at inanyuan ng isang kasangkapang pang-ukit, pagkatapos niyang gawin itong isang tinunaw na guya: at kanilang sinabi, Ito ang iyong mga dios, Oh Israel, na nag-ahon sa iyo mula sa lupain ng Egipto. Exodo 32:1-4

Si Aaron ay natakot sa mga tao nang higit pa kaysa sa pagkatakot niya sa Diyos, at sa pagnanais na tanggapin ang mga ito nang higit pa kaysa sa katotohanan ay naging sanhi siya ng pagkakasala ng Israel.

At sinabi ni Moises kay Aaron, Ano ang ginawa ng bayang ito sa iyo, na dinalhan mo sila ng malaking kasalanan? (22) At sinabi ni

Aaron, Huwag mag-init ang galit ng aking panginoon: iyong nalalaman ang bayan, na sila'y nangahilig sa kasamaan. Exodo 32:21-22

Ang isa pang tao na natatakot sa mga tao ay si Saul:

At sinabi ni Saul kay Samuel, Ako'y nagkasala: sapagka't aking sinalangang ang utos ng Panginoon, at ang iyong mga salita: sapagka't ako'y natakot sa bayan, at sinunod ko ang kanilang tinig. 1 Samuel 15:24

Sa halip na tunay na magsisi, nakiusap siya kay Samuel na sumama sa kanya upang parangalan pa rin siya ng mga tao.

Nang magkagayo'y sinabi niya, Ako'y nagkasala: gayon ma'y parangalan mo ako ngayon, isinasamo ko sa iyo, sa harap ng mga matanda ng aking bayan, at sa harap ng Israel, at bumalik kang kasama ko, upang aking sambahin ang Panginoon mong Dios. 1 Samuel 15:30

Sa kaibahan nito ay makikita natin ang espiritu nina Joshua at Caleb nang ibigay nila ang kanilang ulat tungkol sa Lupang Pangako.

At si Josue na anak ni Nun, at si Caleb na anak ni Jephone, na sa mga nagsisiyasat sa lupain, ay hinapak ang kanilang mga damit: (7) At kanilang sinalita sa buong kapisanan ng mga anak ni Israel, na sinasabi, Ang lupain na aming dinaanan upang tuklasin, ay totoong mabuting lupain. (8) Kung kinalulugdan tayo ng Panginoon, dadalhin nga niya tayo sa lupaing ito, at ibibigay sa atin; isang lupain na binubukalan ng gatas at pulot. (9) Huwag lamang kayong manghimagsik laban sa Panginoon, ni matakot sa bayan ng lupain; sapagka't sila ay tinapay para sa atin: ang kanilang pagtatanggol ay nahiwalay sa kanila, at ang Panginoon ay sumasa atin: huwag mo silang katakutan. (10) Nguni't ang buong kapisanan ay nag-utos na batuhin sila ng mga bato. At ang kaluwalhatian ng Panginoon ay lumitaw sa tabernakulo ng kapisanan sa harap ng lahat ng mga anak ni Israel. Mga Bilang 14:6-10

Ang mga lalaking ito ay handang ipaglaban ang opinyon ng karamihan upang maipahayag ang mga katotohanan. Handa silang ibuwis ang kanilang buhay para manindigan sa katotohanan.

Marami sa atin ang maaaring magkaroon ng mga peklat sa pagkabata dahil sa paghahanap ng ating sarili sa labas ng pabor ng isang grupo ng mga bata. Mayroon akong ilang karanasan na kinukutya at tinutuya dahil sa pagiging iba. Bilang isang kabataan, ang mga karanasang iyon ay maaaring maging lubhang nakakabagabag at maaaring maging sanhi ng mga pangunahing shortcut sa pag-iisip upang matanggap. Ang mga magulang ay kadalasang nakadarama ng kawalan ng kakayahan habang pinapanood nila ang kanilang mga anak na napapaloob sa isang grupo ng mga kasamahan na lumalayo sa mga turo ng Salita ng Diyos. Ang pangangailangan para sa pagtanggap ay naghuhugas ng halaga na nagmumula sa paninindigan para sa katotohanan.

Alam na alam ni Satanas ang kapangyarihan ng panggigipit ng mga kasamahan, at ginagamit niya ito saanman niya magagawa para iwasan ng mga tao ang pangangatuwiran mula sa Kasulatan taglay ang determinasyon na hanapin ang katotohanan sa lahat ng paraan. Dahil lahat tayo ay nabubuhay sa mundong ito, ito ay isang katiyakan na sa isang punto ng paniniwala sa katotohanan ay aabutin mo ang pagtanggap sa isang grupo na dati mong kinabibilangan. Malinaw na sinasabi sa atin ng Bibliya na imposibleng maniwala sa katotohanan kung natatakot tayong mawala ang karangalan ng mga tao:

Paano kayo magsisisampalataya, na nagsisitanggap ng karangalan sa isa't isa, at hindi hinahanap ang karangalang nagmumula sa Dios lamang? Juan 5:44

Maraming tao ang hindi isasama sa kaharian ng Langit sa puntong ito lamang. Pansinin kung ano ang sinasabi ng Kasulatan:

Ang magtagumpay ay magmamana ng lahat ng bagay; at ako ay magiging kanyang Diyos, at siya ay magiging aking anak. (8)
Datapuwa't ang matatakutin, at hindi sumasampalataya, at ang mga kasuklamsuklam, at ang mga mamamatay-tao, at ang mga mapakiapid, at ang mga mangkukulam, at ang mga sumasamba sa diyus-diyosan, at ang lahat ng mga sinungaling, ay magkakaroon

ng kanilang bahagi sa lawa na nagniningas sa apoy at asupre: na siyang ikalawang kamatayan. Apocalipsis 21:7-8

Ang unang pangkat na binanggit sa mga hindi nagmamana ng lahat ng bagay sa Ama ay ang mga natatakot; yaong masyadong natatakot na harapin ang opinyon ng karamihan at nanganganib na mawala ang kanilang pag-apruba.

Ito ang likas na pagkahilig ng tao na pumigil sa maraming pinuno na naniniwala kay Jesus na hayagang ipahayag Siya:

Gayon ma'y sa mga punong tagapamahala ay marami rin ang nagsisampalataya sa kaniya; datapuwa't dahil sa mga Fariseo ay hindi nila siya ipinagtapat, baka sila'y mapaalis sa sinagoga: (43) Sapagka't inibig nila ang kapurihan ng mga tao nang higit kay sa kapurihan ng Dios. Juan 12:42-43

Nakikita ba natin ang isang pagkakatulad sa ating panahon? Mayroon bang mga naniniwala ngunit natatakot na mapaalis sa iglesia dahil sa kanilang paniniwala sa Anak ng Diyos?

Ang binhi ng isinilang na Anak na nag-ugat sa kaluluwang tumanggap ay nagpapakita ng sarili sa kahandaang harapin ang pangungutya, paghamak at pangungutya alang-alang sa katotohanan. Ang binhing iyon ay tinatanggap natin mula kay Kristo, na tinanggap Niya mula sa Kanyang Ama, at malalaman natin ang mga sukat ng Binhi sa mga salitang ito:

At narito, ang isang tinig mula sa langit, na nagsasabi, Ito ang iniibig kong Anak, na lubos kong kinalulugdan. Mateo 3:17

Habang si Jesus ay nagpapahinga sa katiyakang ito ng Kanyang Ama, maaari Niyang harapin ang galit na mga mandurumog, ang mga mamamatay-tao na pari, ang mabagsik na guwardiya ng Roma at lahat ng mga hukbo ng impiyerno. Ang lahat ng ito ay kaya niyang harapin sa pagkaalam na ang Kanyang Ama ay nalulugod sa Kanya. Ang gantimpala ng pagsunod sa katotohanan ay ang pagtanggap ng Espiritu ng katotohanan na siyang Espiritu ni Kristo.

Sa pagpapasiya natin sa ating isipan na mahalín ang isinilang na Anak kahit ano pa ang halaga, ang Espiritu ni Jesus ay sumasa atin at tayo ay may

pakikisama sa Ama at sa Anak. Masasabi ko nang may lubos na katiyakan na ang kagalakan at kapayapaan ng kanilang pagsasama ay higit pa sa kabayaran sa pagkawala ng aking mga dating kasama sa kanilang paghamak at pangungutya. Ang pag-ibig ni Hesus ay higit pa sa kabayaran para sa pagkawala ng aking karera, reputasyon at katayuan sa simbahan; oo, ibinibilang ko ang mga bagay na ito bilang dumi kumpara sa kadakilaan ng kaalaman kay Jesucristo na aking Panginoon.

Yaong mga tunay na naniniwala na si Jesus ay ang Anak ng Diyos ay parehong makakatagpo ng lakas upang tumayong mag-isa at ang pag-ibig na umapela sa kanilang mga pinuno ng simbahan nang may pagpapasakop na biyaya.

Maraming beses kong kinuwestyon ang aking sarili; naramdaman ko ang bigat ng presyon ng nakararami laban sa akin. Tinanong ko ang sarili ko, 'Ano ang nagbibigay sa'yo ng katiyakan na ikaw ay tama, Adrian?' 'Halos wala sa mga namumuno ang sumasang-ayon sa iyo. Sino ka para manindigan sa ganitong paniniwala?' Pagkatapos ay bumabalik ako sa Biblia at binabasa ko muli ang malinaw na patotoo tungkol sa Anak ng Diyos. Binabasa ko muli ang maraming linya ng katibayan sa Biblia at sa Espiritu ng Propesiya. Muling sinusuri ko ang pundasyong itinayo ng ating mga pioneer/nangunguna; inihahambing ko ang patotoo ng mga mensahero ng 1888; masusi kong binabasa ang mga artikulo sa Review and Herald at tinatanong ko ang sarili ko, 'Sigurado ka ba, Adrian?' At muling bumabalik ang paniniwala nang mas matatag at mas agarang nadarama kaysa dati. OO! OO! OO! Sigurado ako na si Jesus ay Anak ng Ama sa katotohanan at pag-ibig, at walang sandatang ginawa laban sa patotoong ito ang magtatagumpay.

At sa pananalig na iyon ay madalas dumating ang matamis na karanasan ng kapayapaan—kapayapaan na hindi ko mailalarawan. Naramdaman ko ang pagmamahal ng Ama sa Kanyang Anak SA akin. Habang tinatanggap ko ang katotohanan ng Anak ng Diyos, ang pagkaunawa sa pagmamahal ng Ama sa akin kay Kristo ay hindi kayang unawain. Maraming beses kapag nakatanggap ako ng malupit na email o isang salita mula sa masama upang tuksuhin ako, ang aking Tagapagligtas ay nagpapadala ng salita ng panghihikeyat upang pagpalain ako. Kadalasan kapag ako ay naglalakad,

nakikita ko ang mga maya at napapangiti habang iniisip kong mas mahalaga ako kaysa sa maraming maya.

Maaari din akong magpatotoo na pagkatapos kong determinadong aminin ang isinilang na Anak sa harap ng aking mga kapatid at huwag ihiya ang Kanyang pangalan sa pamamagitan ng pananatiling tahimik, natagpuan ko ang higit na tagumpay sa aking personal na buhay. Ang aking mga iniisip at pagmamahal ay nagsimulang magbago nang mas mabilis. Ang mga bagay ng mundo na umaakit sa akin at magpapalihis sa akin sa aking landas ay naging kakaibang lumabo. Purihin ang Diyos para sa Kanyang nagpapabanal na Espiritu!

Aking mga kaibigan, kung talagang mahal ninyo ang Anak ng Ama, mamahalin ninyo ang Kanyang nalalabing simbahan. Ang pag-ibig na ito ay mag-uudyok sa iyo na ipagtapat ang Panginoong Jesus sa harap ng iyong pamilya ng simbahan, at ang kapayapaan ni Kristo ay magbibigay sa iyo ng lakas ng loob na manindigan nang mag-isa nang walang anumang pampulitikang estratehiya o pagnanais na ilayo ang mga disipulo sa iyong posisyon upang lumikha ng sarili mong pinagkasunduan ng karamihan. Handang harapin ang anumang kahihinatnan na maaaring dumating, makikita mo ang iyong sarili na malaya na umapela sa mga may awtoridad sa iyo at hilingin sa kanila na payagan kang sambahin ang Anak ng buhay na Diyos sa loob ng Seventh-day Adventista na Iglesya. Piliin ang tama dahil ito ang tama at ipaubaya sa Diyos ang kahihinatnan.

Sinasabi sa atin ng Bibliya:

At malalaman ninyo ang katotohanan, at ang katotohanan ay magpapalaya sa inyo. Juan 8:32

Ang katotohanan ay nagpapalaya sa atin mula sa takot sa kung ano ang iniisip ng iba sa atin; pinalaya tayo mula sa pangangailangan para sa pagtanggap mula sa ating mga kapantay. Kapag alam natin na tayo ay tinatanggap ng Makapangyarihang Ama sa pamamagitan ng Kanyang Anak, wala na tayong ibang kailangan para suportahan tayo.

Kung nais mong mag-aral nang higit pa sa paksang ito, iniimbitahan kitang basahin ang aking maliit na aklat na Identity Wars/Mga Digmaan sa Pagkakilanlan na sumasaklaw sa ating tunay na halaga kay Kristo nang mas

detalyado. Sa pamamagitan ng mga alituntunin ng maliit na aklat na ito nalaman ko ang kapayapaan na kayang tumayong mag-isa, sa mata ng mga tao, ngunit nakatayo kasama ni Kristo at ng Kanyang mga anghel.

¹ Pumunta sa http://fatheroflove.info/book/view/identity-wars_o_maranathamedia-philippines.com sa aklat na mga digmaan sa pagkakakilanlan

Seksyon 3. Mga Kahihinatnan ng Pagtanggì sa Banal na Huwaran

11. Proteksyon ng Ating Kamag-anak na Manunubos

Sa unang kabanata, napansin namin ang mga sumusunod:

Bukod sa mga direktang pagpapala ng kagalakan, kaligayahan at pakikisama na dumadaloy sa atin sa pamamagitan ng banal na pattern na ito, mayroon ding mga proteksiyon na pagpapala na maaari nating maipon sa pamamagitan ng daluyan. Sa bawat kaso, ang isang "Sa pamamagitan Ni" nanggagaling ang mga bagay, ay nasa ilalim ng proteksyon at nagtataglay ng awtoridad ng isang "Sa Kanino" nanggagaling ang mga bagay.

Nakikita natin ang prinsipyong ito ng proteksyon na kumikilos sa banal na huwaran na may mga talata sa Bibliya gaya ng:

Gaya ng isang agila na naghihikayat sa kaniyang pugad, na nagpapakapa sa ibabaw ng kaniyang mga anak, na ibinubuka ang kaniyang mga pakpak, kinukuha sila, dinadala sila sa kaniyang mga pakpak: Deuteronomio 32:11

Gagantihin ng Panginoon ang iyong gawa, at ang buong gantimpala ay ibibigay sa iyo ng Panginoon, ang Dios ng Israel, na sa ilalim ng kaniyang mga pakpak ay naparito ka upang magtiwala. Ruth 2:12

Ang proteksyon ng mga ahente ng "Sa Pamamagitan Ni" ay nangyayari habang pinarangalan, iginagalang at sinusunod nila ang kanilang pinagmulan na "Sa Kanino". Nakikita natin kung paano inutusan ni Noemi si Ruth na ilagay ang kanyang sarili sa paanan ni Boaz at pagkatapos ay hilingin sa kanya na iladlad ang kanyang palda sa ibabaw niya bilang simbolo ng proteksyon at probisyon.

At sinabi niya, Sino ka? At siya'y sumagot, Ako'y si Ruth na iyong lingkod: iladlad nga ang iyong laylayan sa iyong lingkod; sapagka't ikaw ay malapit na kamag-anak. Ruth 3:9

Sa paghiga sa paanan ni Boaz, isiniwalat ni Ruth ang espiritu ng pagpapasakop. Inaanyayahan niya ang kanyang proteksyon at probisyon sa pamamagitan ng daluyan ng pagpapala.

Ang prinsipyong ito ng proteksyon ang magsasanggalang sa bayan ng Diyos sa panahon ng kaguluhan. Nakita natin na ang Awit 91 ay may pagkakapit sa panahong iyon. Isaalang-alang natin ang mga bahagi ng Awit na ito at ang proteksiyon na ibinigay sa bayan ng Diyos.

Siya na tumatahan sa lihim na dako ng Kataastaasan ay tatahan sa ilalim ng lilim ng Makapangyarihan sa lahat. (2) Aking sasabihin tungkol sa Panginoon, Siya ang aking kanlungan at aking kuta/muog: aking Dios; sa kanya ako magtitiwala. Awit 91:1-2

Habang ang mga tao ng Diyos ay umaayon sa banal na huwaran ng pagpapasakop sa pamamagitan ng Kanyang mga itinalagang ahensya,

Ang sabi ng salmista: 'Dahil ginawa mo ang Panginoon, na aking kanlungan, sa makatuwid baga'y ang Kataastaasan, na iyong tahanan; walang kasamaang sasapit sa iyo.' Awit 91:9, 10. 'Sa panahon ng kabagabagan ay ikukubli niya ako sa kaniyang kubol: sa lihim ng kaniyang tabernakulo ay ikukubli niya ako.' Awit 27:5. Ang pangako ng Diyos ay, 'Sapagka't inilagay niya ang kaniyang pag-ibig sa Akin, kaya't ililigtas Ko siya: Ilalagay ko siya sa kaitaasan, sapagka't nakilala niya ang Aking pangalan.' " Awit 91:14. Patriarchs and Prophets, page 110.

nasumpungan nila ang kanilang sarili na nasa ilalim ng Kanyang anino ng proteksyon. Ito ang lihim na lugar ng lahat ng nagtitiwala sa Kanya.

Tunay na ililigtas ka niya sa silo ng manghuhuli, at sa masamang salot. (4) Kaniyang tatakpan ka ng kaniyang mga balahibo, at sa ilalim ng kaniyang mga pakpak ay magtitiwala ka: ang kaniyang katotohanan ay magiging iyong kalasag at tagapagtanggol. Awit 91:3-4

Ang lupa ay malapit nang tangayin ng sakit, likas na sakuna at karahasan ng mga tao. Maraming tao ang mabibigo dahil sa takot sa mga bagay na ito na darating sa lupa. Tanging ang mga nakakakilala sa Diyos ng Israel at sa Kanyang Anak ang tatanggap ng proteksyon ng Makapangyarihan.

Nakita ko na si Satanas ay kumikilos sa mga ganitong paraan upang gambalain, linlangin, at itaboy ang mga tao ng Diyos, ngayon lang sa panahong ito ng pagbubuklod. Nakita ko ang ilan na hindi matigas na nakatayo para sa kasalukuyang katotohanan. Ang kanilang mga tuhod ay nanginginig, at ang kanilang mga paa ay dumudulas, dahil sila ay hindi matatag na nakatanim sa katotohanan, at ang takip ng Makapangyarihang Diyos ay hindi maaalis sa kanila habang sila ay nanginginig. Sinisikap ni Satanas ang lahat ng kanyang sining na hawakan sila kung nasaan sila, hanggang sa matapos ang pagtatatak, hanggang sa ang takip ay nahugot sa bayan ng Diyos, at umalis sila nang walang kanlungan mula sa nag-aapoy na poot ng Diyos, sa pitong huling salot. Sinimulan ng Diyos na iguhit ang takip na ito sa Kanyang mga tao, at ito ay malapit nang iguguhit sa lahat ng magkakaroon ng kanlungan sa araw ng pagpatay. *Early Writings*, page 44.

Naaalala natin kung paano tumanggi ang mga pinunong Judio noong panahon ni Kristo na maniwala sa Anak ng Diyos. Dahil sa kanilang pagtanggig na tanggapin Siya, tinanggihan nila ang Kanyang proteksiyon at probisyon, at iniwan sila sa awa ng Roma.

O Jerusalem, Jerusalem, ikaw na pumapatay sa mga propeta, at bumabato sa mga sinugo sa iyo, gaano kadalas kong ninanais na tipunin ang iyong mga anak, gaya ng pagtitipon ng inahing manok sa kaniyang mga manok sa ilalim ng kaniyang mga pakpak, at hindi ninyo ibig! Mateo 23:37

Hayaan akong sabihin ito nang malinaw upang walang magkamali:

Ang proteksyon at probisyon ng Diyos ngayon at sa darating na krisis ay ibibigay lamang sa mga gumagalang sa Kanyang Anak. Ang kinaroroonan ng Anak, ay may buhay.

Ang isyu kung naniniwala tayo na si Jesus ay tunay na Anak ng Diyos ay nagsasangkot ng tanong ng proteksyon at probisyon. Ito ay hindi lamang isang akademikong talakayan ng hindi pagkakasundo sa teolohiya. Kung ilalagay natin ang ating sarili sa ilalim ng bandila ng isang nilalang na hindi tahasang ipinahayag sa atin ng Diyos sa Kasulatan, kung gayon inilalagay natin ang ating sarili sa labas ng proteksyon at probisyon ng Diyos. Ang pagtanggì sa Anak ng Diyos ay isang awtomatikong paanyaya sa masama na lituhin ang ating pag-iisip, baluktutin ang ating isipan, salakayin ang ating mga tahanan, akitin tayo sa napakaraming tukso at sa huli ay wakasan ang ating buhay. Ang pagtanggì sa Anak ng Diyos ay nag-anyaya sa Roma na salakayin tayo at kontrolin ang marami sa ating mga aktibidad bilang isang simbahan

Ang ating Panginoong Hesus, malakas na tao ng bahay ng Adventismo, ay ginapos ni Satanang sa pamamagitan ng mga turo ng Trinidad/trinity sa loob ng ating simbahan. Pumasok na siya ngayon sa bahay at sinisiraan ang mga miyembro ng bahay.

O paanong makapapasok ang isang tao sa bahay ng isang malakas na tao, at nasamsam ang kaniyang mga pag-aari, kung hindi muna niya gapusin ang malakas na tao? at pagkatapos ay sisirain niya ang kanyang bahay. Mateo 12:29

Sa talatang ito si Jesus ay nagsasalita sa prinsipyo ng proteksyon at probisyon. Sa kasong ito, ang sitwasyon ay nabaligtad, kung saan si Satanang malakas na tao o tagapagtanggol/mang-aalipin at siya ang nangangailangan ng pagtali upang palayain ang mga nasa ilalim ng kanyang kontrol.

Sa paglabas ng 1980 Fundamental/Mga Pangunahing Pananampalataya na pahayag tungkol sa Diyos, ang Adventista na Iglesia ay umalis mula sa direktang proteksyon at probisyon ng Diyos ng Israel. Ito ay mula sa oras na ito na nakita namin ang maraming mga kaganapan na yumanig sa

simbahan. Isang pangyayari na malinaw na tumatak sa aking isipan bilang isang Australyano ay ang gabing narinig ko na si Lindy Chamberlain ay nahatulan ng pagpatay sa kanyang sanggol na anak na babae, at ang kanilang apela na kinuha ng isang dingo ang bata ay tinanggihan. Noong 14 na taong gulang ako, tumingala ako sa langit at nagtaka, “Nasaan ka Diyos? Bakit mo hinayaang mangyari ito?” Mayroon bang anumang koneksyon sa pagitan ng pagtanggì sa Anak ng Diyos at sa Kanyang kakayahang protektahan ang Kanyang mga tao?

Sa mga panahong ito din na tinanggihan ng isang landslide ng mga ministro ang ministeryo ng Kabanal-banalang Lugar ng ating Panginoong Jesus. Ang sakuna na ito ay nabuo sa loob ng dekada bago ang 1980's kasabay ng isang hakbang na iluklok ang diyos na Trinitarian sa trono ng Adventismo. Ngunit ang sakuna na ito ay hindi dumating sa amin hanggang matapos ang aming simbahan ay aminin ang huwad na diyos na ito. Paano naman ang kakaibang pinansiyal na pakikitungo na lumitaw sa panahong ito, gayundin ang bukas na pag-atake kay Ellen White? Mayroon bang anumang koneksyon sa pagitan ng mga kaganapang ito? Nakikita ba natin na ang isang layer/patong ng proteksyon ay tinanggal mula sa ating simbahan nang pormal nating tanggapin ang Trinity noong 1980?

Hindi nagtagal pagkatapos ng 1980 na ang ilang mga pinto ay nagsimulang magbukas para sa ebanghelismo sa iba't ibang paraan ng komunikasyon. Sigurado ba tayo na ang mga himala na nagsimulang maganap sa panahong ito ay may pinagmulan sa Langit? Maaari bang pahintulutan si Satanas na gumawa ng mga himala para sa mga Adventista upang kumbinsihin sila na pinangungunahan pa rin sila ng Diyos, samantalang si Satanas mismo ang pinuno ngayon? Ang mismong mga hinirang ba ay nalinlang sa pamamagitan ng mga himalang ito na naglagay ng “Mga Programa ng Adventista” sa milyun-milyong tahanan sa buong mundo? Bakit kapag ang malaking halaga ng pera ay naibigay para sa mga proyekto, kakaunti ang nagtatanong kung pinahintulutan ito ni Satanas, dahil siya ay mamumuhunan sa mga programa ng Adventista kapag sila ay umalis sa proteksyon ng Diyos ng Israel? Kami ay binigyan ng babala:

Ang ilan ay nagpapahayag ng kanilang kawalan ng pananampalataya sa gawaing ibinigay ng Panginoon sa akin na gawin dahil, gaya ng sinasabi nila, "Mrs. E. G. White ay hindi gumagawa ng mga himala." **Ngunit ang mga naghahanap ng**

mga himala bilang tanda ng banal na patnubay ay nasa matinding panganib ng panlilinlang. Nakasaad sa Salita na ang kaaway ay gagawa sa pamamagitan ng kanyang mga kinatawan na humiwalay sa pananampalataya, at tila gagawa sila ng mga himala, hanggang sa pagbaba ng apoy mula sa langit sa paningin ng mga tao. Sa pamamagitan ng "nagsisinungaling na mga kababalaghan" ay malilinlang ni Satanas, kung maaari, ang mismong mga hinirang. *Selected Messages*, Volume 2, page 53.

Maaaring ang ilan sa mga himalang ito ay may kinalaman sa pera at mga 'kaganapang ayon sa pagkakaloob ng Diyos'? Maari kayang payagan si Satanas na gawin ang mga bagay na ito kung tayo ay lumihis sa pananampalataya sa pamamagitan ng pagpapakilala ng 27 Pangunahing Pananampalataya?

Sa pag-alala natin sa karanasan ng Israel na ating inuulit, naniniwala ako na maraming aral para sa atin.

At ang bayan ay nagsalita laban sa Dios, at laban kay Moises, Bakit ninyo kami iniahon mula sa Egipto upang mamatay sa ilang? sapagka't walang tinapay, ni walang tubig; at kinasusuklaman ng ating kaluluwa ang magaang tinapay na ito. (6) At ang Panginoon ay nagpadala ng maapoy na ahas sa mga tao, at kanilang kinagat ang mga tao; at maraming tao sa Israel ang namatay. Mga Bilang 21:5-6

Kung sa lahat ng mga tandang ito ng Kanyang pag-ibig ang mga tao ay patuloy pa ring nagrereklamo, aalisin ng Panginoon ang Kanyang proteksyon hanggang sa sila ay maakay na pahalagahan ang Kanyang maawaing pangangalaga, at bumalik sa Kanya na may pagsisisi at kahihiyan. **Dahil sila ay pinangangalagaan ng banal na kapangyarihan ay hindi nila napagtanto ang hindi mabilang na mga panganib kung saan sila ay patuloy na napapalibutan.** Sa kanilang kawalan ng pasasalamat at kawalan ng pananampalataya ay inasahan nila ang kamatayan, at ngayon ay pinahintulutan ng Panginoon na ang kamatayan ay dumating sa kanila. Ang mga makamandag na ahas na namumuo sa ilang ay tinawag na maapoy na mga ahas, dahil sa kakila-kilabot na epekto ng kanilang tibo, nagdudulot ito ng marahas na pamamaga at mabilis na kamatayan. Habang ang nagsasanggalang kamay ng Diyos ay inalis mula sa Israel, napakaraming tao ang inatake ng

mga makamandag na nilalang na ito. *Patriarchs and Prophets*, page 429.

Ang ating Diyos ay nagbigay sa Adventismo ng maraming tanda ng Kanyang pag-ibig at biyaya. Pinoprotektahan niya tayo mula sa maraming pag-atake ni Satanas. Ngunit ang ating mga tao ay nagsimulang maghangad na maging katulad ng ibang mga simbahang Protestante; maraming gustong makapag-aral tulad ng mga tao sa mundo; hinanap namin ang mga pamantayan ng akreditasyon ng mundo; napagod tayo sa mga turo noong 1888 na si Hesus ay tunay na Anak ng Diyos at ang Anak ng Tao na kumuha ng ating laman. Hinahamak ng marami sa ating mga tao ang mensahe at pamantayang pangkalusugan na ibinigay sa atin bilang isang tao, at kaya nang ang ating simbahan ay yumukod sa harap ng diyos ng Trinidad/Trinity noong 1980, ang Adventismo ay umalis mula sa ilalim ng proteksyon ng Diyos ng Israel.

Mga kaibigan, naniniwala ako na ang pagsusumamo lamang ni Hesus sa harapan ng Kanyang Ama ang humadlang sa marami sa ating mga tao na matangay ni Satanas. Alam ng ating Tagapagligtas na marami sa atin sa kalituhan ay yumukod nang hindi nalalaman kay Baal. Ilan sa atin ang dapat na nawalan ng buhay sa nakalipas na 30 taon? Gaano kalaki ang pasasalamat at pasasalamat natin sa ating Ama sa Kanyang mahabang pagtitiis at pagpasensya sa ating kamangmangan?

Kaya't ang bayan ay naparoon kay Moises, at nagsabi, Kami ay nagkasala, sapagka't kami ay nagsalita laban sa Panginoon, at laban sa iyo; manalangin ka sa Panginoon, na ilayo niya sa amin ang mga ahas. At nanalangin si Moises para sa mga tao. – Mga Bilang 21:7

Mahal na Ama, huminto ako upang pasalamatan ka sa iyong awa, ang iyong matamis na awa sa hindi pagpayag na kami ay malipol ng mga ahas na dumating sa aming kampo. Alam kong marami na ang nakagat at nasugatan; marami ang nakakita sa kanilang mga anak, pamilya at mga kaibigan na sumuko sa lason ng masama at tumalikod sa ipinako sa krus na Anak ng Diyos. O Ama, patawarin mo kami at tulungan mo kami at pagalingin. Ibalik ang aming mga puso sa iyo at tulungan kaming makita nang malinaw ang landas na dapat naming tahakin. Isinasamo namin ang mga bagay na ito sa pangalan ni Jesus.

Mga kaibigan, nagtaka ako sa loob ng maraming taon kung bakit hinahayaan ng ilan sa ating mga lider ang napakaraming kasamaan na pumasok sa ating simbahan at tila wala silang gagawin tungkol dito. Nakikita ba natin na sa pagtanggap sa Trinidad ay pinigil ng Diyos ang Kanyang kakayahang gabayan ang isipan ng ating pastor? Na ang ating mga pinuno ay nalantad sa mga doktrina ng mga demonyo at nawalan sila ng kakayahang malaman kung kailan tayo ninanakaw ni Satanas? Nakikita ba natin na si Satanas ay may higit na kapangyarihan na linlangin ang ating mga pinuno dahil sa Trinidad at habang nililalang niya sila pagkatapos ay bumaling siya sa mga nasa ilalim ng kanilang pangangalaga at ipinakita sa ilan sa kanila kung ano ang kanyang ginagawa, kaya sila ay babangon sa galit laban sa mga pinuno? Kailangan nating ipagdasal ang ating mga pinuno na sila ay bumaling at tumingin sa Anak ng Tao na itinaas at gumaling sa kanilang pagkabulag. Aaminin ko matagal na akong bulag. Nahihiya akong sabihin na naniniwala ako sa Trinidad/trinity; Nagbabasa ako ng napakaraming Bibliya at Espiritu ng Propesiya at hindi ko pa rin makita na sinasamba ko si Baal.

Nagsikap ako nang husto upang madaig ang aking mga pagnanasa sa kabataan para sa isports at gana. Sinikap kong panatilihin dalisay ang aking isipan, ngunit nang walang proteksyon ng Anak ng Diyos sa loob ng konteksto ng banal na huwaran, patuloy lang akong inaatake ni Satanas at napakalakas ng kanyang kapangyarihan sa akin; Pupunta ako sa mga alon ng kawalan ng pag-asa at pakiramdam ko ay hindi na ako maliligtas.

Sa mga isyung ito na maraming pastor ng Adventist ang pinalayas sa Kabanal-banalang Lugar at tinalikuran ang paniniwala na ang mga tao ng Diyos ay tatayo nang walang Tagapamagitan sa katapusan ng panahon. Nagsisimula silang mangaral, “Magkakasala tayo hanggang sa dumating si Jesus”, at ang lahat ng mga tao na dumadaing sa ilalim ng mga pamantayan ng Seventh-day Adventist ay pakiramdam na sila ay pinalaya mula sa legalismo, kapag ang lahat ng kanilang ginawa ay umatras sa Banal na Lugar kung saan sila ay mahihingahan ni Satanas na nagkukunwaring naglilingkod doon bilang Kristo.

Inaamin ko na sa pagbabalik sa paniniwala na si Jesus ay ang Anak ng Diyos, ang aming pamilya ay nakatagpo ng isang bugbog. Dahil niluhod ko ang tuhod kay Baal bilang isang ministro ng Seventh-day Adventist,

Pinahintulutan si Satanas na pahirapan ako at ang aking pamilya sa loob ng isang panahon. Maaaring mangyari rin ito sa iba, ngunit pinapayagan lamang ng ating Ama ang mga bagay na ito para sa ating pagkatao; upang matutong magtiwala sa Kanya, at matanto na sa bawat araw na mayroon tayong kapayapaan ay dahil lamang sa awa ng Diyos. Sa bawat araw na nakakasulat ako, alam kong nasa akin ang proteksyon ng ating Ama. Nais kong pasalamatang ang marami sa inyo bilang mga mambabasa na alam kong nagdarasal. Hindi ko binabalewala ang mga bagay na ito, at itinataas ko ang aking puso sa pagpupuri at pasasalamat sa awa at proteksyon ng ating Ama sa pamamagitan ni Jesus – ang Anak ng buhay na Diyos.

Kailangan ko lang na huminto muli at isipin ang tungkol sa ating makapangyarihang Tagapagligtas, si Michael, Kapitan ng hukbo ng Panginoon. O Panginoong Hesus, itinatapon ko ang aking sarili sa lyong paanan, at isinasamo ko sa Iyo na itapon ang lyong palda sa aking kahubaran at dalhin ako sa lyong pangangalaga at proteksyon. Alam ko na ako ay nagkasala laban sa Langit at lupa at hindi na ako karapat-dapat na tawagin sa lyong pangalan, ngunit nananatili ako sa katiyakan ng lyong Salita.

Kung ipinahahayag natin ang ating mga kasalanan, siya ay tapat at makatarungan na patawarin tayo sa ating mga kasalanan, at lilinisin tayo sa lahat ng kalikuan. 1 Juan 1:9

Lahat ng ibinibigay sa akin ng Ama ay lalapit sa akin; at ang lumalapit sa akin sa anumang paraan ay hindi ko itataboy. Juan 6:37

Mahal na Ama, mangyaring ipadala ang Espiritu ng lyong Anak upang protektahan kami at ang aming mga pamilya. Mangyaring protektahan ang aming mga pinuno na nalilito at nabulag sa katotohanan ng lyong Anak. Mangyaring ipadala ang lyong mga anghel upang tulungan sila at pagpalain sila at ipakita sa kanila ang mga bagay na ipinapakita Mo sa amin. Hindi tayo mas mahusay kaysa sa kanila. Tayo ay nagkasala at sumamba kay Baal at tayo ay karapat-dapat sa kamatayan gaya rin nila. Kung paano ako nagsusumamo sa Iyo na makipag-usap sa aking mga kapwa pastor. Panginoong Hesus, nararamdaman ko ang lyong pagmamahal sa kanila sa aking puso at nagpapasalamat ako sa lyong pagbabahagi nito sa akin. Pakiusap Ama, buksan mo ang mga mata ng

aming mga pinuno, kami ay nagsusumamo sa Iyo na hikayatin silang sambahin ang Iyong Anak sa simbahan na Iyong itinatag. Mangyaring muling itayo ang poste upang matunghayan natin ang Anak ng Tao na nabali para sa atin at tunay na namatay sa Kalbaryo, hindi lamang natutulog. O Ama, patawarin mo kami sa pagpapahiya sa nagbabayad-salang sakripisyo ng Iyong Anak at pagtalikod sa Iyo. Habang nanalangin si Daniel:

Oh Panginoon, sa amin ang pagkalito ng mukha, sa aming mga hari, sa aming mga prinsipe, at sa aming mga magulang, sapagka't kami ay nagkasala laban sa iyo. (9) Sa Panginoon nating Diyos ang mga kaawaan at kapatawaran, bagaman kami ay naghimagsik laban sa kanya; (10) Ni hindi namin sinunod ang tinig ng Panginoon naming Dios, na lumakad sa kaniyang mga kautusan, na kaniyang inilagay sa harap namin sa pamamagitan ng kaniyang mga lingkod na mga propeta. (11) Oo, ang buong Israel ay lumabag sa iyong batas, maging sa pamamagitan ng paglisan, upang hindi nila masunod ang iyong tinig; kaya nga ang sumpa ay ibinuhos sa amin, at ang sumpa na nakasulat sa batas ni Moises na lingkod ng Diyos, dahil kami ay nagkasala laban sa kanya. (12) At kaniyang pinagtibay ang kaniyang mga salita, na kaniyang sinalita laban sa amin, at laban sa aming mga hukom na humatol sa amin, sa pamamagitan ng pagdadala sa amin ng isang malaking kasamaan: sapagka't sa silong ng buong langit ay hindi ginawa ang gaya ng ginawa sa Jerusalem. (13) Gaya ng nasusulat sa kautusan ni Moises, ang lahat ng kasamaang ito ay dumating sa amin: gayon ma'y hindi namin ginawa ang aming dalangin sa harap ng Panginoon naming Dios, upang aming talikuran ang aming mga kasamaan, at maunawaan ang iyong katotohanan. (14) Kaya't binantayan ng Panginoon ang kasamaan, at dinala sa amin: sapagka't ang Panginoon naming Dios ay matuwid sa lahat ng kaniyang mga gawa na kaniyang ginagawa: sapagka't hindi namin sinunod ang kaniyang tinig. (15) At ngayon, O Panginoon naming Diyos, na naglabas ng iyong mga tao sa lupain ng Ehipto sa pamamagitan ng makapangyarihang kamay, at nagkamit ng kabantugan, gaya sa araw na ito; kami ay nagkasala, kami ay gumawa ng masama. (16) Oh Panginoon, ayon sa lahat ng iyong katuwiran, isinasamo ko sa iyo, na ang iyong galit at ang iyong poot ay maalís nawa sa iyong lunsod na Jerusalem [simbahan Adventism], sa iyong banal na bundok [channel of blessing]:

sapagka't dahil sa aming mga kasalanan, at dahil sa mga kasamaan ng aming mga magulang, ang Jerusalem at ang iyong bayan ay naging kadustaan sa lahat ng nakapaligid sa amin. (17) Ngayon nga, O aming Diyos, dinggin mo ang panalangin ng iyong lingkod, at ang kanyang mga pagsusumamo, at paningningin mo ang iyong mukha sa iyong santuwaryo na tiwangwang [sa pamamagitan ng pagtanggap sa tunay na Anak ng Diyos, ang ating saserdote o pari], alang-alang sa Panginoon. (18) O aking Diyos, ikiling mo ang iyong tainga, at dinggin mo; idilat mo ang iyong mga mata, at masdan mo ang aming mga pagkasira, at ang bayan na tinatawag sa iyong pangalan: sapagka't hindi namin inihaharap ang aming mga daing sa harap mo dahil sa aming mga katuwiran, kundi dahil sa iyong mga dakilang kaawaan. Daniel 9:8-18

Mga kaibigan, dalangin ko na sumama kayo sa panalangin ni Daniel na alam na ang ating mga pinuno ay nabulag dahil sa pagkawala ng proteksyon mula sa Langit. Pinahintulutan ng Diyos na bumagsak ang sumpa sa ating mga pinuno upang ang “mga pinunong lalaki; ang makapangyarihang mga lalaki noong unang panahon” tulad ng ating mga pioneer/tagapagsimula, ay naalis. Ipanalangin natin na ang mga pinunong hindi pa determinadong labanan ang katotohanan tungkol sa Anak ng Diyos ay bumaling pa sa Kanya at makatagpo ng proteksyon.

Ipagdasal natin na ang Espiritu ni Ruth ay bumalik sa ating mga pinuno at sila ay humayo at magpatirapa sa paanan ng ating Kamag-anak na Manunubos at makiusap sa Kanya na iladlad/ilagay ang Kanyang nagpoprotektang balabal upang takpan ang kahubaran ng Adventismo.

Tingnan ang Isaias 3:1,2. Tingnan din ang sermon na “The Downward Path.”

12. Ang Pagkabulag ni Samson

Sinasabi sa atin ng Bibliya na ang buhok ay hindi lamang isang praktikal na saplot kundi isang simbolo rin ng pagiging nasa ilalim ng awtoridad.

Datapuwa't kung ang isang babae ay may mahabang buhok, ay isang kaluwalhatian sa kaniya: sapagka't ang kaniyang buhok ay ibinigay sa kaniya na pangtakip. 1 Corinto 11:15

Dahil dito nararapat na ang babae ay magkaroon ng kapangyarihan [isang tanda ng awtoridad] sa kanyang ulo dahil sa mga anghel. 1 Corinto 11:10 (RV)

Kung titingnan nating mabuti ang simbolismong nakakabit sa buhok mapapansin natin ang isang bagay na kawili-wili. Nakikita natin na ang mga lalaki noong panahon ng Bibliya ay may mahabang buhok na nakasabit sa kanilang mga mukha at ang mga babae ay may mahabang buhok sa kanilang mga ulo. Sa pamamagitan ng simbolismo ng buhok makikita natin na ang pagpapala ay dumadaloy mula sa lalaki patungo sa babae.

Ito'y tulad ng mahalagang langis na ibinuhos sa ulo, na tumulo sa balbas, sa balbas ni Aaron, na tumulo hanggang sa laylayan ng kaniyang kasuutan; Awit 133:2

Ito ay tulad ng mahalagang pamahid sa ulo, na umaagos sa balbas, sa makatuwid baga'y sa balbas ni Aaron: na bumaba sa laylayan ng kanyang mga kasuotan; Nakita natin sa talata sa itaas ang simbolo ng langis na umaagos sa balbas bilang simbolo ng Espiritu. Pansinin din na tumakbo ito pababa sa kanyang palda, ang simbolo ng proteksyon. Ang mahabang buhok ng isang babae ay simbolo ng pagpapasakop sa daluyan ng

pagpapala at pagtanggap ng Espiritu ng Diyos sa kanila. Ang mahaba at umaagos na buhok ng isang babae ay simbolo ng kanyang pagpapalakas ng Espiritu sa pamamagitan ng kanyang pagpapasakop sa kanyang asawang lalaki.

Sa karamihan ng mga kaso kung ang mga lalaki ay may mahabang buhok, ito ay isang kahihiyan para sa kanila dahil kinakatawan nila ang bahagi ng "Sa Kanino" ng sistema ng pagpapala.

Hindi бага ang kalikasan mismo ang nagtuturo sa inyo, na kung ang isang lalaki ay may mahabang buhok, ito ay isang kahihiyan sa kanya? 1 Corinto 11:14

Ngunit sa ilang mga kaso ang ilang mga lalaki ay may mahabang buhok, tulad ng sa panata ng Nazareo, kung saan ang isang lalaki ay hindi nagpagupit ng kanyang buhok. Sa ganitong mga kaso ang mga lalaking ito ay nasa ilalim ng espesyal na patnubay ng Espiritu ni Cristo at may espesyal na gawaing dapat gawin.

Kapansin-pansin na si Jesus ay may mahabang buhok ngunit may balbas din. Nakikita natin kay Kristo ang parehong aspeto ng banal na pagpapala, kapwa sa Kanyang ulo mula sa Kanyang Ama at lumalabas sa Kanyang bibig na makikita sa balbas.

Ang Kanyang buhok ay puti at kulot at nakapatong sa Kanyang mga balikat. *Early Writings*, page 16.

Pagkatapos ay kinuha nila ang tambo mula sa Kanyang kamay at hinampas Siya nito sa ulo, na naging sanhi ng mga tinik na tumagos sa Kanyang mga templo, na nagpatulo ng dugo sa Kanyang mukha at balbas. *Early Writings*, page 170.

Ang mahabang buhok ni Kristo ay isang simbolo ng espesyal na mapagpasakop na relasyon na Kanyang itinaguyod sa Ama at ang pagpapala ng Banal na Espiritu na bumaba sa Kanya mula sa Kanyang Ama.

At si Jesus, nang siya'y mabautismuhan, ay agad na umahon sa tubig; at, narito, ang langit ay nabuksan sa kaniya, at nakita niya ang Espiritu ng Dios na bumababang gaya ng isang kalapati, at lumilipad sa kaniya. Mateo 3:16

Dahil binigyan ng kapangyarihan at pinrotektahan ng Espiritu ng Ama, nagsalita si Jesus nang may awtoridad.¹

Sapagka't ang sinugo ng Dios ay nagsasalita ng mga salita ng Dios: sapagka't hindi sa kaniya ibinibigay ng Dios ang Espiritu sa sukat. (35) Iniibig ng Ama ang Anak, at ibinigay ang lahat ng mga bagay sa kanyang kamay. Juan 3:34-35

Ang espiritu ang bumubuhay; walang pakinabang ang laman: ang mga salitang sinasalita ko sa inyo, ay espiritu, at buhay. Juan 6:63

Nasa isip ang mga kaisipang ito na bumaling tayo sa kuwento ni Samson. Ang lalaking ito ay isang Nazarite at sinabihang huwag gupitin ang kanyang buhok.

Sapagka't, narito, ikaw ay maglilihi, at manganganak ng isang lalake; at walang labaha na daraan sa kaniyang ulo: sapagka't ang bata ay magiging Nazareo sa Dios mula sa bahay-bata: at kaniyang pasisimulang iligtas ang Israel sa kamay ng mga Filisteo. Mga Hukom 13:5

¹ "Kailanma'y hindi pa nakarinig ang mga anghel ng gayong panalangin na inihandog ni Cristo sa Kanyang bautismo, at sila'y sabik na maging tagapagdala ng mensahe mula sa Ama tungo sa Kanyang Anak. Ngunit, hindi! Mismong direkta mula sa Ama ay lumabas ang liwanag ng Kanyang kaluwalhatian. Nabuksan ang kalangitan, at ang mga sinag ng kaluwalhatian ay lumukob sa Anak ng Diyos at kumuha ng anyo ng isang kalapati, na sa itsura'y tila makintab na ginto. Ang anyo ng kalapati ay sumasagisag sa kaamuan at kahinahunan ni Cristo. Habang ang mga tao'y nakatayo, tila nahipnotismo sa pagkabighani, nakatuon ang kanilang mga mata kay Cristo, mula sa nabuksang kalangitan ay dumating ang mga salitang ito: 'Ito ang minamahal kong Anak, na siya kong lubos na kinalulugdan. Ang mga salitang pagpapatibay na si Cristo ang Anak ng Diyos ay ibinigay upang pukawin ang pananampalataya ng mga nakasaksi sa tagpong iyon, at upang patatagin ang Anak ng Diyos sa Kanyang mabigat na gawain. Bagamat ang Anak ng Diyos ay nababalutan ng pagkatao, gayon ma'y si Jehova mismo, sa Kanyang sariling tinig, ay nagpapatunay sa Kanya ng Kanyang pagka-Anak sa Walang Hanggan. Sa pagpapakitang ito sa Kanyang Anak, tinatanggap ng Diyos ang sangkatauhan bilang itinaas sa pamamagitan ng kahusayan ng Kanyang minamahal na Anak." Review and Herald, January 21, 1873 2 "Ang Bibliya ay nag-ipon at pinagsama-sama ang mga kayamanan nito para sa huling henerasyong ito. Ang lahat ng mga dakilang kaganapan at solemne na mga transaksyon sa kasaysayan ng Lumang Tipan ay, at ngayon, paulit-ulit sa simbahan sa mga huling araw na ito." 7MR 417.

Ang mahabang buhok ni Samson ay sumisimbolo sa Espiritu ng Diyos na ipinagkaloob sa kanya upang magkaroon ng higit sa karaniwan na lakas.

Sa pagtuklas ng daan patungo sa Kabanal-banalan sa Langit, tumanggap ang Adventismo ng isang kaloob ng Espiritu na magpapalakas sa kanila upang tuparin ang lahat ng mga utos ng Diyos. Sila ay tatanggap ng higit sa karaniwan na lakas upang ipangaral ang Mensahe ng Ikatlong Anghel at pagkatapos ay harapin ang Panahon ng Kabagabagan ni Jacob nang walang Tagapamagitan.

Doon ay nakita ko si Jesus, ang dakilang Kataas-taasang Saserdote, na nakatayo sa harapan ng Ama. Sa laylayan ng Kanyang kasuotan ay may kampanilya at granada, kampanilya at granada. **Yaong mga tumindig kasama ni Jesus ay itinaas ang kanilang pananampalataya sa Kanya sa kabanal-banalan, at nanalangin,** ‘Aking Ama, ipagkaloob Mo sa amin ang Iyong Espiritu.’ Pagkatapos ay hihinga si Jesus sa kanila ng Banal na Espiritu. **Sa hiningang iyon ay naroon ang liwanag, kapangyarihan, at masaganang pag-ibig, kagalakan, at kapayapaan.** *Early Writings*, page 55.

Ang problema para kay Samson ay mahal niya ang mga babae na mula sa mga Filisteo.

At lumusong si Samson sa Timnath, at nakakita ng isang babae sa Timnath sa mga anak ng mga Filisteo. (2) At siya'y umahon, at isinaysay sa kaniyang ama at sa kaniyang ina, at sinabi, Ako'y nakakita ng isang babae sa Timnat sa mga anak ng mga Filisteo: ngayon nga'y kunin mo siya na aking mapapangasawa. Mga Hukom 14:1-2

Ang Adventismo ay nagsimulang makihalubilo sa ibang mga Protestante pagkatapos ng 1888, at ang mga tao ay bumangon sa ating hanay na nagnanais na maging mas malapit na konektado sa kanila.

¹ Si Leroy Edwin Froom (1890-1974) ay isang napaka-impluwensyang ministro ng Adventist at Teologo. Ginampanan niya ang isang pangunahing papel sa mga talakayan ng Adventist sa mga kinatawan mula sa ibang mga denominasyong Protestante. Ang kanyang makasaysayang gawain na tinatawag na *Conditionalist Faith of our Fathers* ay nagpapakita ng kanyang debosyon kay Athanasius at sa Trinity "ATHANASIUS (c. 297-373),

Tulad ng isinulat ni Leroy Froom sa Pangulo noon tungkol sa mga pagpupulong kay Martin at Barnhouse ²:

Hindi ko alam kung saan hahantong ang lahat ng ito ngunit alam namin na nanalo kami ng mga kaibigan sa isang makapangyarihang bilog – mga kaibigan na naniniwalang kami ay hindi makatarungang tinatrato. Leroy Froom hanggang R.R Figuhr, Abril 26, 1955.

Kung paanong hindi alam ni Leroy Froom kung saan hahantong ang lahat ng mga pagpupulong na ito kasama sina Barnhouse at Martin, kaya walang ideya si Samson kung saan hahantong ang kanyang mga pakikipag-ugnayan kay Delilah.

Ang sikreto ng lakas ni Samson ay nasa kanyang buhok, at ang sikreto ng lakas ng Adventismo ay nasa kaalaman nito sa Daniel 8:14 na nagbukas ng pinto sa Kabanal-banalang Lugar at nagbigay-daan sa amin na matanggap ang tunay na kapangyarihan ng Banal na Espiritu.

² obispo ng Alexandria at pinakakilalang teologo noong ikaapat na siglo, ay karaniwang tinatawag na "tagapagtanggol ng orthodoxy," **dahil sa kanyang kapansin-pansing kampeonato ng walang hanggang pagka-Diyos ni Kristo** bilang prominenteng pagka-Diyos ni Kristo. Arianism. Conditionalist Faith of our Fathers Vol 1 P 1061

4 Ang paglalathala ng Mga Tanong sa Doktrina ay lumago mula sa isang serye ng mga kumperensya sa pagitan ng ilang tagapagsalita ng Adventist at Protestante mga kinatawan mula 1955 hanggang 1956. Ang mga ugat ng kumperensyang ito ay nagmula sa isang serye ng mga diyalogo sa pagitan ng presidente ng kumperensya ng Pennsylvania, T. E. Unruh, at ng guro ng ebangelikal ng Bibliya at editor ng magasin na si Donald Gray Barnhouse. Partikular na nababahala si Unruh dahil sa isang masakit na pagsusuri na isinulat ng Barnhouse tungkol sa aklat ni Ellen White, Steps to Christ. Si Unruh ay nagpadala sa kanya ng kopya ng aklat noong 1949. Noong tagsibol ng 1955 inatasan ng Barnhouse si Walter Martin na magsulat ng isang libro tungkol sa Seventh-day Adventists. Humiling si Martin ng pakikipagpulong sa mga pinuno ng Adventist upang tanungin niya sila tungkol sa kanilang mga paniniwala. – Wikipedia, http://en.wikipedia.org/wiki/Questions_on_Doctrine

Kung paanong si Samson ay may katangahang ibinigay ang kanyang lihim kay Delilah na inupahan ng mga Filisteo, gayon din ang Adventismo ay nagbigay ng kanyang lakas sa pamamagitan ng pagbabago ng maraming bagay na nagpakita sa atin ng daan patungo sa Kabanal-banalang Lugar o Dako. Ang pinaka-kapansin-pansin ay ang pagpapalit ng Diyos na ating sinasamba. Pansining mabuti ang pagtatapat na matatagpuan sa Mga Tanong sa Doktrina, pahina 21.

Sa Kahalintulad ng mga Maka-konserbatibong Kristiyano at ng Makasaysayang mga Pananampalatayang Protestante, Kami ay Naniniwala.

1. Na ang Diyos ay ang Makapangyarihang Manlalalang, tagapagtaguyod at pinuno ng sansinukob, at Siya ay walang hanggan, makapangyarihan sa lahat, alam sa lahat, at naroroon sa lahat ng dako.
2. Na ang pagka-Diyos, ang Trinity, ay binubuo ng Diyos Ama, Kristong Anak, at ang Banal na Espiritu.

Malaki ang ginampanan ni Leroy Froom sa paghahanda ng aklat na Mga Tanong sa Doktrina. Siya ay tiyak na sang-ayon sa makasaysayang mga Pananampalataya ng Protestante. Pansinin ang mga pahayag na ito mula sa kanya:

“Maaari ba akong gumawa **ng isang tapat na personal na pagtatapat?** Noong, sa pagitan ng 1926 at 1928, ako ay hinilingan ng aming mga pinuno na magbigay ng isang serye ng mga **pag-aaral sa Banal na Espiritu**, na sumasaklaw sa North American union ministerial institutes ng 1928, nalaman ko na, bukod sa hindi mabibili ng mga lead na natagpuan sa Spiritu ng Hula/Spirit of Prophecy, **halos walang anumang bagay sa ating literatura** na naglalahad ng isang mahusay na pag-aaral ng Bibliya sa napakalaking larangan na ito. Walang mga nakaraang libro sa paghahanap ng landas sa tanong sa ating panitikan/literature.” Leroy Edwin Froom, *“Movement of Destiny”*, p. 322 (1971)

“Ako ay napilitang magsaliksik ng maraming mahahalagang aklat na isinulat ng mga lalaking hindi kabilang sa ating pananampalataya—. . . mga lalaki tulad nina Murray, Simpson, Gordon, Holden, Meyer, McNeill, Moody, Waugh, McConkey, Scroggie, Howden, Smith, McKensie, McIntosh, Brooks, Dixon, Kyle, Morgan, Needham, Pierson, Seiss, Thomas, West, at marami pang iba—upang humanap ng mga paunang pahiwatig at mungkahi, at upang buksan ang mga tanawing nagtutulak sa masusing personal na pag-aaral. Matapos makamtan ang mga ito, nagpatuloy ako mula roon. Ngunit sila ay naging tiyak na mga unang gabay. **At maraming tao—kung hindi man daan-daan—ang makapagpapatunay sa parehong mapagpakumbabang paniniwala na ang ilan sa mga lalaking ito ay madalas na may mas malalim na pagkaunawa sa mga espirituwal na bagay ng Diyos kaysa sa marami sa ating sariling mga tao noon hinggil sa Banal na Espiritu at sa matagumpay na buhay. Noon ay isa pa rin itong halos hindi maliwanag na paksa.” Leroy Edwin Froom, *“Movement of Destiny”*, page 324**

Paano ito na ang mga tao mula sa mga simbahan na tumangging pumunta sa Kabanal-banalang Lugar sa pamamagitan ng pananampalataya kasama si Jesus noong 1844, ay maaaring tumanggap ng mas malalim na espirituwal na mga pananaw sa mga bagay ng Diyos kaysa sa mga taong umabot sa Kabanal-banalang Lugar/Dako? Hindi ba sinabi sa atin ng propeta kung anong espiritu ang dumarating sa mga tumanggi sa gawain ni Jesus sa Kabanal-banalang lugar o dako?

Nilingon ko ang kumpanyang nakayuko pa rin sa harap ng trono; hindi nila alam na iniwan na ito ni Hesus. Si Satanang ay nagpakita na nasa tabi ng trono, sinusubukang ipagpatuloy ang gawain ng Diyos. Nakita ko silang tumingala sa trono, at nanalanging, "Ama, ibigay mo sa amin ang Iyong Espiritu." **Si Satanang ay humihinga sa kanila ng isang hindi banal na impluwensya; sa loob nito ay may liwanag at maraming kapangyarihan, ngunit walang matamis na pag-ibig, kagalakan, at kapayapaan.** Ang layunin ni Satanang ay

Sa pamamagitan ng pagpapahayag ng isang paniniwala sa Diyos na kahalintulad ng mga maka-konserbatibong Kredong Protestante, binago ng Adbentismo ang kanyang buong pagkaunawa sa gawaing tagapamagitan ni Cristo. Hindi ito agad naunawaan sa pasimula sapagkat ang mga pagbabagong ito ay pundamental, hindi panlabas, kundi malalim at nakatago sa paningin. Ang tanging bagay na napansin ay ang pagbabago ng diin sa pagtubos sa Kabanal-banalang Dako. Si M. L. Andreasen ay sumigaw nang malakas sa pamamagitan ng kanyang mga *Letters to the Churches*. Makatarungan ang kanyang babala, subalit siya man ay nakatindig sa parehong madulas na buhangin tulad ng kanyang mga kapatid pagdating sa doktrina ng Trinidad. Parehong sina Froom at Andreasen ay may ginampanang papel na nagdulot sa maraming Adbentista na umatras mula sa Kabanal-banalang Dako. Ang ‘huling salinlahi’ na teolohiya ni Andreasen, na walang pagkaunawa sa 1888 na liwanag ng gawaing tagapamagitan ni Cristo, ay humantong sa isang konserbatibong kilusan sa Adbentismo na nangangaral ng matataas na pamantayan subalit kulang sa kaalaman tungkol sa isang Tagapamagitan na tumanggap ng lahat ng bagay mula sa Kanyang Ama.

Si M.[ilian] L.[auritz] Andreasen (1876–1962) ay isang teologo, pastor, at may-akda ng Simbahang Seventh-day Adventist. Siya ay isa sa mga pinakakilala at pinakaimpluwensyang mga teologo ng simbahan noong dekada 1930 at 1940. Itinaguyod ni Andreasen ang katuruang kilala sa tawag na ‘Teolohiya ng Huling Salinlahi’ (Last Generation Theology), na naging kontrobersyal dahil sa mga pananaw nito tungkol sa pagtubos at kaligtasan. Naging tanyag si Andreasen sa kanyang matitinding pagtutol laban sa mga pinuno ng Simbahang Adventista sa mga huling taon ng kanyang buhay. ” - Wikipedia

Ang diwa ng kilusang ito ay madalas na agresibo at palabán, halos tulad ng isang boksingero. Ang kakulangan ng kaalamang ito ay nagbaluktot sa pagkaunawa sa katuwiran sa pamamagitan ng pananampalataya at nagdulot ng kawalang-pag-asa sa maraming Adbentista.

Matapos ang paghataw ng mga konserbatibo, isang kilusang kontra-balanse na pinangunahan ng ilang iskolar na Adbentista na may dala-dalang diin ni Froom sa ‘ganap na pagtubos sa krus,’ ang nagbukas ng pintuan pabalik sa Banal na Dako at kinamot ang makating tainga ng mga mahihinang kaluluwang Adbentista na napagod na sa ‘huling salinlahi’ ni Andreassen. Ang mga iskolar na ito ay nagsalita gamit ang bibig ng mga makamandag na ahas na sa kanila ay sumugat.

Ang aklat na *Questions on Doctrine* ay ang sagisag na gunting sa kamay ni Delilah na kumuha sa lakas ng Adbentismo at naglatag ng landas para dukitin ang mga mata ng Adbentismo sa pamamagitan ng Kumpisal ng Pananampalataya noong 1980. Noon sa panahon ng kumpisal na ito, ang mga Filisteo ay sumigaw sa kagalakan sapagkat inangkin nilang sila na ngayon ay nagtagumpay/nakabisado sa Adbentismo.

Ang lahat ng pagsasanay, pamantayan at magandang pamumuhay ni Samson ay nilamon ng kanyang pagnanais na makipag-isa sa mga kakaibang babae. Gayundin, ang pagsasanay at mataas na pagtawag ng Adventismo ay naalis sa tabi ng pagnanais nito para sa mga anak na babae ng Babilonya.

Ang pagtatapat ng pananampalataya na nag-aangkin na tayo ay pareho sa Conservative Protestant creeds ay isang matatag na deklarasyon na, “Hindi natin gugustuhing maghari sa atin ang taong ito” (Lucas 19:14).

⁶Tingnan ang aking presentasyon – “The Heart of the 1888 Message”

<http://vimeo.com/20699949>

⁷Jeremias 7:28-29 Nguni’t iyong sasabihin sa kanila: Ito ang bansang hindi nakikinig sa tinig ng Panginoon nilang Diyos, ni tumatanggap ng saway: ang katotohanan ay naglaho, at inalis sa kanilang bibig.

(29) Putulin mo ang iyong buhok, O Jerusalem, at itapon ito, at magbata ng panaghoy sa matataas na dako; sapagkat itinakwil at iniwan ng Panginoon ang lahing Kanyang kagalitan.

Ang mahal na Anak ng Diyos ay ipinakita ang pinto na may pag-imprenta at sirkulasyon ng Mga Tanong sa Doktrina. Sa pagtanggì kay Kristo, ang ating mga institusyong pang-edukasyon ay natangay ng nagniningas na mga ahas na nahawahan ng mas mataas na kritisismo, mga makabagong pamamaraan ng pagsulat ng kasaysayan at mga pamamaraang siyentipikong naaayon sa teorya ng ebolusyon. Ang isang artikulo sa magazine ng Newsweek mula 1971 ay tumpak na nagdokumento kung paano ang Adventism ay tinangay ng mga puwersa ng demonyo. Sinipi ang pagsusuri ni Dr Pipim sa artikulo:

Estratehiya upang Baguhin ang Adbentismo. Ngunit ang artikulo ay nagpatuloy din sa pagbanggit ng isang nakakagulat na pangyayari sa loob ng iglesia. Itinampok ng magasin ang mga pagsisikap ng mga “liberal” sa iglesiang SDA, na nais na muling buhayin ang sinaunang tradisyon ng Adbentistang pagtutol. Ayon sa mga liberal, “**makakakita ka ng kakaunting mga propesor sa seminaryo na umaamin sa teorya ng 6,000 taon, at marami na sa mga Adbentista ang hindi na naniniwala na ang mga araw ng Paglalang ay tig-24 na oras bawat isa.** Dagdag pa ng mga liberal, “ang mga Adbentista ay sa tradisyon ay nagbigay ng labis na literal na pagpapakahulugan sa ikalawang pagparito—iniisip na ito ay nasa malapit na—at nabigong kilalanin ang kapangyarihan ng doktrinang ito upang himukin ang mga Kristiyano na baguhin ang mundo sa kanilang paligid. At sa panahong inaasahang magpapakita ng malaking interes ang mga Adbentista sa mga pangyayari sa mga huling araw (na kilala sa teknikal na tawag na apocalyptic eschatology), ayon sa opinyon ng mga liberal na iskolar na Adbentista, ang iglesia ay “malubhang pinahihirapan ng eschatological paranoia.”

⁸“Ang kasaysayan ay nauulit. Sa ating kapanahunan ay nasasaksihan natin ang parehong maling pangangatuwiran sa mga pinuno at mga ministro tulad ng naranasan ng mga tao noong si Cristo ay nasa ibabaw ng lupa. Kailangan nating isaalang-alang ang mga salita ni Cristo: ‘Mag-ingat kayo na huwag kayong malinlang ninuman.’ Dinadaya ng mga Judio ang kanilang mga sarili. Hindi dahil sa kakulangan ng liwanag at ebidensiya kaya’t hindi tinanggap, pinaniwalaan, at pinarangalan si Cristo bilang ang Mesiyas; kundi dahil sa kasamaan, paninibugho, at pagkiling na bumihag sa napakaraming tao sa kalupitan ng kapangyarihan nito. Ang mga kaisipang nababalot ng pagkiling, nabaluktot ng inggit at di-banal na pagnanasa, ay hindi lalapit sa salita ng Diyos para sa kanilang pagpapasya. Yaong mga naupo sa upuan ni Moises ay itanim sa isipan ng mga tao ang kanilang maling pagpapaliwanag ng Kasulatan.”

Signs of the Times, Hulyo 23, 1896

Mahalaga, binanggit din ng artikulo ng *Newsweek* ang estratehiya ng liberal na Adbentismo na muling bigyang-kahulugan ang makasaysayang mga doktrina ng iglesia tungkol sa paglalang, ikalawang pagparito, at mga kaganapan sa huling araw: “Bilang unang hakbang tungo sa muling pagbawi ng mapagbatikos na espiritu ng nakaraan, iginiit ng mga liberal na Adbentista na ang iglesia ay dapat alisin ang pag-asa nito sa pinalabis na literalismo ng Biblia.” Samuel Pipim, *Receiving the Word*, page 75. (Italics in original)

Ang pinakamatinding ahas na kumagat sa Adbentismo ay nahayag sa hangaring ito na “alisin ang pag-asa sa pinalabis na literalismo ng Biblia.” Sa pagtanggì sa isang literal na Anak ng isang literal na Ama, ang ating iglesia ay unang bumaling sa metaporikal na Ama at Anak, na siya namang nagbukas sa ngayon ay langong iglesia sa isang buong sistema ng intelektuwal na pilosopiya. Bumagsak ang literal na Santuwaryo; ang literal na Anak ng Tao na kumuha ng ating kalikasan; ang literal na lalaking pastor; at para sa marami, ang literal na anim na araw ng paglalang; ang literal na tagumpay laban sa kasalanan; ang mga ito at marami pang ibang doktrina ay winalis palayo sa kalasingan ng espirituwal na pagkabulag. Napakatotoo ng mga salita ni Leroy Froom na hindi niya alam kung saan hahantong ang lahat ng ito!

Isa sa mga katibayan ng pagkabulag na ito na dumating sa atin ay ang pagtatapat ng noo'y Pangulo ng Pangkalahatang Kumperensya tungkol sa pagpapakilala ng bagong Pangunahing Paniniwala:

“Kaya't mahalagang tingnan nating mabuti ang pahayag na ito at kapag natapos na nating tingnan, **alam natin na hindi tayo nakagawa ng karahasan, na hindi natin pinahintulutan ang anumang bagay na masira o humina**, ngunit sa halip na tayo ay nagpalakas at tumulong, at marahil ay naging mas maliwanag at malinaw.”

⁹Tingnan ang sermon na "The Inroads of Spiritualism." <http://vimeo.com/15862381>.

“Tingnan din ang kabanata 25 ng aklat na The Return of Elijah sa maranathamedia.com

"Hindi namin iminumungkahi na baguhin ang anumang paniniwala o doktrina na pinanghahawakan ng simbahang ito. Wala kaming interes na sirain ang alinman sa mga pundasyon ng makasaysayang Adventismo. Ang dokumentong ito ay hindi idinisenyo upang gawin iyon, o upang buksan ang paraan upang ito ay magawa. Dapat na malinaw na hindi kami nagdaragdag ng anuman o hindi namin tinatanggal ang anumang bagay sa mga tuntunin ng makasaysayang Adventista na teolohiya. Sinusubukan naming ipahayag ngayon ang aming mga paniniwala." N.C Wilson, *Review and Herald*, April 23, 1980.

Tiyak ako na ang ating Presidente noong panahong iyon ay taos-pusong sinabi ang kanyang mga salita. Hindi niya pinaniniwalaan na may binabago ang iglesia. Subalit sa pagtangga sa pag-iingat ng tunay na Anak ng Diyos sa pamamagitan ng pagpapalabas ng *Questions on Doctrine* na kumpisal na umaayon sa mga maka-konserbatibong Pananampalatayang Protestante, wala tayong magagawa kundi mahabag sa sinumang tao na nabulag ng metaporikal na ulap na kaakibat ng ganitong mga Trinitaryong kumpisal. Hindi ko layuning hatulan ang ating Presidente. Ako man ay dating bulag tulad niya. Hindi ko nanaising batuhin siya, subalit ang mga ito ay mga katotohanan ng kasaysayan, at ang wastong lunas ay dumarating lamang mula sa wastong pagsusuri.

Bilang patotoo sa pagkabulag na ito na nagsabing wala tayong binabago, narinig natin makalipas ang labing tatlong taon ang ngayon ay kilalang pahayag sa mga salitang ito:

Karamihan sa mga nagtatag ng Iglesiang Seventh-day Adventista ay hindi na makakapasok sa iglesia ngayon kung kinakailangan nilang sumang-ayon sa mga Saligang Pananampalataya ng denominasyon. Higit na partikular, karamihan sa kanila ay hindi makasusunod o makaaayon sa Pananampalataya Bilang 2, na tumatalakay sa doktrina ng Trinidad/Trinity. George Knight, *Ministry*, October 1993, page 10.

Kung talagang wala tayong binabago at hindi natin winawasak ang makasaysayang pundasyon ng Adbentismo, bakit hindi na makakapasok sa

iglesia ang ating mga pioneer kung buhay sila ngayon? Maraming tao ang nagsasabing isa lamang itong kasinungalingan upang pagtakpan ang mas malalim na layunin. Ngunit maaari mo bang akusahan ang isang bulag at langong tao ng pagsisinungaling? Mahirap makuha ang isang kumpisal na katulad nito na tatay sa hukuman.

Kaya ngayon ang Adventism ay naggigiling ng mais para sa mga Filisteo at pinapakain ang kanilang kaharian kaysa sa kaharian ng Langit. Ang ilan sa atin ay natauhan pagkatapos ng mga taon ng pamumuhay nang walang lakas, walang mata at walang buhok!

Sino ang munting bata na gagabay sa Adbentismo patungo sa lihim ng kapangyarihan ng Babilonya; ang batang ito ng mga Filisteo na aakay sa Adbentismo sa mga haligi ng Babilonya upang gibain ang mga iyon? Mga bagay itong dapat pag-isipan habang tayo'y nananangis sa pagkabulag ng Adbentismo. Sino ang naging Eli ng Adbentismo na naging bulag sa gawaing nagaganap noong dekada 1940 at 1950 at hinayaan ang kanilang mga anak na sina Hopni (boksingero) at Pinehas (bibig ng ahas) na dalhin ang kaban palabas ng Kabanal-banalang Dako? Lahat ng ito ay mga bagay na maaari nating pagbulayan at ipanalangin.

Bukod sa paghahangad na maglatag sa harap mo ng mga linya ng pag-iisip na nagbibigay ng konteksto sa ating kasalukuyang sitwasyon, ako ay sumasamo sa iyo na maging mabait sa mga pinuno sa Adventist Church, na marami sa kanila ay lasing sa alak, nakagat ng maapoy na ahas, puno ng lason pati na rin ang dumaranas ng pagkabulag at pagkakalbo.

Alalahanin din natin na maraming mga grupo na bumangon sa Adventism na nag-aangking paniniwala sa isinilang na Anak ay nagmula sa parehong kasaysayan, at nabulag sa banal na pattern at, sa kanilang sakit mula sa mga ahas, ay itinapon ang kanilang katapatan sa natitirang simbahan ng Diyos. Subukan nating maging matiyaga sa isa't isa habang sinusubukan nating mag-detoxify mula sa kamandag ng ahas na namana nating lahat.

Ang mga awa lamang ng ating Diyos ang nagbigay-daan sa ilan sa atin na maging semi-coherent. Ang ilan sa atin ay pinagkalooban na makita ang mga lalaki bilang mga punong naglalakad. Sumigaw tayo sa Anak ni David na maawa sa ating lahat at ibalik sa atin ang ating pangitain, sapagkat tunay na walang bukas na pangitain sa lupain. 1 Sam 3:1.

Alalahanin natin ang kuwento ni Hesus sa Mateo 20. May dalawang bulag na lalaki:

At narito, dalawang lalaking bulag na nakaupo sa tabi ng daan, nang kanilang marinig na si Jesus ay dumaraan, ay sumigaw, na nagsasabi, Maawa ka sa amin, Oh Panginoon, ikaw na Anak ni David. Mateo 20:30

Ang isa sa mga bulag ay ang simbahan na tumanggi sa Anak ng Diyos at tumalikod sa ating banal na asawang “Sa Kanino”. Ang isa pang bulag ay kumakatawan sa mga tumanggi sa Kanyang minamahal na Simbahan; ang daluyan na “Sa Pamamagitan Ni” kung kanino si Kristo ay katipan. Pareho tayong kailangang magtanong sa Tagapagligtas:

At tumigil si Jesus, at sila'y tinawag, at sinabi, Ano ang ibig ninyong gawin ko sa inyo? (33) Sinabi nila sa kanya, Panginoon, na madilat ang aming mga mata. (34) Kaya't si Jesus ay nahabag sa kanila, at hinipo ang kanilang mga mata: at pagdaka'y nakakita ang kanilang mga mata, at sila'y sumunod sa kaniya. Mateo 20:32-34

Nawa'y mahabag si Hesus sa ating lahat sa ating pagkabulag, isang pagkabulag na dumating dahil tinanggihan natin ang proteksyon at mga probisyon ng ating Kamag-anak na Manunubos. Tumanggi kaming suotin ang Kanyang palda sa amin.

Ang aming panalangin ay: “Panginoon, na madilat ang aming mga mata.”

Sekesyon 4. Pagtanggap ng Pagpapala sa pamamagitan ng Tiwaling Daluyan

13. Marangal na Halimbawa ni Hannah

Sa kasaysayan na ating isinaalang-alang sa nakaraang kabanata na naglalantad ng metaporikal na hamog na nagbunsod sa ating simbahan sa apostasya, natural sa marami na mag-isip na walang pagpapala sa pagtingin sa mga lider ng Seventh-day Adventist na Iglesya. Gayunpaman naniniwala ako na may mga aral para sa atin sa kuwento ni Hannah na angkop sa ating kasalukuyang sitwasyon.

Sa unang kabanata ng Samuel ay mayroon tayong kaso ni Ana na nahihirapan sa ilalim ng bigat ng pagiging walang anak, at higit pa rito ay kinailangan niyang harapin ang mga mapang-uyam na salita ng isa pang asawang maaaring magyabang na magkaanak samantalang si Hana ay tila hindi kaya.

May isang lalake nga sa Ramathaimzophim, sa bundok ng Ephraim, at ang kaniyang pangalan ay Elkana, na anak ni Jeroham, na anak ni Elihu, na anak ni Tohu, na anak ni Zuph, na isang Ephrateo: At siya'y nagkaroon ng dalawang asawa; ang pangalan ng isa ay Ana, at ang pangalan ng isa ay Penina: at si Penina ay may mga anak, nguni't si Hanah ay walang mga anak. 1 Samuel 1:1,2

At nang ang panahon na si Elcana ay naghandog, ay nagbigay siya kay Penina na kaniyang asawa, at sa lahat niyang mga anak na lalake at babae, ng mga bahagi: (5) Nguni't kay Ana ay nagbigay siya ng marapat na bahagi; sapagka't inibig niya si Ana: nguni't isinara ng Panginoon ang kaniyang bahay-bata. (6) At ang kaniyang kalaban ay minungkahi rin siya ng mainam, upang siya'y mabalisa, sapagka't isinara ng Panginoon ang kaniyang bahay-bata. (7) At kung paanong ginagawa niya ang gayon taon-taon, pagka siya ay umahon sa bahay ng Panginoon, ay kaniyang minungkahi siya; kaya nga siya ay umiyak, at hindi kumain. 1 Samuel 1:4-7

Hannah's husband Elkanah did not appear to understand his priestly role, to pray for his wife as Isaac did for Rebekah:

At nanalangin si Isaac sa Panginoon para sa kaniyang asawa, sapagka't siya'y baog: at dininig siya ng Panginoon, at naglihi si Rebeca na kaniyang asawa. Genesis 25:21

Sa halip, hindi niya sinasadyang mas lalo siyang nabugbog sa pamamagitan ng pagsisikap na aliwin siya sa mga salitang, "Hindi ba ako mas mabuti sa iyo kaysa sampung anak na lalaki?"

Hindi tumugon si Hana sa kanyang asawa tulad ng ginawa ni Rachel kay Jacob noong siya ay nasa katulad na sitwasyon.

At nang makita ni Raquel na hindi siya nagkaanak kay Jacob, ay nainggit si Raquel sa kaniyang kapatid; at sinabi kay Jacob, Bigyan mo ako ng mga anak, kung hindi, ako'y mamamatay. Genesis 30:1

Ang pagsubok na dinanas ni Hannah, na kailangang makipagkumpitensya sa ibang babae at walang anak, ay halos hindi na makayanan ang buhay, ngunit sa halip na ilabas ang kanyang mga pagkabigo, dinala niya ang mga ito sa Panginoon.¹

¹ Walang kabuluhan hinahangad ng kanyang asawa na aliwin siya. "Bakit ka umiiyak, at bakit hindi ka kumakain, at bakit ang iyong puso ay nagdadalamhati?" sabi niya; "Hindi ba ako mas mabuti sa iyo kaysa sampung anak na lalaki?" Walang paninisi si Hannah. Ang pasanin na hindi niya maibabahagi sa walang makalupang kaibigan ay inihagis niya sa

At siya ay nasa kapaitan ng kaluluwa, at nanalangin sa Panginoon, at umiyak na mainam. 1 Samuel 1:10

Kung hindi pa sapat iyon, habang siya ay nananalangin sa templo, siya ay pinaratangan ng Mataas na Pari na isang maglalasing.

At nangyari, habang siya'y patuloy na nananalangin sa harap ng Panginoon, na minarkahan ni Eli ang kaniyang bibig. (13) Ngayon si Ana, siya ay nagsalita sa kanyang puso; ang kaniyang mga labi lamang ang gumagalaw, nguni't ang kaniyang tinig ay hindi narinig: kaya't inakala ni Eli na siya'y lasing. 1 Samuel 1:12-13

Pag-isipan nating mabuti ang puntong ito ng kuwento. Napakahirap ng kapalaran ni Hannah dahil sa kanyang mga kalagayan; siya ay kinutya ng isang karibal na asawa at hindi naiintindihan ng kanyang asawa. Idagdag pa rito ang katotohanan na si Eli ay hindi isang tapat na saserdote/pari.

Si Eli ay saserdote at hukom sa Israel. Hawak niya ang pinakamataas at pinaka responsableng posisyon sa mga tao ng Diyos. Bilang isang lalaking pinili ng Diyos para sa mga sagradong tungkulin ng pagkasaserdote, at itinalaga sa lupain bilang pinakamataas na awtoridad ng hudisyal, siya ay tinitingala bilang isang halimbawa, at nagkaroon siya ng malaking impluwensya sa mga tribo ng Israel. Ngunit bagama't siya ay itinalaga upang pamahalaan ang mga tao, hindi niya pinamunuan ang kanyang sariling sambahayan. Si Eli ay isang mapagbigay na ama. Sa pag-ibig sa kapayapaan at kaginhawahan, hindi niya ginamit ang kanyang awtoridad na ituwid ang masasamang gawi at hilig ng kanyang mga anak. Sa halip na makipagtalo sa kanila o parusahan sila, magpapasakop siya sa kanilang kalooban at ibibigay sa kanila ang kanilang sariling paraan. *Patriarchs and Prophets*, page 575.

Diyos. Taimtim siyang nagsumamo na alisin Niya ang kanyang kadustaan at ipagkaloob sa kanya ang mahalagang regalo ng isang anak na lalaki upang alagaan at sanayin para sa Kanya. At siya ay gumawa ng isang taimtim na panata na kung ang kanyang kahilingan ay ipagkakaloob, ihandog niya ang kanyang anak sa Diyos, kahit na mula sa pagsilang nito. *Patriarchs and Prophets* page 569.

Alam din natin na bago namatay si Eli ay sobra ang timbang niya. Ipinahihiwatig nito na si Eli ay isa ring taong hilig sa gana. Dahil hindi niya makontrol ang sarili niyang mga hilig, hindi niya makontrol ang mga hilig ng kanyang mga anak.

Alam natin mula noong nagsimulang maglingkod si Samuel sa templo na:

Ang mga anak nga ni Eli ay mga hamak; hindi nila nakilala ang Panginoon. 1 Samuel 2:12

Alam din natin na:

Si Eli nga ay totooong matanda na, at narinig niya ang lahat na ginawa ng kaniyang mga anak sa buong Israel; at kung paanong sila'y sumiping sa mga babae na nagpupulong sa pintuan ng tabernakulo ng kapisanan/kongregasyon. 1 Samuel 2:22

Isaisip natin ito habang si Eli ay lumalapit kay Hannah at pinaratangan siyang lasing sa templo.

Ano ang magiging tugon natin sa paratang na iyon?

1. Alam niyang maluwag si Eli at hindi niya itinuwid ang kanyang mga anak.
2. Nakita na ang taong ito mismo ay alipin ng gana.
3. Posibleng alam nila na ang mga anak ni Eli ay gumagawa ng napakasamang mga bagay sa templo, kasama na ang pagsira sa mga hain na inialay at pakikipagtalik sa mga babae sa templo.

Kung alam natin ang mga bagay na ito at puno ng sakit mula sa mga taon ng panunuya ng isang karibal na asawa, hindi ba natural na sabihin sa pari ang ilang katotohanan sa tahanan? Hindi ba't makatuwirang sabihin sa pari sa walang tiyak na mga termino na dapat niyang harapin ang troso sa kanyang sariling mata bago subukang alisin ang puwing sa mata ng ibang tao?

Ngunit paano tumugon si Hannah?

At sumagot si Ana at nagsabi, Hindi, panginoon ko, ako'y isang babae na may hapis na espiritu: hindi ako nakainom ng alak o

inumin man, kundi ibinuhos ko ang aking kaluluwa sa harap ng Panginoon. 1 Samuel 1:15

Malungkot siyang tumugon, "Hindi, panginoon."

Sa kritikal na sandali ay pinanatili ni Hana ang banal na huwaran at tumugon sa Espiritu ni Kristo sa pamamagitan ng pagkilala sa hinirang na kinatawan/ahente ng Diyos.

Sa palagay mo, paano tumugon ang Langit sa sandaling iyon? Sa palagay ba ninyo ngumiti ang ating Ama sa Langit? Sa palagay mo ba ay napaluha Siya sa tuwa? Ang babaeng ito ay may lahat ng dahilan sa mundo upang ibuhos ang kanyang sakit sa hindi masunurin at mapagbigay na pari na ito, ngunit napanatili niya ang kanyang kalmado sa banal na huwaran!

Pansinin ang mga salita ng pagpapala na nagmumula sa trono ng Langit sa pamamagitan ng hindi karapat-dapat na pari na ito.

Nang magkagayo'y sumagot si Eli at nagsabi, Yumaon kang payapa: at ipagkaloob sa iyo ng Dios ng Israel ang iyong hiling na iyong hiningi sa kaniya. 1 Samuel 1:17

Sa pamamagitan ng pagpapala ni Eli na binigyan ng Diyos ng kapayapaan si Hannah at ito ay isang pagkilos ng pagpapasakop sa isang tiwaling pagkasaserdote na nagbunga ng propetang si Samuel.

Higit pa rito, handa si Hannah na ibigay ang kanyang anak sa pangangalaga ng pari na ito na nag-akusa sa kanya na lasing sa isang nakaraang engkwentro.

Ibibigay mo ba ang iyong panganay na anak sa isang lalaking nagsalita sa iyo ng ganoon?

Anong pananampalataya! Anong tapang! Kamangha-manghang babae!

May mga aral ba para sa atin ngayon? Nahaharap ba tayo sa tiwaling pamumuno ng simbahan, na ang ilan ay nakikialam sa mga handog ng Panginoon at inilalagay ang mga ito sa mga kahina-hinalang lugar? Nakikipag-ugnayan ba tayo sa mga lalaking maluwag sa pagpigil sa mga kabataang pastor sa pagdadala ng lahat ng uri ng kasuklam-suklam sa ating simbahan? Paano natin pinag-uusapan ang gayong mga ministro kapag inaakusahan nila tayo na lasing tayo sa alak habang tayo ay umiiyak

sa kapaitan ng kaluluwa dahil sa ating pagmamahal sa isinilang na Anak, na nagsusumamo na ang Anak na ito ay kilalanin sa Kanyang simbahan?

May aral ba sa atin? Maaari bang dumating sa atin ang mga pagpapala sa pamamagitan ng tiwaling daluyan? May susi ba tayo sa ating sitwasyon?

Posible ba na sa pamamagitan ng mismong mga pinuno na gumagawa ng mga bagay na ito ay darating ang pagpapala upang maibalik ang makahulang tinig, isang tinig na maghahayag ng paghatol sa mismong istraktura na ginamit upang ilabas ang tinig na iyon?

Para sa kanya na may mga tainga sa pakikinig, hayaan siyang makinig.

14. Ang Matamis na Halimuyak o Samyo ng Pagpapasakop ni Abigail

Ang isa sa pinakamagagandang paglalarawan ng Espiritu ni Cristo na tumutugon sa isang awtoridad sa apostasiya ay ang kuwento ni Abigail.

Sa karakter ni Abigail, ang asawa ni Nabal, mayroon tayong ilustrasyon ng pagkababae ayon sa orden ni Kristo. 21 *Manuscript Release*, page 213.

Si Nabal ay may lahat ng espirituwal na kalamangan bilang isang inapo ni Caleb, gayunpaman, siya ang lahat na hindi dapat maging lider. Inilalarawan ng Bibliya sina Nabal at Abigail bilang ganap na magkasalungat.

Ang pangalan nga ng lalake ay Nabal; at ang pangalan ng kaniyang asawang si Abigail: at siya'y isang **babaing may mabuting unawa, at may magandang mukha: nguni't ang lalake ay bastos at masama** sa kaniyang mga gawa; at siya ay mula sa sangbahayan ni Caleb. 1 Samuel 25:3

Ang ibig sabihin ng salitang makulit ay malubha, matigas ang puso, matigas ang ulo, magaspang, matigas ang ulo, malungkot at matigas ang leeg. Ang salitang kasamaan dito ay kinabibilangan ng kahirapan, kapighatian, kalokohan, kakulitan at kahabag-habag. Ang lalaki ay isang asawa mula sa impiyerno. Ang tanging magandang bagay na binanggit tungkol sa kanya ay ang kanyang pamana mula kay Caleb, na nagpapataas lamang ng kasamaan ng kanyang pagkatao. Naiimagine mo ba kung ano ang magiging pakiramdam ni Abigail sa pagtira sa lalaking ito? Ano ang maaaring mas masahol pa kaysa sa makasama sa isang malubha,

magaspang at kahabag-habag na asawang lalaki? Ngunit sa harap ng matinding sumpang ito na bumabagsak kay Abigail ay mababasa natin sa pagkamangha at kagalakan na siya ay isang babaeng may mabuting pang-unawa at magandang mukha. Ang ibig sabihin ng salitang Hebreo ay mabuting-unawa:

katalinuhan; sa pamamagitan ng implikasyon na tagumpay: - paghuhusga, kaalaman, patakaran, kahinahunan, kahulugan, pang-unawa, karunungan, matalino.

Paano tumutubo ang gayong mabangong halaman sa daluyan ng gayong tiwangwang na bukal? Hindi ba ito ang Espiritu Niya na naging “ugat mula sa tuyong (disyerto/tuyo) na lupa?” At kaya nabasa natin:

Ang Espiritu ng Anak ng Diyos ay nananahan sa kanyang kaluluwa. Patriarchs and Prophets p 667.

Isinisiwalat ng kuwento sa Bibliya na si David at ang kaniyang mga tauhan ay naglaan ng isang bakod na proteksiyon para kay Nabal. Nagpadala si David ng delegasyon ng sampung lalaki kay Nabal na may basbas at kahilingan. Pansinin kung ano ang sinabi ni David sa delegasyon na sabihin kay Nabal:

At ganito ang sasabihin ninyo sa kaniya na nabubuhay sa kasaganaan, **Kapayapaan nawa ang sumaiyo, at kapayapaan nawa ang sumaiyong sangbahayan, at kapayapaan nawa ang sumaiyo sa lahat ng iyong tinatangkilik.** (7) At ngayo'y aking narinig na ikaw ay may mga manggugupit: ngayo'y ang iyong mga pastol na kasama namin, ay hindi namin sinasaktan, ni may kulang man sa kanila, sa buong panahon na sila'y nasa Carmel. (8) Tanungin mo ang iyong mga binata, at kanilang sasabihin sa iyo. Kaya't makasumpong ng biyaya ang mga binata sa iyong mga mata: sapagka't kami ay dumarating sa isang mabuting araw: isinasamo ko sa iyo, ibigay mo ang anomang maabot ng iyong kamay sa iyong mga lingkod, at sa iyong anak na si David.. 1 Samuel 25:6-8

Si David ang pinahiran ng langit upang pagpalain ang Israel. Ang biyayang ipinadala niya ay hindi lamang matamis na kasiyahan. Ang mga salitang iyon ay nagdala ng isang tunay na pagpapala para kay Nabal at sa kaniyang

sambahayan. Ang pagtanggap ng pagpapalang ito ay nangangailangan lamang na sundin ni Nabal ang alituntunin ng tipan ni Abraham na pagpapala sa taong pinagpala ng Diyos.

At gagawin kitang isang dakilang bansa, at pagpapalain kita, at gagawin kong dakila ang iyong pangalan; at ikaw ay magiging isang pagpapala: (3) At aking pagpapalain ang mga nagpapala sa iyo, at aking susumpain ang sumusumpa sa iyo: at sa iyo ay pagpapalain ang lahat ng mga angkan sa lupa. Genesis 12:2-3

Nagkaroon ng pagpapala para kay Abigail sa mga salita ni David, ngunit inilagay ng kanyang asawa ang kanyang sarili sa isang posisyon upang magdala ng sumpa sa kanyang sambahayan at sa gayon ay isang sumpa kay Abigail.

At sumagot si Nabal sa mga lingkod ni David, at nagsabi, Sino si David? at sino ang anak ni Jesse? mayroong maraming mga alipin ngayon na mga araw na humihiwalay ang bawat isa sa kanyang panginoon. (11) Kung gayo'y kukunin ko ba ang aking tinapay, at ang aking tubig, at ang aking laman na aking pinatay para sa aking mga manggugupit, at ibibigay ko sa mga tao, na hindi ko nalalaman kung saan sila nanggaling? 1 Samuel 25:10-11

Pansinin ang hamon na ginawa ni Nabal; pamilyar na pamilyar ito sa tugon ni Faraon kay Moises sa Exodo 5:2. Ngunit si Nabal ay lumampas sa pangkalahatang sanggunian ni Faraon at higit na direktang tinutukoy ang pagiging Anak ni David. Tumanggi si Nabal na kilalanin ang pagiging anak ni David sa kanyang ama. Sa pamamagitan ng linyang ito ay ipinahiwatig ni Jacob na ang setro ay hindi aalis. Genesis 49:10. Ang pagtanggi sa kanyang pagkakakilanlan ay isang direktang pagtanggi sa kanyang karapatang mamuno sa Israel.

May awa, isa sa mga kabataang lalaki ang nagsabi kay Abigail ng buong kuwento, kung saan ipinaliwanag sa kanya na ang anak ni Jesse ay naging pader ng proteksiyon sa mga kawan ng kanyang asawa at hindi gumawa ng anuman para saktan sila.

Ang ibig sabihin ng Jesse ay “Akin,” at ang Kawikaan 8:22 ay nagsabi na ang Panginoon ay nagmamay-ari sa akin sa pasimula ng Kanyang paraan.

Ngayon ang naghahanap na tanong ay inilagay sa matalinong babaeng ito:

Ngayon nga'y alamin at pag-isipan kung ano ang iyong gagawin; sapagka't ang kasamaan ay ipinasiya laban sa ating panginoon, at laban sa kaniyang buong sangbahayan: sapagka't siya'y totooong anak ng hamak, na anopa't ang isang tao ay hindi makapagsalita sa kaniya. 1 Samuel 25:17

Sa pahayag na ito, ang alipin ay nagsusumamo para sa kanyang sariling buhay. Alam niya na hindi makikinig si Nabal sa kanya o sa sinuman sa mga lingkod. Ngunit kung walang gagawin, may napakataas na panganib na mapupuksa ni David ang buong sambahayan sa mapa.

Si Abigail ay gumawa ng desisyon nang hindi nalalaman ng kanyang asawa. Alam niyang kung magsusumamo siya sa kanya, matatanggap niya ang parehong tugon na palagi niyang natatanggap.

Nakita ni Abigail na may dapat gawin upang maiwasan ang resulta ng kasalanan ni Nabal, at dapat **niyang tanggapin ang responsibilidad na kumilos kaagad nang walang payo ng kanyang asawang lalaki**. Alam niya na walang silbi ang pakikipag-usap sa kanya, dahil matatanggap lamang niya ang kanyang panukala nang may pang-aabuso at paghamak. Ipapaalala niya sa kanya na siya ang panginoon ng kanyang sambahayan, na siya ay kanyang asawa at samakatuwid ay nagpapasakop sa kanya, at dapat gawin ang dapat niyang idikta. Alam niya na ang masamang mensahe ay dapat na agad na salungatin, at, nang walang pahintulot nito, tinipon niya ang mga tindahan na inaakala niyang pinakamainam upang pagsamahin ang galit ni David, dahil alam niyang determinado itong ipaghiganti ang kanyang sarili para sa insultong natanggap niya. Alam din niya na si Nabal ay nakatakda at determinado sa kanyang paraan na hinding-hindi siya papayag na tanggapin ang kanyang payo o kumilos ayon sa kanyang plano. Siya mismo ang nagdala kay David ng mga bagay na tinanggihan ni Nabal na ibigay, at itinali ang kanyang sarili sa kapakanan ni David para sa kanyang ikabubuti. Ang landasin ni Abigail sa bagay na ito ay isa na sinang-ayunan ng Diyos, at ang pangyayari ay nagpahayag sa

kanya ng isang marangal na espiritu at pagkatao. 21 *Manuscript Release*, page 213

Huminto tayo sandali at isaalang-alang ang buhay ni Abigail na namumuhay sa ilalim ng paniniil ni Nabal. Ilang beses na ba niya itong niloko? Ilang beses na ba niya itong inabuso at ipinaramdam sa kanya na parang isang kalakal? Ilang beses na ba niyang tinanggihan ang mga bagay na dapat tanggapin ng asawang babae mula sa kanyang asawang lalaki? Si Nabal ay isang lalaking ganap na hinubaran ng lambing, pagkamaalalahanin at pagmamalasakit sa kanyang kapakanan. Sa pamamagitan ng kanyang paglapit kay David ay maaaring nasiguro niya ang kanyang sariling pagtakas. Maaaring sinabi niya kay David kung ano ang masamang tao sa kanyang asawa, at pagkatapos ay sinabi sa kanya kung gaano kalubha ang pagmamalupit nito sa kanya. Ngunit ano ang sinasabi sa atin ng inspirasyon na ginawa niya?

Nakipagkita si Abigail kay David nang may paggalang, pinarangalan siya at paggalang, at nakiusap siya nang buong husay at matagumpay. Bagama't hindi idinadahilan ang kabastusan ng kanyang asawang lalaki, **nakiusap pa rin siya para sa buhay nito.** 21 *Manuscript Release*, page 214

Hindi ako sigurado kung anong emosyon ang dumadaan sa puso mo ngayon, ngunit kailangan kong huminto at pag-isipan itong mabuti. Magsusumamo ka ba para sa buhay ng isang tao na nagdulot sa iyo ng walang anuman kundi paghihirap? Si Abigail ay isang magandang babae sa loob at labas. Naunawaan niya ang daluyan ng pagpapala. Kung isumpa niya ang kanyang asawa, isang sumpa ang babagsak sa kanya. Higit pa rito, ginawa niya ang sumusunod na pagsusumamo kay David:

Isinasamo ko sa iyo na patawarin mo ang pagsalangsang ng iyong lingkod: sapagka't walang pagsalang gagawin ng Panginoon ang aking panginoon na isang sangbahayan; sapagka't ang aking panginoon ay nakikipaglaban sa mga pakikipagbaka ng Panginoon, at ang kasamaan ay hindi nasusumpungan sa iyo sa lahat ng iyong mga araw. 1 Samuel 25:28

Hiniling ni Abigail kay David na patawarin ang kanyang pagkakasala. ANO BA! Pero walang ginawang masama si Abigail! Bakit niya gagawin ito? Naunawaan ni Abigail ang daluyan ng pagpapala, at dahil siya ang asawa ni

Nabal ay pagmamay-ari niya ang kasalanan ng kanyang asawa upang ipagtapat ito. Nang walang tunay na pagyakap sa kanyang kasalanan, hindi niya ito tunay na maipagtatapat.

Nagpakita si Abigail ng pananampalataya na tumagos nang malalim sa katangian ng Diyos at ng Kanyang kaharian. Sa pananampalataya siya ay nagsumamo para sa buhay ng kanyang asawang lalaki, ipinagtapat ang kanyang kasalanan sa paniniwala at pagtitiwala na diringgin ng Diyos ang mas malalim na sigaw ng kanyang puso para sa kalayaan mula sa paniniil at kalayaan upang hayagang parangalan ang Anak ni Jesse.

At kaya nabasa natin:

At naparoon si Abigail kay Nabal; at, narito, siya ay nagdaos ng isang piging sa kaniyang bahay, gaya ng kapistahan ng isang hari; at ang puso ni Nabal ay masaya sa loob niya, sapagka't siya'y lasing na lasing: kaya't wala siyang sinabi sa kaniya, kulang o higit pa, hanggang sa pagliwanag ng umaga. (37) Nguni't nangyari sa kinaumagahan, nang maubos ang alak kay Nabal, at sinabi sa kaniya ng kaniyang asawa ang mga bagay na ito, na ang kaniyang puso ay namatay sa loob niya, at siya'y naging parang bato. 1 Samuel 25:36-37

Nagsumamo si Abigail para sa buhay ng kanyang asawang lalaki ngunit tumanggi ang kanyang asawang lalaki na magsisi at ang kanyang pagtutol ay humantong sa kanyang kamatayan kaya pinalaya si Abigail mula sa Pang-aapi.

Kaya makikita natin na sa pamamagitan ng isang proseso ng pagsusumamo para sa buhay ng kanyang agarang pinuno at sa pag-ako ng kanyang kasalanan at pag-amin nito, pinahintulutan ng Diyos ang mga pangyayari na alisin ang awtoridad na iyon mula sa kanya at binigyan siya ng tuwirang paglapit kay David sa pamamagitan ng pag-aasawa.

Ang lahat nga ng mga bagay na ito ay nangyari sa kanila bilang mga halimbawa: at sila'y nangasusulat sa ating pagpapaalaala, na kinaroroonan ng mga wakas ng sanglibutan. 1 Corinto 10:11

Ang Anak ng Diyos at ang Kanyang mga anghel ay naging isang pader ng proteksyon sa paligid ng simbahan ng Seventh-day Adventist. Siya ay

nagpadala ng isang delegasyon sa simbahan na may pagpapala ng kapayapaan at isang kahilingan para sa isang handog ng pasasalamat. Ngunit ang ating simbahan ay itinaas ang tinig nito sa matatag at walang humpay na mga tono at sinabi, “Sino ang Anak ni David? Hindi natin hahayaang maghari sa atin ang taong ito!”

Bilang bunga, ang kasamaan ay itinakda para sa sambahayan ng Adventismo; may mga mensaheng dumating sa atin upang ipaliwanag ang sakunang malapit nang dumating sa atin. Marami sa atin ang nakaranas ng mabigat na pakikitungo mula sa iglesia at ipinagbawal na maghandog ng pasasalamat sa Anak ni David sa loob ng sambahayan ng Adventista. Kaya ano ang ating gagawin, mga kapatid? Sasabihin ba natin sa Anak ni David kung gaano kasama ang pamunuan ng Adventismo? Gagawin ba natin itong pagkakataon upang palayain ang ating sarili mula sa paniniil nito at ipagbalak ang pagwasak nito sa pamamagitan ng isang “makapangyarihang” pagkakataon? Hindi ba’t mas nararapat na pakawalan natin ang halimuyak ni Abigail sa ating mga pagsusumamo sa Anak ni David?

Ang mga salitang ito ay maaaring nanggaling lamang sa mga labi ng isang nakasalo sa karunungan mula sa itaas. **Ang kabanalan ni Abigail, tulad ng halimuyak ng isang bulaklak, ay nalalanghap ang lahat nang hindi namamalayan sa mukha at salita at pagkilos.** Ang Espiritu ng Anak ng Diyos ay nananahan sa kanyang kaluluwa. Ang kanyang pananalita, na tinimplahan ng biyaya, at puno ng kabaitan at kapayapaan, ay nagbuhos ng makalangit na impluwensya. Patriarchs and Prophets pahina 667

Hindi ba tayo magsusumamo para sa buhay ng ating simbahan at para sa mga kasalanan ng simbahan? Hindi ba natin tunay na pagmamay-ari ang kasalanan ng simbahan upang tunay nating ipagtapat ito sa Anak ni David? Hindi natin kailangan ng pahintulot ng simbahan para lumapit sa Anak ng Diyos; maaari naming dalhin ang aming mga parangal ng papuri at

“Bagaman ang ilang mga sinaunang Adventista ay nakipagpunyagi sa doktrina, [ng Trinity] ang ating simbahan ngayon ay may matatag at walang humpay na paninindigan sa turong ito.” Mga sulyap sa ating Diyos, Aralin sa Paaralan ng Sabbath , Lesson one, Sabbath afternoon, first quarter, 2012.

makiusap sa ating kaso. Tiyak na hindi natin kailangan ang pahintulot ng mga tinig na nakipaghiwalay na sa hindi tapat na pamumuno. Tayo ay kumilos nang mabilis at payapain ang Anak ni David sa pamamagitan ng ating mga pagsusumamo at panawagan.

Hindi kailangang mamatay si Nabal. Sa pagtanggap ng balitang ito mula sa kanyang asawa, maaaring naunawaan niya ang karunungan nito sa pagliligtas sa kanya, ipinagtapat ang kanyang kasalanan, at hiniling sa kanya na patawarin siya sa pagiging makulit. Maaaring siya ay gumawa ng mga pagbabayad para sa kanyang masasamang paraan, ngunit sa pagpapanatili ng kanyang pagsuway at pagtanggì na ang pagpapala ni David ay ipasa sa kanya kay Abigail, inalis ng Diyos ang pagbara sa daluyan at tiniyak na natanggap ni Abigail ang regalo ng kapayapaang inialay sa kanya sa simula.

Isa sa mga hadlang sa pagbabago ni Nabal ay ang kanyang kalasingan at ang kanyang pagnanais na kumilos na parang hari. Kung siya lamang ay hindi labis na lasing, maaring nabago niya ang kanyang mga lakad. Gayundin naman, ang alak ng Babilonya na umakit sa marami sa ating iglesia ay naglalagay sa marami sa panganib ng isang atake sa puso. Kaya nakikita natin na ang pinakamabisang paraan upang alisin ang isang balakid sa daluyan ay ang akuin ang mga kasalanan ng balakid na iyon at manalangin para sa buhay ng mga humaharang sa daluyan.

Hindi ba tayo magsusumamo para sa kanilang buhay? Hindi ba tayo taimtim na nananalangin para sa kanila? Pagkatapos ang mga salita ay binibigkas sa ibabaw natin:

At sinabi ni David kay Abigail, Purihin ang Panginoon, ang Dios ng Israel, na nagsugo sa iyo sa araw na ito upang salubungin ako: (33) At pagpalain nawa ang iyong payo, at pagpalain ka nawa, na pumipigil sa akin sa araw na ito upang hindi ako magbuhos ng dugo, at sa paghihiganti ng aking sarili sa pamamagitan ng aking sariling kamay. 1 Samuel 25:32-33

Inaanyayahan ko kayong basahin nang maigi ang kuwento ni Abigail dahil may ilan pang nakapagtuturo na mga puntong mapupulot para sa ating

kapakinabangan. Babanggitin ko pa ang ilang mga punto para sa iyang pagmuni-muni.

- Ang kuwento ay naganap pagkatapos ng kamatayan ni Samuel, kaya ang kuwentong ito ay angkop sa isang yugto ng panahon pagkatapos ng kamatayan ng isang propeta. 1 Sam 25:1
- Si Nabal ay isang napakayamang tao. Siya ay mayaman at dumami sa mga kalakal at nadama na wala siyang kailangan. 1 Sam 25:2
- Kahit na si Saul ang pinuno at tila si David ay maaaring maging biktima ng mga plano ni Saul, pinananatili ni Abigail ang kanyang pananampalataya na ang Anak ni Jesse ay mamamahala sa trono ng Israel. 1 Sam 25:30
- Pinigilan ni Abigail na alertuhan ang asawang lalaki dahil sa kalasingan nito. 1 Sam 25:36
- Nang tawagin ni David si Abigail upang maging asawa niya, si Abigail ay nagsama ng limang dalaga o mga birhen kasama niya sa kasal. Ang espiritu ba ni Abigail ay nagbibigay sa atin ng pahiwatig sa halimuyak ng langis na taglay ng matatalinong birhen/virgins? 1 Sam 25:42

15. Isang Tao na kaayon sa puso ng Diyos

Ang buhay nina Hannah at Abigail ay tumatayong mga ilaw para sa mga nakikibaka sa ilalim ng pasanin ng tiwaling pamumuno. Ang Espiritu ni Kristo kay Ana ay naghanda ng daan para sa isang makapangyarihang propeta na baguhin ang bansang Israel. Ang mabangong kagandahan ni Abigail ay nagpatatag sa trono ng hinaharap na monarko sa pamamagitan ng kanyang matalinong payo na ibinigay sa mapagpakumbaba at mapagpakumbaba na mga tono. Pareho sa mga babaeng ito ang isang pagpapala sa pamamagitan ng isang tiwaling daluyan upang pagpalain hindi lamang ang kanilang sarili, kundi ang kanilang buong komunidad.

Sa buhay ni David, masusumpungan natin ang iba pang mahahalagang aral kung paano dapat tumugon ang bayan ng Diyos sa nabigo o tiwaling pamumuno. Ang kaso ni David ay sumisigaw sa atin na may babala para sa lahat ng nakadarama na tinawag na gumawa ng gawain para sa Diyos.

Nang magkagayo'y kinuha ni Samuel ang sungay na may langis, at pinahiran siya ng langis sa gitna ng kaniyang mga kapatid: at ang Espiritu ng Panginoon ay suma kay David na makapangyarihan mula sa araw na yaon. Sa gayo'y tumindig si Samuel, at naparoon sa Rama. 1 Samuel 16:13

Si David ay pinahiran ng pinakamataas na espirituwal na awtoridad sa Israel upang maging hari ng Israel. Tinanggihan ng Diyos si Saul, at si David ang hahalili sa kanya. Ang pinaka-kawili-wili sa atin ay ang hindi kumikilos si David upang matiyak para sa kanyang sarili ang ipinangako sa kanya ng Diyos.

Ang dakilang karangalang ipinagkaloob kay David ay hindi naging dahilan upang siya'y magmalaki. Sa kabila ng mataas na katayuang nakatakda niyang marating, tahimik niyang ipinagpatuloy ang kaniyang gawain, kuntento na hintayin ang katuparan ng mga plano ng Panginoon sa Kaniyang sariling panahon at paraan. Nanatili siyang mapagpakumbaba at mahinahon gaya ng dati bago siya pinahiran ng langis; ang batang pastol ay nagbalik sa kabundukan at patuloy na nagbantay at nag-alaga ng kaniyang mga kawan nang may gayunding pagmamalasakit tulad ng dati. Patriarchs and Prophets page 641

Nakita natin na binuksan ng Panginoon ang daan para maunawaan ni David ang mga gawain ng korte ng hari sa pamamagitan ng pagdadala sa kanya upang maglaro sa harap ni Saul upang paginhawahin ang kaluluwa ng hari. (1 Sam 16:20-23) Nang magsimulang maging prominente si David sa loob ng kaharian, itinuring siya ng sumpungin na si Saul bilang isang mapanganib na banta.

Sa puntong ito makikita natin ang mga sinag ng liwanag sa karakter ni David. Sa ngayon ay ikinasal na si David sa isa sa mga anak na babae ng hari; alam din niya na mahal siya ng anak ng hari na si Jonathan at marami sa komunidad ang umawit ng mga papuri sa kanya. Hindi ba ito na ang panahon para igiit ang pamumuno ng bansa? Hindi ba pinahiran niya ang magiging hari? Hindi ba niya maaaring isama si Samuel sa kanyang layunin, tumayo sa kabisera ng bansa at ipahayag ang kanyang sarili bilang hari? Bakit lahat ng ito ay tumatakas mula sa hari gayong nasa kanyang kapangyarihan na ibalik ang mga tao sa kanyang layunin? Ibuod natin ang sitwasyon ni David:

1. Siya ay inordenan ng pinakamataas na espirituwal na awtoridad at dating hukom ng Israel upang maging hari.
2. Siya ay isang pambansang bayani matapos patayin si Goliath.
3. Siya ay ikinasal sa anak ng isang hari.
4. Minahal siya ng susunod na nasa linya sa trono, si Jonathan.
5. Si David ay isang dalubhasang heneral na ngayon ay namumuno sa isang pangkat ng mga nakamamatay na mandirigma, na bago mula sa pagsira sa maraming Filisteo.

Bakit tumakbo mula kay Saul? Napatay niya si Goliath nang mag-isa. Hindi ba ibibigay ng Diyos si Saul sa kanyang kamay upang kunin ang trono? Kaya ano ang nakikita nating nangyayari sa Banal na Kasulatan?

Kumuha si Saul ng tatlong libong piling lalaki mula sa buong Israel, at nagpunta upang hanapin si David at ang kanyang mga tauhan sa mga bato ng mailap na kambing. (3) At dumating siya sa mga kulungan ng mga tupa sa tabi ng daan, kung saan may isang kuweba; at pumasok si Saul upang takpan ang kanyang mga paa. At si David at ang kanyang mga tauhan ay nanatili sa mga gilid ng kuweba. (4) At sinabi ng mga tauhan ni David sa kanya, “Narito, ang araw na sinabi ng Panginoon sa iyo, ‘Narito, ibibigay ko ang iyong kaaway sa iyong kamay, upang gawin mo sa kanya ang ayon sa inaakala mong mabuti. Nang magkagayon, tumindig si David at lihim na pinutol ang laylayan ng balabal ni Saul. 1 Samuel 24:2-4

Kung ikaw ay nasa kweba/yungib na iyon, sumilip sa kadiliman upang makita ang parehong tao na gusto kang patay na natutulog nang mahimbing pagkatapos pumasok sa mismong yungib kung saan ka nagtatago, tiyak, kailangan mong makita ito bilang banal na pag-aalaga. Tiyak, mangatuwiran ka, na dahil ikaw ang pinahiran ng Panginoon at magiging monarko, dapat mong ihinto ang pagdurusa ng Israel at lumakad sa pintuan na malinaw na inilaan ng Diyos para sa iyo, hindi ba?

At sinabi niya sa kaniyang mga lalake, Ipagbawal ng Panginoon na gawin ko ang bagay na ito sa aking panginoon, na pinahiran ng langis ng Panginoon, upang iunat ang aking kamay laban sa kaniya, yamang siya ang pinahiran ng langis ng Panginoon. (7) Sa gayo'y pinigilan ni David ang kaniyang mga lingkod ng mga salitang ito, at hindi niya pinahintulutang bumangon laban kay Saul. Nguni't si Saul ay tumindig sa yungib/kweba, at nagpatuloy sa kaniyang lakad. 1 Samuel 24:6-7

ANO!? Tandaan, si Saul ay isang baliw na inaalihan ng demonyo na nag-aaksaya ng mahalagang yaman sa pagsisikap na patayin ang mismong taong tinawag ng Diyos na maging hari! At ano ang tawag ni David sa lalaking ito? “Ang pinahiran o Itinalaga ng Panginoon!”

Bilang isa sa mga tauhan ni David, hindi mo ba susubukan at mangatuwiran sa kanya? Baka bata pa si David at wala pang karanasan? Marahil ay hindi niya nauunawaan ang kalooban ng Diyos at nangangailangan ng kaunting tulong sa istilo ni Hudas upang maagaw niya ang trono na malinaw na ibinibigay ng Diyos!

Ang kuwentong ito ay hindi lamang nakakagulat sa katotohanan na sinabi ni David ang kanyang sinabi, ngunit ang mga lalaking kasama niya ay hindi sumagot sa kanya ng isang salita - tinanggap nila ang desisyon ni David kahit na nangangahulugan ito ng patuloy na paghihirap.

Oh Ama sa langit, gaano natin kailangan ang mga lalaking puspos ng Espiritung ito ngayon. Mangyaring ipadala sa amin ang Espiritung ito upang tulungan kaming makita ang tamang paraan upang harapin ang nabigong pamumuno. Hinihiling ko ito sa pangalan ng iyong Anak na si Hesus.

Kung sakaling napalampas natin ang puntong ito, muli tayong dinadala ni David sa buong gawain sa 1 Samuel 26. Inaanyayahan ko kayong basahin nang mabuti ang kabanata, ngunit narito ang prinsipyong ipinahayag muli.

At sinabi ni David kay Abisai, Huwag mong lipulin siya: sapagka't sinong maguunat ng kaniyang kamay laban sa pinahiran ng langis ng Panginoon, at walang sala? (10) Sinabi pa ni David, Buhay ang Panginoon, sasaktan siya ng Panginoon; o ang kanyang araw ay darating upang mamatay; o siya ay bababa sa labanan, at mamamatay. (11) Ipagbawal ng Panginoon na aking iunat ang aking kamay laban sa pinahiran ng langis ng Panginoon: nguni't, isinasamo ko sa iyo, kunin mo ngayon ang sibat na nasa kaniyang ulunan(unan o bahagi sa ulunan), at ang banga ng tubig, at tayo'y yumaon. 1 Samuel 26:9-11

Ang mga salitang ito ay umalingawngaw sa aking mga tainga tulad ng dumadagundong na kulog mula sa Sinai.

... sinong makapag-uunat ng kaniyang kamay laban sa pinahiran ng langis ng Panginoon, at walang kasalanan?

Mga kaibigan, hindi ba ang mga kuwentong ito ay isinulat para sa ating paalala? Hindi ba natin matutukoy dito ang isang aral kung paano tayo

dapat tumugon sa nabigong pamumuno? Kung ang isang taong tulad ni David ay kumilos ng ganito sa isang mahirap, nalinlang, mahina, sumpungin, may nagmamay ari na tao gaya ni Saul, ano ang ating dahilan?

Upang hindi natin makaligtaan ang ilan sa mga mas malalim na kahulugan ng 1 Samuel 24 at 26, pansinin natin ang mga pagpapalang lumabas mula kay Saul para kay David.

At sinabi niya kay David, Ikaw ay higit na matuwid kay sa akin: sapagka't ginanti mo ako ng mabuti, samantalang ginanti ko sa iyo ang masama. (18) At iyong ipinahayag sa araw na ito kung paanong ikaw ay gumawa ng mabuti sa akin: sapagka't nang ibigay ako ng Panginoon sa iyong kamay, ay hindi mo ako pinatay. (19) Sapagka't kung masumpungan ng isang tao ang kaniyang kaaway, papakawalan ba niya siya ng maayos? kaya't gagantihan ka ng Panginoon ng mabuti dahil sa iyong ginawa sa akin sa araw na ito. **(20) At ngayon, masdan, alam ko na ikaw ay tiyak na magiging hari, at ang kaharian ng Israel ay matatatag sa iyong kamay.** 1 Samuel 24:17-20

Mula sa salita ng tumalikod na hari ay nagmula ang pagpapahayag ng pagkahari para kay David; sa bibig ng suwail ay dumating ang pagpapala para kay David at sa Israel. Tulad ni Balaam, ninais ni Saul na sumpain ang Israel sa pamamagitan ng pagwasak kay David, ngunit sa mga kamay ng Makapangyarihan, wala siyang nagawa kundi pagpalain siya! Aleluya, Papuri sa ating Ama.

At sinabi niya, Ang mga bagay na imposible sa mga tao ay posible sa Dios. Lukas 18:27

Ngunit ang ating Ama ay hindi lamang minsang sumasalok mula sa balon ng pagkaligaw na ito, Siya ay muling yumuyuko upang ipakita sa atin na Siya ay hindi nililibak at na ang Kanyang Kataas-taasang Kalooban ay hindi maaaring pawalang-bisa ng sinumang tao.

Nang magkagayo'y sinabi ni Saul kay David, Pagpalain ka, anak kong David: ikaw ay gagawa ng mga dakilang bagay, at ikaw ay mananaig pa rin. Sa gayo'y nagpatuloy si David sa kaniyang lakad, at si Saul ay bumalik sa kaniyang dako. 1 Samuel 26:25

Ang lahat ng mga bagay na ito na sinalita ni Saul tungkol kay David ay nangyari. Nanaig si David at gumawa ng mga dakilang bagay at ginawang hari sa Israel ayon sa salita ng hari.

Laking pasasalamat ko sa mga halimbawang ito sa Bibliya ng pagharap sa nabigong pamumuno. Sisigaw ang mga anak ni Belial sa lahat ng uri ng mga dahilan kung bakit hindi ito naaangkop sa atin, ngunit kumbinsido ako na ang mga kuwentong ito ay partikular na isinulat para sa atin sa oras na ito. Huwag nating ilagay ang ating mga kamay o bibig sa pinahiran/itinalaga ng Panginoon, bagkus hintayin natin ang Diyos na itatag ang landas ng matuwid.

Seksyon 5. Pinabanal sa Pamamagitan ng Banal na Huwaran

16. Pagbubunyag sa Kasuklam-suklam na Maninira

Ang layunin ng aklat na ito ay subukan at ilabas ang ilang praktikal na implikasyon ng kung ano ang nagagawa ng ating pag-unawa sa relasyon ng Ama at Anak sa ating mga pamilya, simbahan at komunidad sa mga tuntunin ng pagpapala o pagsumpa. Sinisikap kong ipakita na mayroong isang daigdig ng pagkakaiba sa pagitan ng “Anak” sa Trinidad/Trinity at ng Anak ng buhay na Diyos na ipinahayag sa Kasulatan. Sana sa ngayon ay magkaroon ka ng larawan na ang bawat aspeto ng ating karanasan sa buhay ay naantig at naapektuhan sa ilang paraan.

Sa kabanatang ito gusto kong tuklasin ang transaksyon na inilarawan sa Daniel 7 at 8. Ang transaksyong ito ng pagdating ng Anak ng Tao sa Sinaunang mga Araw ay ang Pangunahing haligi at pundasyon ng Adventismo. Ito ang pinagmumulan ng ating kapangyarihan para malaman kung ano ang ibig sabihin ng pagpasok sa Dakong Kabanal-banalan. Kung paano natin nauunawaan ang mga pangunahing karakter sa transaksyong ito, samakatuwid ay magpi-filter sa bawat iba pang doktrinang pinanghahawakan natin; Siyempre, kung ito nga ang ating pangunahing haligi.

Ang Kasulatan na higit sa lahat ay naging pundasyon at sentrong haligi ng pananampalataya sa pagdating ay ang pahayag: "Hanggang sa dalawang libo at tatlong daang araw; kung magkagayo'y lilinis ang santuario." Daniel 8:14. *Great Controversy*, page 409.

Kung gaano natin higit na nauunawaan ang pagiging totoo ng kuwentong ito, lalo ring nagiging totoo ang buong karanasan ng Pagsisiyasat na Paghatol (Investigative Judgement). Nais ko sanang ipanukala sa inyo na tanging ang banal na huwaran na inihayag sa 1 Corinto 8:6 ang makapagbibigay ng tunay na kahulugan sa ugnayan sa pagitan ng Matanda sa mga Araw/Sinaunang mga araw at ng Anak ng Tao.

Isaalang-alang natin nang maingat ang mga bahagi ng kuwentong ito.

9) Ako'y tumingin hanggang sa nalagay ang mga luklukan, at ang Matanda sa mga Araw ay naupo: ang kanyang kasuutan ay maputi na parang niebe, at ang buhok ng kanyang ulo ay parang taganas na lana: ang kanyang luklukan ay mga liyab ng apoy, at ang mga gulong niyaon ay nagniningas na apoy. (10) Isang ilog na apoy ay dumaloy at lumabas mula sa harap niya: libo-libo ang nangangasiwa sa kanya, at sangpung libo na makaisangpung libo ang nangakatayo sa harap niya: ang paghuhukom ay naupo, at ang mga aklat ay nangabuksan ... (13) **Nakita ko sa mga pangitain sa gabi, at, narito, ang isang gaya ng Anak ng tao ay dumating na kasama ng mga alapaap ng langit, at naparoon sa Matanda sa mga araw, at inilapit nila siya sa harap niya. (14) At binigyan siya ng kapangyarihan, at kaluwalhatian, at isang kaharian, upang ang lahat ng mga tao, mga bansa, at mga wika, ay paglingkuran siya: ang kaniyang kapangyarihan ay walang hanggang kapangyarihan, na hindi lilipas, at ang kaniyang kaharian ay hindi mawawasak. Daniel 7:9,10,13,14**

Ano ang pananaw natin sa realidad sa kwentong ito? Mayroon bang isang tunay na tao na ang Sinaunang mga Araw/Matanda sa mga Araw? Nakaupo ba siya? Ang Kanyang mga kasuotan ba ay kasing puti ng niyebe? Ang buhok ba ng Kanyang ulo ay puti tulad ng purong lana? May mga aktuwal bang librong nabuksan? Talaga bang dinala ang Anak ng Tao sa harap Niya?

May isa pa akong tanong na nais kong itanong sa iyo, ngunit bago ko ito itanong, nais ko munang ipakita sa iyo ang isang pagkakaiba sa pagkaunawa ng ating mga pioneer(Tagapanguna) at ng kasalukuyang mga iskolar.

Nais kong basahin mo kung paano naunawaan ito ni Uriah Smith. Ito ay mula sa Bible Student's Assistant, mga pahina 45-46 — Uriah Smith, 1858 (malaking titik ayon sa orihinal):

DIYOS ISANG PERSONAL NA PAGKATAO

PATUNAY. "Ang Ama na nagsugo sa akin, ay nagpatotoo tungkol sa akin. Hindi ninyo narinig kailanman ang kanyang TINIG, ni nakita ang KANYANG ANYO." Juan 5:37.

" Diyos na . . . nangusap noong nakaraan sa mga ama sa pamamagitan ng mga propeta, sa mga huling araw na ito ay nangusap sa atin sa pamamagitan ng kanyang Anak, . . . na siyang ningning ng kanyang kaluwalhatian at ang hayag na LARAWAN ng kanyang PERSONA," atbp. Heb.1:1-4.

" Napatingin ako hanggang sa. . . Ang matanda sa mga Araw ay umupo, na ang kanyang damit ay maputi na parang niyebe, at ang BUHOK ng kanyang ULO ay parang dalisay na lana." Dan.7:9.

"At (Moises) ay nagsabi, Isinasamo ko sa Iyo, ipakita mo sa akin ang iyong kaluwalhatian. . . . At sinabi niya, Hindi mo makikita ang aking MUKHA; sapagka't walang taong makakakita sa akin at mabubuhay. At sinabi ng Panginoon, Narito, may isang dako sa tabi ko, at ikaw ay tatayo sa ibabaw ng isang bato: at mangyayari, habang ang aking kaluwalhatian ay dumaraan, na aking ilalagay ka sa isang bitak ng bato, at tatakpan kita ng aking KAMAY habang ako ay dumaraan. At aking aalisin ang aking kamay, at iyong makikita ang aking LIKOD na BAHAGI, nguni't ang aking MUKHA ay hindi makikita." Ex.33:18-23. [46] "At narinig nila ang tinig ng Panginoon na NAGLALAKAD sa halamanan sa kalamigan ng araw." Gen.3:8. "At kanilang nakita ang Dios ng Israel, at sa ilalim ng kaniyang mga PAA ay may gawang parang sapphire na bato." Ex.24:10.

²Capitalization sa orihinal

"Pagkatapos na magsalita sa kanila ang Panginoon, siya'y itinaas sa langit, at NAupo sa KANANG KAMAY NG DIYOS." Marcos 16:19. "Mayroon ka bang bisig na gaya ng sa Diyos? O makapagpapanginig ka ba ng tinig na gaya Niya?" Job 40:9. "Sa bibig ng Kataastaasan ay hindi lumalabas ang masama at mabuti." Lam.3:38.

Ngayon makinig kay James White:

James White – *Review and Herald*, August 19, 1858.

Ano ang Diyos? Siya ay isang materyal, organisadong katalinuhan, nagtataglay ng parehong katawan at mga bahagi. Siya ay nasa anyo ng tao. Ano si Hesukristo? Siya ang Anak ng Diyos, at katulad ng kanyang Ama, bilang "ang ningning ng kaluwalhatian ng kanyang Ama, at ang malinaw na larawan ng kanyang pagkatao." Siya ay isang materyal na katalinuhan, na may katawan, mga bahagi at mga hilig; nagtataglay ng walang kamatayang laman at walang kamatayang buto.

Ngayon ihambing ang mga nakaraang pahayag sa mga sumusunod:

Bible Questions Answered By DON F. NEUFELD - *Review and Herald*, October 6, 1977.

Karapat-dapat pansinin na ang pahayag na ito ay hindi nagbibigay ng anumang komento kung ang mga kasapi ng Pagka-Diyos ay may pisikal o materyal na mga katawan. Ang mga Adventista ay naging maingat at nag-aatubili na magbigay ng haka-haka ukol sa aspetong ito ng likas na kalagayan ng Diyos. Sa pagsasalita tungkol sa Kanya, kanilang binibigyang-diin ang Kanyang mga katangian, tulad ng personalidad, sariling pag-iral, kadakilaan, pagiging dinagbabago, angkaalaman sa lahat ng bagay (omniscience), pagiging nasa lahat ng dako (omnipresence), kapangyarihan sa lahat ng bagay (omnipotence), kabanalan, at pag-ibig. **Totoo na sa Biblia, ang Diyos ay inilalarawan na may mga tainga (Awit 17:6), mga butas ng ilong (2 Samuel 22:9), bibig (Deuteronomio 8:3), kamay (Zacarias 2:9), at mga paa (Awit 18:9). Ngunit kadalasan, itinuturing ang mga ito bilang mga**

antropomorpismo/Pagbibigay-katangian ng tao sa Diyos o bagay (hango sa orihinal na salita, ginagamit sa teolohiya at pilosopiya), ibig sabihin, mga pagpapahayag na nag-uugnay sa Diyos ng mga katangiang pantao. Sinasabi na ang mga ito ay mga pagsisikap upang matulungan ang mga tao na maunawaan ang Diyos na lubhang nakatataas sa kanila?

Nakikita mo ba ang pagkakaiba? Balikan natin ang mga tagapanguna(pioneer) at hayaan nating ipaliwanag nila nang kaunti pa ang kanilang paninindigan. Hayaan nating si James White ang magbigay ng konteksto para sa atin.

Ang ating posisyon ay, na may pagbabago na naganap sa kalagayan at gawain ng ating literal na Mataas na Saserdote sa literal na Santuwaryo sa langit, na dapat ihambing sa pagdating ng kasintahang lalaki sa kasalan. **Ang pananaw na ito ay isang ganap na pananggalang laban sa espirituwalismo.** [ang espirituwalismo dito ay tumutukoy sa isang paraan ng pag-aaral ng Biblia]. **Hindi lamang tayo naniniwala sa isang literal na Jesus, na isang “Lingkod ng Santuwaryo,” kundi naniniwala rin kami na ang Santuwaryo mismo ay literal.** At higit pa rito, nang sinabi ni Juan na nakita niya ang “isang gaya ng Anak ng Tao” na “nasa gitna ng pitong kandelerong,” ibig sabihin, nasa Banal na Dako, hindi namin alam kung paano gagawing espirituwal ang kandelerong at literal ang Anak ng Tao. Kaya't naniniwala kami na kapwa literal ang dalawa, at nakita ni Juan si Jesus habang Siya ay isang “Lingkod” sa Banal na Dako. Si Juan ay nagkaroon din ng pangitain ng isa pang bahagi ng Santuwaryo, na tumutukoy sa panahon ng pagtunog ng ikapitong anghel.

...Ang Kabanal-banalan, na naglalaman ng Kaban ng sampung utos, ay binuksan noon para pumasok ang ating Dakilang Mataas na Saserdote upang gumawa ng pagbabayad-sala para sa paglilinis ng Santuwaryo. **Kung gagawin natin ang kalayaan na sabihing walang literal na Arko, na naglalaman ng sampung utos sa langit, maaari tayong lumayo ng isang hakbang at ipagkait ang literal na Lungsod, at ang literal na**

Anak ng Diyos. Tiyak, hindi dapat piliin ng mga Adventista ang espirituwal na pananaw, kaysa sa ipinakita namin. Wala kaming nakikitang gitnang landas na dapat gawin. *The Parable*, page 16.

Naunawaan ni James White ang mga isyung nakataya. Alam niya na kung ang mga eksena ng Paghuhukom mula sa Daniel 7 at 8 ay hindi literal na nagaganap kung gayon ang buong doktrina ay babagsak sa sarili nito. Pansinin kung paano sinasagot ni Joseph Bates ang susunod na tanong na gusto kong itanong at iyon ay:

Ang Matanda ba sa mga Araw ay talagang nagbibigay ng kapangyarihan at kaharian sa Anak ng Tao?

At si Daniel, ang propeta, ay nagtuturo ng parehong doktrina. "Nakakita ako sa mga pangitain sa gabi: at narito, ang isang gaya ng Anak ng tao ay dumating na kasama ng mga alapaap sa langit, at naparoon sa Matanda sa mga araw, (na inilarawan sa ikasiyam na talata) at inilapit nila siya sa harap niya; at binigyan siya ng kapangyarihan at kaluwalhatian, at isang kaharian, na kailan man ay hindi magigiba." Si Dan. 7:13,14. Ngayon inamin nating lahat na ang personaheng ito ay si Jesucristo; sapagka't walang nilalang sa lupa o sa langit, ay nagkaroon ng pangako ng isang walang hanggang kaharian maliban sa kanya. **At hindi ba ibinibigay ito sa kanya ng Matanda sa mga araw? Hindi ba katangahan na sabihin na ibinigay niya ito sa kanyang sarili? Paano kung gayon masasabi (o mapapatunayan) gaya ng ilan, na ang Anak ay ang Sinaunang mga araw; - ang talatang ito, at ang isa sa ikalimang Pahayag, ay malinaw na nagpapatunay na ang Diyos at ang kanyang Anak ay dalawang persona sa langit.** Sinabi ni Jesus, "Ako'y nagmula at nanggaling sa Diyos: at hindi ako naparito sa aking sarili, kundi sinugo niya ako." Juan 8:42. "Ako ay nagmula sa Ama, at naparito sa sanlibutan; muli, aalis ako sa sanglibutan at pupunta sa Ama." Joseph Bates, 1846, *Opening of the Heavens*.page 18.

Nakikita mo ba kung paano sinagot ng mga tagapanguna ang tanong na ito? Nakikita mo ba kung paano ang kanilang pagtanggì sa doktrina ng

Trinidad ang nagbigay-daan sa kanila upang makita na ang Matanda sa mga Araw ay eksaktong nangangahulugan ng pamagat na iyon—Matanda sa mga Araw? Kaya’t Siya ay may ganap na kapangyarihan upang ipagkaloob ang isang kaharian sa Kanyang Anak.

Huwag ninyong kaliligtaan ang puntong ito sapagkat inihahayag nito ang lihim ng mahabang buhok ng Ikapitong-Araw na Adventismo at siyang lihim ng kaniyang kapangyarihan. Ang realidad ng Kalangitang Santuwaryo, ang realidad ng gawaing tagapamagitan ni Jesus, ang realidad ng Kaniyang pagtanggap ng kaharian—ang lahat ng ito ay nakasalalay sa malinaw na pagkaunawa sa natatanging mga personalidad ng Ama at ng Anak. Anumang paglihis patungo sa isang makasagisag na pagkaunawa bunga ng kaisipang Trinitaryo/Trinitarian ay magpapaguho sa buong sistemang ito. Ito ay waring isang ilusyon sa maalikabok na pader ng isipan ng mga iskolar, nagsisilbing isang halimbawa lamang ngunit hindi totoo.

Hindi maaaring tunay na paniwalaan ng isang kaisipang Trinitaryo/Trinitarian na ang Ama ay nagbibigay ng isang literal na kaharian sa Kaniyang Anak. Para sa kanila, ito ay isa lamang makasagisag na kilos para sa layunin ng plano ng kaligtasan, at ito ang mapanirang katalinuhan ng doktrina ng Trinidad/Trinity. Pinipilit nitong itulak ang isipan sa isang makasagisag na direksyon at pagkatapos ay inaalisan ang isipan ng realidad ng Santuwaryo, ng Anak ng Tao, at ng Matanda sa mga Araw. Ang mga katotohanang ito ay pinapalitan ng mga makasagisag na katawagan na basta na lamang isinasabit sa pader upang hangaan, na para bang tayo’y nasa isang art gallery/tanghalan ng sining.

Kapag tayo’y naniniwala na si Jesus ang ‘Sa Pamamagitan Niya’ na kinatawan ng Ama, ang buong salaysay ng Santuwaryo ay nabubuhay at nakakahanap ng puwersa sa kaluluwa bilang isang tunay na pangyayari. Ito ang dahilan kung bakit madalas magsalita ang ating mga pioneer tungkol sa natatanging mga personalidad ng Ama at ng Anak. Pansinin:

Yaong mga naghahangad na alisin ang mga dating palatandaan ay hindi mahigpit na nanghahawak; hindi nila inaalala kung paano nila tinanggap at narinig. Yaong mga sumusubok na magdala ng mga kaisipan na mag-aalis sa **mga haligi ng ating pananampalataya hinggil sa santuwaryo o hinggil sa personalidad ng Diyos o ni Cristo**, ay kumikilos na gaya ng

mga bulag. Nagsisikap silang magdala ng mga pag-aalinlangan at ilagay ang bayan ng Diyos sa panganib na anurin na parang walang angkla. *Manuscript Releases* 760, page 9.

Dapat tayong maging mapagmatyag ngayon at huwag mailayo mula sa napakahalagang mensaheng ibinigay ng Diyos para sa panahong ito. **Hindi ignorante si Satanas sa magiging bunga ng pagtatangkang ilarawan ang Diyos at si Jesu-Cristo sa isang espiritwal na paraan na nagpapakita sa Diyos at kay Cristo na parang wala silang tunay na pagkatao.** Ang mga sandaling ginugol sa ganitong uri ng ‘agham’ ay, sa halip na maghanda sa daan ng Panginoon, ay naghahanda ng daan para kay Satanas upang makapasok at lituhin ang mga isipan sa pamamagitan ng kaniyang sariling mga hiwaga. Bagamat nakabihis sila ng kasuotang tulad ng sa mga anghel, ginawa nilang parang wala ang ating Diyos at si Cristo. Bakit?—sapagkat nakita ni Satanas na ang mga isipan ay nahubog na para sa kaniyang paggawa. Naligaw na ng landas ang mga tao mula kay Cristo at sa Panginoong Diyos, at nagkakamit ng isang karanasang siyang ‘Omega’ ng isa sa pinakamalililang na panlilinlang na kailanman ay aakit sa mga isipan ng tao. Ipinagbabawal sa atin na ilagay ang ating imahinasyon sa landas ng mga haka-haka. 11 *Manuscript Releases*, page 211.

Nauunawaan mo ba kung bakit iniuugnay ni Ellen White ang doktrina ng Santuwaryo sa mga personalidad ng Ama at ng Anak? Habang binabasa mo ang Pundamental (Mga Pundamental na Pananampalataya) na pahayag ng mga Adventista tungkol sa Trinidad/Trinity, nakikita mo ba ang malinaw na pagkakaiba ng Ama at ng Anak?

2. Trinity/Trinidad:

Iisa ang Diyos: Ama, Anak, at Banal na Espiritu, isang pagkakaisa ng tatlong magkasamang walang hangganang Persona. Ang Diyos ay walang kamatayan, makapangyarihan sa lahat, nakaalam ng lahat, kataas-taasan,

²[GINAMIT DITO BILANG SANGGUNIAN SA ISANG SISTEMA NG INTERPRETASYON, HINDI ESPIRITISMO NA SIKAT NA TINATAWAG NA ESPIRITUALISMO.] Ang komentong ito sa caps ay ipinasok dito ng White Estate

at laging naroroon. **Siya** ay walang hanggan at higit sa maaabot ng pang-unawa ng tao, subalit nakikilala sa pamamagitan ng Kaniyang pagpapahayag ng sarili. **Siya** ay magpakailanmang karapat-dapat sa pagsamba, pagpupuri, at paglilingkod ng buong nilikha. (Deut. 6:4; Matt. 28:19; 2 Cor. 13:14; Efe. 4:4-6; 1 Pedro 1:2; 1 Tim. 1:17; Apocalipsis 14:7.)

Sa pahayag na ito, ang iisang Diyos ay binubuo ng tatlong persona, na pagkatapos ay tinutukoy bilang 'Siya' at 'Kaniya.' Kapag binabasa mo ang 'Siya' at ang 'Kaniya,' sino ang naiisip mo? Nakikita kong nakalilito ang pahayag na ito. Ang 'Siya' sa Ingles ay tumutukoy sa isang iisang nilalang.

Pagmasdan ang paglalarawan ng ilan sa ating mga iskolar na Seventh-day Adventist tungkol sa diyos na ito:

Iminumungkahi namin na ang Diyos, sa **Kaniyang trinitaryong/Trinitarian pagpapakilala sa sarili**, ay nagpahayag na nilikha **Niya** tayo upang ipamalas ang pag-ibig na likas na nananahan sa **Kaniyang** mismong pagkatao bilang isang **Diyos na walang hanggang umiibig—iisa sa tatlo**. Higit pa rito, **ang tatluhang pag-ibig na matatagpuan sa Diyos** ay hindi nakasentro sa sarili, kaya't matibay na nagpapahiwatig na natatagpuan natin ang pinakadakilang kagalakan at kasiyahan sa pamumuhay at paglilingkod para sa kapwa. Whidden, Moon at Reeve, *The Trinity*, pahina 247.

Pansinin kung paanong ang wikang ginamit ay 'Siya' at 'Kaniya,' at pagkatapos ay isinama sa terminong 'trinitaryong pagpapahayag ng sarili.' Mapapansin muli na ang salitang 'Siya' ay tumutukoy rin sa 'Sila' sa sumusunod na pahayag:

“Sa doktrina ng Trinidad, hindi natin matatagpuan ang tatlong magkaibang banal na papel na ginagampanan ng isang Persona lamang (ito ay tinatawag na modalismo). Hindi rin naman tatlong diyos na magkakahiwalay (ito naman ay triteismo o polyteismo). **Ang iisang Diyos ("Siya") ay tinutukoy rin, at sa parehong antas, bilang 'Sila,' at ang 'Sila' na ito ay laging magkakasama**, laging magkaugnay sa pakikipagtulungan. Isinasakatuparan ng Banal na Espiritu ang

kalooban ng Ama at ng Anak—na siya rin Niyang sariling kalooban. Ito ang katotohanang ipinapakilala ng Diyos tungkol sa Kaniyang sarili sa buong Biblia. Paglalarawan sa Ating Diyos: Gabay sa Pag-aaral ng Banal na Kasulatan para sa mga Matatanda sa Paaralang Sabado, Leksyon 1, 1st Quarter 2012, Principal Contributor: Jo Ann Davidson.

Hindi ba't ginagawa nitong malabo ang pagkakakilanlan ng Ama at ng Anak bilang magkahiwalay na Persona? Pakitandaan ang tapat na pag-amin na ito mula sa isang Adventistang teologo tungkol sa kahirapang mapanatili ang malinaw na pagkakaiba ng mga Persona sa Trinidad/Trinity:

Ang kahirapan ay sapat na maliwanag. **Ang isang doktrina na nagpapatunay na ang Diyos ay iisa, gayunpaman mayroong tatlong persona sa Diyos, ay dapat madalas na nakalilito sa isipan sa pagtatangka nitong makahanap ng may-katuturan at mauunawaan na balangkas kung saan ang tila kontradiksyon na iyon ay maaaring ipahayag at kasabay nito ay matugunan ang karaniwang pangangailangan ng relihiyon ng karaniwang tao.** Hindi kataka-taka na ang pagtukoy sa Ama na hindi maintindihan, ang Anak na hindi maintindihan, at ang Banal na Espiritu ay nag-udyok sa mga mapanukso/mapanuya na pananalita sa epekto na ang buong doktrina ay hindi maunawaan. Raoul Dederen. 'Mga Pagninilay sa Doktrina ng Trinidad/Trinity,' 1970. Andrews University

Narito ang lihim ng Pagkatiwangwang ni Satanas sa Makalangit na Santuaryo. Ito ay sa pamamagitan ng pagsasama ng Anak sa Ama na dulot ng isang Trinitarian na pormula ng tatlong persona sa isang diyos. Sa sandaling mailagay mo na ang pormula na iyon, ang salaysay ng Daniel 7 at 8 ay masisira.

Tanging ang pagkaunawa sa 'Sa Kanino' (Of Whom) at 'Sa Pamamagitan Niya' (By Whom) patungkol sa Ama at sa Anak ang nagbibigay-daan upang manatiling malinaw ang pagkakaiba nila sa ating isipan at upang bigyang tunay na kahulugan ang kwento sa Daniel 7.

17. Ang Batong Panulok

Sa aklat na ito, ating pinagmasdan ang banal na huwaran ng Ama at ng Anak na nasasalamín sa maraming aspeto ng ating mga pamilya, komunidad, at mga iglesia. Sa simpleng pagtanaw sa banal na huwaring ito sa pamamagitan ng pananampalataya kay Cristo, tayo ay mababago ayon sa kanilang wangis, gaya ng sinasabi ng Biblia:

Nguni't tayong lahat, na walang talukbong ang mukha, ay nagbubulay sa kaluwalhatian ng Panginoon na gaya ng sa salamin, ay nababago sa gayunding larawan, mula sa kaluwalhatian hanggang sa kaluwalhatian, gaya ng mula sa Panginoon na siyang Espiritu. 2 Corinto 3:18

Bagama't ang ilang miyembro ng lipunan ay binigyan ng mga posisyon upang tularan ang ilang aspeto ng papel na 'Kung Kanino' (Of Whom) ng Ama, tayong lahat ay dapat tumingin sa Anak ng Diyos bilang pangunahing huwaran ng 'Sa Pamamagitan Niya' (By Whom) na ating dapat tularan upang matanggap ang pagpapala at buhay na mula sa Ama. Ang Anak ng Diyos, kung gayon, ang pangunahing Panulukang Bato—ang panganay sa lahat ng nilalang—upang tayo ay magkaroon ng isang huwaran na ating masusundan. Ito ang dahilan kung bakit ang pamahalaan ay inilagay sa Kaniyang balikat, upang si Cristo ang maging Walang hanggang Ama ng lahat ng nagpapasakop sa iisang tunay na Diyos—ang Matanda sa mga Araw.

Ito ang dahilan kung bakit:

Kaya't siya'y itinaas din ng Dios, at binigyan siya ng isang pangalan na higit sa lahat ng pangalan: (10) Upang sa pangalan ni

Jesus ay luluhod ang bawa't tuhod, ng mga bagay na nasa langit, at mga bagay na nasa lupa, at mga bagay na nasa ilalim ng lupa; (11) At upang ipahayag ng bawat dila na si Jesu-Cristo ay Panginoon, sa ikaluluwalhati ng Diyos Ama. Filipos 2:9-11

Yamang si Jesus ang Panulukang Bato ng buong sangnilikha, masusi ang pagsisikap ni Satanas na baguhin ang ating pananaw tungkol sa Panulukang Batong ito; upang tayo'y umayon sa huwaran/tumulad sa isang mumurahing huwad na gayahin na sa unang tingin ay kahalintulad ng orihinal na Bato sa maraming aspeto, ngunit sa katotohanan ay lubos na naiiba.

Sa unang kabanata, nabanggit natin:

Ang paghihimagsik ni Satanas ay nagpasok ng mga kaisipan at paniniwalang sumira sa banal na huwaran. Ang kaayusan sa Langit ay nangangahulugang si Lucifer noong una ay nasa ilalim ng kapangyarihan ni Cristo, na Siya namang nasa ilalim ng kapangyarihan ng Kaniyang Ama... Ipinapakita sa atin ng Kasulatan kung paanong ninasa ni Satanas na baguhin ang banal na huwaran:

Anong pagkahulog mo mula sa langit, O Lucifer, anak ng umaga! paanong naputol ka sa lupa, na nagpapahina sa mga bansa! (13) Sapagka't iyong sinabi sa iyong puso, Ako'y sasampa sa langit, aking itataas ang aking luklukan sa itaas ng mga bituin ng Dios: Ako'y uupo rin sa bundok ng kapisanan, sa mga tagiliran ng hilagaan: (14) Ako'y aakyat sa itaas ng mga kaitaasan ng mga ulap; Ako ay magiging katulad ng Kataas-taasan. Isaias 14:12-14

Sa mga talatang ito ay makikita natin ang isang nilalang na hindi nagnanais na mapailalim sa pangangalaga at kaayusan ng banal na huwaran, kundi nagnanais na maging katulad—ibig sabihin ay tumulad—sa Kataas-taasan... Sa pamamagitan ng isang tusong proseso, nadaya ni Satanas ang sanlibutang Kristiyano na gawin si Cristo na kaparehong-kapareho ng Ama. Habang sinasamba ng sanlibutang Kristiyano ang Diyos sa pamamagitan ng iba't ibang kredo, ang pagkakakilala sa ikalawang Persona ng pagka-Diyos ay sa katunayan ay isang anyong binuo ni Satanas. Sa pagpapakilala kay Cristo na

eksaktong katulad ng Ama sa lahat ng paraan, inililigaw ni Satanas ang isipan ng tao sa pamamagitan ng tinatawag na batas ng hindi mapagkikilala (law of indiscernibility); na ang ibig sabihin, kapag ang dalawang bagay ay may ganap na magkatulad na katangian at hindi na malinaw ang pagkakaiba ng mga ito, sila ay tila nagiging iisa sa isang misteryosong paraan dahil sa pagkawala ng kanilang pagkakakilanlan o pagka-indibidwal.

Binago ni Satanas ang Panulukang Bato ng Kristiyanismo — mula sa isang Anak na nagmana ng lahat ng bagay mula sa Kaniyang Ama bilang isang hiwalay at natatanging nilalang, tungo sa isang nilalang na taglay na ang lahat ng bagay mula sa kanyang sarili o dahil lamang sa siya ay bahagi ng isang tatlong-Persona-ngunit-isang-Diyos na katauhan. Maaaring ibuod ang kaibahan ng dalawang ito sa ganitong paraan: **Ang Trinitaryong/Trinity Cristo na hindi ipinanganak ay isang nilalang na dumarating sa kanyang sariling pangalan, kaiba sa ipinanganak na Anak na dumarating sa pangalan ng Kaniyang Ama.**

Ako ay naparito sa pangalan ng aking Ama, at hindi ninyo ako tinanggap: kung iba ang pumarito sa kaniyang sariling pangalan, siya ay inyong tatanggapin. Juan 5:43

Ang Biblikal na Panulukang Bato ay tumitingin sa ganap na kapangyarihan ng Kaniyang Ama para sa direksyon, payo, at pagpapala. Hindi Siya umaasa sa mga kapangyarihang Kaniyang minana upang Siya’y gumabay, kundi sa Isa na nagbigay ng mana sa Kaniya. Ginagamit Niya ang Kaniyang kapangyarihan ayon sa patnubay ng Kaniyang Ama. Ang huwad na panulukang bato naman ay nakatayo nang kapantay sa balikat ng iba pang mga banal na persona sa tinatawag na ‘Pagka-Diyos’, na umaasa sa sarili niyang banal na katangian at nagbibigay ng payo, gabay, at karunungan tulad din ng pagtanggap niya nito. Siya ay kumikilos sa isang demokratikong paraan ng kapwa-pantay at magkatuwang na ugnayan.

Ang Biblikal na Panulukang Bato ay natagpuan ang kanyang pagiging kapantay sa pamamagitan ng Salita ng Kaniyang Ama—at iyon lamang. Hindi Niya inakalang isang pagnanakaw ang maging kapantay ng Diyos, sapagkat iniutos ng Diyos na Siya ay maging kapantay ng Ama. Samantalang ang huwad na batong panulok ay inuugat ang kaniyang

pagkakapantay sa edad, sa kaniyang pagka-makapangyarihan, sa lakas, sa kaalaman, at sa kapangyarihan. Hindi niya kailangan ng anumang salita mula sa iba pang banal na persona, sapagkat para sa kanya, siya ay likas nang kapantay batay sa sarili niyang kakayahan.

Alin bang panulukang bato ang ating ginagaya sa buong buhay natin? Natatagpuan ba ng mga asawang babae ang kanilang pagkakapantay sa kanilang mga asawa sa pamamagitan ng Salita ng Ama, habang ginagaya si Cristo at kusang-loob na naglilingkod sa kani-kanilang itinalagang katayuan, gaya Niya? Kayong mga lalaki, tapat ba kayong naglilingkod sa inyong komunidad at iglesia na may kaalaman na kayo'y kapantay ng ibang kalalakihan bilang magkakapatid, subalit handang maglingkod sa itinalagang daan ng 'Sa Pamamagitan Niya' (By Whom), daluyang ginagaya si Cristo?

Anong batong panulok ang itinatayo mo? Ano ang pinagpahingahan ng iyong bahay?

(6)Sapagka't nasusulat sa kasulatan, Narito, ako'y naglalagay sa Sion ng isang batong panulukan, na hirang, mahalaga: At ang sumasampalataya sa kaniya ay hindi mapapahiya. (7) "Sa inyo ngang mga nagsisisampalataya, siya'y mahalaga: datapuwa't sa mga hindi nagsisitalima, Ang batong itinakwil ng mga nagtayo ng gusali, Ay siyang ginawang pangulo sa panulok, 1 Pedro 2:6-7

Ang ating Ama ay naglagay ng isang punong Bato sa Panulok, at mula sa Bato na ito dapat nating huwaran ang ating sarili. Gaya ng sinasabi ng Kasulatan:

Sapagka't walang ibang mailalagay na ibang pundasyon maliban sa inilagat, na si Jesu-Cristo. 1 Corinto 3:11

Mariing ipinahayag ng Bibliya na si Jesus ay walang iba kundi ang banal na Anak ng Diyos sa mana.

Sinabi niya sa kanila, Datapuwa't ayon sa inyo, sino ako? (16) At sumagot si Simon Pedro at nagsabi, Ikaw ang Cristo, ang Anak ng Dios na buhay. (17) At sumagot si Jesus at sinabi sa kaniya, Mapalad ka, Simon Barjona: sapagka't hindi ipinahayag sa iyo ng laman at ng dugo, kundi ng aking Ama na nasa langit. (18) At

sinasabi ko rin sa iyo, Na ikaw ay Pedro, at sa ibabaw ng batong ito ay itatayo ko ang aking iglesia; at ang mga pintuan ng impiyerno ay hindi mananaig laban sa kanya. Mateo 16:15-18

Na siyang kaningningan ng kaniyang kaluwalhatian, at ang hayag na larawan ng kaniyang pagkatao, at itinataguyod ang lahat ng mga bagay sa pamamagitan ng salita ng kaniyang kapangyarihan, nang kaniyang nilinis sa kaniyang sarili ang ating mga kasalanan, ay naupo sa kanan ng Kamahalan sa kaitaasan; (4) Palibhasa'y ginawang higit na mabuti kaysa sa mga anghel, gaya ng kanyang pamana na nagtamo ng higit na mabuting pangalan kaysa sa kanila. Hebreo 1:3-4

Sinabi sa kanila ni Jesus, Kung ang Dios ang inyong Ama, ay iibigin ninyo ako: sapagka't ako'y nagmula at nanggaling sa Dios; ni hindi ako naparito sa aking sarili, kundi sinugo niya ako. Juan 8:42

Pansinin kung paano tinukoy ni Jesus ang mga disipulo na sumunod sa Kanya; tingnan kung anong batong panulok ang kanilang pinili.

Sapagkat ibinigay ko sa kanila ang mga salitang ibinigay mo sa akin; at kanilang tinanggap ang mga ito, **at tunay na nakikilala na ako ay nanggaling sa iyo**, at sila'y nagsisampalataya na ikaw ang nagsugo sa akin. Juan 17:8

Gayunpaman ang Cornerstone na ito ay isang bato ng pagkakasala sa marami. Hindi nila nais na itayo ang kanilang bahay sa isang bato na tumitingin sa ibang nilalang bilang isang ganap na awtoridad sa kanila. Mas gugustuhin nilang bumuo sa isang nilalang na kapantay ng kanyang kapangyarihan, kanyang talento, kanyang mga kaloob at kakayahan. Pansinin ang mga salita ng isang Adventist scholar sa mismong puntong ito:

¹Strong Dictuynary: exerchomai Mula sa G1537 at G2064; mag-isyu (literal o matalinhaga): - lumabas-(lumabas, lumabas), umalis (lumabas), tumakas, lumabas, pumunta (sa ibang bansa, palayo, lumabas, lumabas, doon), magpatuloy (lumabas), kumalat sa ibang bansa. zexerchomai. Parehong salita na ginamit sa Juan 8:42 - "nagpatuloy." Ang paggamit ng salita ay hindi maaaring nangangahulugang "umalis sa harapan ng" dahil ito ay binanggit sa natitirang bahagi ng talata "at sila ay naniwala na ikaw ang nagsugo sa akin." Ang Exerchomai ay palaging nangangahulugang "lumabas." Inihayag nito ang pagtukoy ni Kristo sa pagiging ipinanganak o ipinanganak mula sa Ama.

Sa madaling panahon ay makikita natin na ang monarkiyal na pananaw sa Trinidad/Trinity ay partikular na nasasalamain sa estrukturang hierarkikal(-tumutukoy sa isang kaayusan o estruktura ng pamumuno kung saan may mga antas o ranggo, at ang mas mataas ay may kapangyarihan sa mas mababa) ng Simbahang Katoliko, kung saan ang papa ay kumikilos bilang opisyal na kinatawan ng Diyos sa lupa, na binigyan ng natatanging kapangyarihang mamuno sa simbahan. Ang bunga ng ganitong pamamalakad ay ang tahimik na pagpapasakop ng mga mananampalataya na hindi na nagagamit ang kanilang mga espirituwal na kaloob sa loob ng katawan ni Cristo. **Sa kabilang dako, ang biblikal na pananaw sa Trinidad bilang perpektong pakikipag-isa ng Tatlo, ay nagbubunga ng isang komunidad ng mga mananampalataya na may sari-saring kaloob na pinahahalagahan at ginagamit bilang pagpapahayag ng pagkakaisa mismo ng Trinidad/Trinity.** Samuel Bacchiocchi – Pahayagan sa mga Isyung Pangwakas ng Panahon No. 147 – “Ang Kahalagahan ng Doktrina ng Trinidad/Trinity.”

Napansin mo ba kung paano ipinakita ng manunulat ang ideya ng estrukturang hierarkikal bilang maka-Katoliko, at ang konsepto ng isang nilalang na binigyan ng kapangyarihan bilang simpleng makapapapa? Pagkatapos ay inihambing ito sa kanyang pagkaunawa sa Diyos na isang perpektong pakikipag-isa ng tatlo, na pinahahalagahan ang isa’t isa dahil sa pagkakaiba-iba ng kanilang mga kaloob. Ang tamang konsepto ng Panulukang Bato — ang pagkakaloob ng kapangyarihan — ay pinagsanib sa sistemang Papal upang ipakita na ang prinsipyo ng pamana sa pagitan ng Ama at ng Kanyang Anak ay isang mapaniil na pamumuno mula sa Ama, at isang walang tanong at walang pag-iisip na pagsunod mula sa Anak. Isa itong paraan ng pagtataboy sa tunay na Panulukang Bato, at pagpapalit nito ng huwad na bato na ang batayan ng kahalagahan ay ang pagkakaiba-iba ng mga kaloob na taglay ng bawat miyembro.

Ito na ngayon ang bagong panulukang bato ng Adventismo. Habang ang iglesia ay nagsisikap na iangkop ang sarili sa bagong huwaran ng perpektong pakikipag-isa ng tatlo na may patag na estruktura ng relasyon, makikita natin ang mga miyembro na iniwan ang prinsipyo ng

pagpapasakop at nagsisikap na ibahagi ang kanilang mga kaloob sa iglesia upang sila'y pahalagahan at kilalanin.

Kung ikaw ay isang simpleng manggagawa at ang tungkulin mo lamang ay bilang diakono sa iglesia, mas kakaunti ang pagpapahalagang matatanggap mo kumpara sa isang matanda ng iglesia na nangangaral at nagsasagawa ng mga pag-aaral sa Biblia. At ang taong iyon naman ay mas kaunti ang pagpapahalaga kumpara sa isang may pandaigdigang ministeryo na nangangaral ng ebanghelyo sa buong mundo. Siyempre, ang mga bagay na ito ay bihirang binabanggit nang lantaran.

Ang bagong panulukang bato ng Adventismo ay nagtutulak sa mga tao na iangkop ang kanilang mga sarili sa isang paraan na nagkakaroon sila ng agarang pagnanais na mapasama sa anumang uri ng ministeryo. Kailangang pagpalain ng mundo sa pamamagitan ng kanilang mga kaloob, sapagkat ganito pinahalagahan ang huwad na Jesus ng 'Ama' at 'Espiritu' — batay sa iba't ibang kaloob na taglay Niya.

Ang Biblikal na Panulukang Bato ay isang batong katitisan sa espiritu ng sanlibutang ito. Ang Biblikal na Panulukang Bato ay hindi hinahanap ang Kaniyang kahalagahan sa pagkakaiba-iba ng Kaniyang mga kaloob kundi sa Salita lamang ng Kaniyang Ama. Kaya't si Jesus ay:

... isang bato ng katitisan, at isang bato ng pagkatisod, sa makatuwid baga'y sa kanila na nangatitisan sa salita, palibhasa'y masuwayin: na doo'y itinalaga rin sila. 1 Pedro 2:8

Tayo bilang isang tao ay itinalaga upang maniwala kay Jesus bilang Anak ng Diyos, ngunit ang ating simbahan ay natisod sa Salita at naging masuwayin. Sinabi ni Hesus:

At tiningnan niya sila, at sinabi, Ano nga ito ang nasusulat, Ang batong itinakuwil ng mga tagapagtayo, ay siya ring naging pangulo ng panulok? (18) Ang sinumang mahulog sa batong iyon ay madudurog; datapuwa't kung kanino man madapa, ay dudurog siya hanggang sa pulbos. Lukas 20:17-18

Yaong mga tumitingin sa isinilang na Anak at nahuhulog sa batong ito ay nadudurog at nanlambot ang kanilang matigas na puso, nagbago at hinubog sa larawan ng banal na Anak. Ang mga tumatanggi sa Bato-

panulok na ito ay babagsak sa kanila ang batong iyon at dudurog sila hanggang sa pulbos.

Kaya nasa harapan natin ang tunay na batong panulok na dumarating sa pangalan ng Kanyang Ama at ganap na nasa ilalim ng awtoridad ng Kanyang Ama, at mayroon tayong isa na tumatawag sa kanyang sarili na “Anak ng Ama” (Barabas) at gayon pa man ay dumarating sa Kanyang sariling pangalan bilang isang magnanakaw at isang tulisan. Sino ang pipiliin mo, si Kristo o si Barabas?

Bumuo tayo sa Bato ng Panulok na nagmana ng lahat ng bagay mula sa Kanyang Ama, at matuto tulad ni Jesus na magpahinga sa pinagpalang awtoridad, proteksyon at probisyon ng Ama.

³Barabbas = "anak ng ama o panginoon" – Thayer

⁴"Si Barabas ay nagpanggap bilang Kristo at gumawa ng malaking kasamaan. . . . Isang pinakakapansin-pansing pagkakaiba ang ipinakita sa pagitan ng dalawa. Si Barabas ay isang kilalang karakter na nakagawa ng mga kamangha-manghang bagay sa pamamagitan ng satanic na mga ahensya. Siya ay nag-aangkin na siya ay may kapangyarihang pangrelihiyon, isang karapatang magtatag ng ibang pagkakasunod-sunod ng mga bagay. Ang huwad na Kristong ito ay inaangkin kung ano ang inaangkin ni Satan sa langit. karapatan sa lahat ng bagay. Si Kristo sa Kanyang kahihiyan ay nagmamay-ari ng lahat ng bagay. Sa Kanya ay walang anumang kadiliman.

18. Sabbath na Pagpapatatak

Bilang bayan ng Diyos alam natin na ang tapat na pangilingin ng Sabbath ang naghahayag ng pagmamay-ari ng Diyos sa isang tao. Alam din natin na sa pamamagitan ng nagpapabanal na kapangyarihan ng Sabbath na ang mga tao ng Diyos ay mabubuklod.

Bukod dito'y ibinigay ko rin sa kanila ang aking mga sabbath, upang maging isang tanda sa pagitan ko at nila, upang kanilang makilala na ako ang Panginoon na nagpapabanal sa kanila. Ezekiel 20:12

Sa kabanata 2, ating tinalakay ang estruktura ng bukal ng kautusan na sumasalamain sa banal na huwaran sa sentro nito. Sa pamamagitan ng banal na huwarang ito dumadaloy sa atin ang Espiritu ng Diyos, tayo'y pinapabanal at binibigyan ng kapangyarihang mapagtagumpayan ang kasalanan. Walang mas kahanga-hanga pa kaysa sa isang pamayanang nakabatay sa mga pagpapahalagang pampamilya na sama-samang sumasamba tuwing Sabbath. Sa ganitong paraan lubos na nabubuksan sa atin ang bukal ng kautusan. Pansinin kung ano ang sinabi ni Ellen White:

Ang tunay na pagpapakabanal ay pagkakasundo sa Diyos, pagkakaisa sa Kanya sa pagkatao. **Ito ay natatanggap sa pamamagitan ng pagsunod sa mga alituntuning iyon na transcript ng Kanyang karakter. At ang Sabbath ay tanda ng pagsunod. Siya na mula sa puso ay sumusunod sa ikaapat na**

utos ay susunod sa buong batas. Siya ay pinabanal sa pamamagitan ng pagsunod... Sa atin bilang sa Israel ang Sabbath ay ibinigay "para sa isang walang hanggang tipan." Sa mga taong gumagalang sa Kanyang banal na araw ang Sabbath ay isang tanda na kinikilala sila ng Diyos. *Testimonies*, Volume 6, page 350.

Ang Sabbath ay nagdadala sa mga tao ng Diyos ng matamis na pagbubuhos ng Espiritu ng Diyos. Kung higit nating ninanais ang pagpapalang ito ng Sabbath at naghahanda para dito, mas marami tayong kakainin sa Buhay na Tinapay.¹

Dahil may kahanga-hangang pagpapala sa Sabbath, alam natin na si Satanas ay haharap sa bawat hakbang upang pigilan tayo sa pagtanggap ng pagpapalang ito.

Dito nagiging mahalaga ang banal na huwaran. Ang prinsipyo ng Sabbath ay isa sa pagpapahinga sa ating mga gawain. Tanging ang mga nakakapagpahinga sa daluyan ng pagpapala ang tunay na makapagpahinga mula sa kanilang mga gawain.

Sa nakaraang kabanata ay sinuri natin ang tunay na Bato ng Panulok at ang Huwad Nito. Nais kong ipakita ang mga kaisipang ito bilang batayan para mas malinaw na maunawaan ang Pagtatatak/Selyo sa Sabbath.

Ang isang taong inuukit ang kanyang sarili ayon sa isang panulukang bato na hinahanap ang halaga sa pamamagitan ng pagbabahagi ng kanyang mga kaloob sa pamilya, komunidad, at iglesia ay mahihirapang maghanda para sa Sabbath at tunay na makapagpahinga sa Sabbath. Ang huwad na panulukang bato ay lilikha ng pressure tuwing hapon ng Biyernes. Ang pagnanais na gumawa ng mga bagay na nagpapakita ng ating kakayahan at talento ay sumasalungat sa panawagang huminto sa paggawa. Hindi lamang ito tumutukoy sa pisikal na paggawa, kundi pati sa lahat ng gawaing mental na may kaugnayan sa ating trabaho. Marami ang tumitigil sa pisikal na paggawa pagsapit ng hapon ng Biyernes, ngunit sa mismong

¹ Tinalakay ko ito nang mas detalyado sa aking presentasyon na pinamagatang, *'The Law of the Wise o 'Ang Batas ng Matalino'*, kung nais mong pag-aralan ito nang mas malaliman. <http://vimeo.com/15831639>.

oras ng Sabbath ay nagpaplano, nag-iisip, at nagbabalak pa rin kung ano ang kanilang gagawin pagkatapos ng Sabbath.

Kung tayo ay nagtatayo sa tunay na Bato sa panulok, kung gayon ang pangangailangan na magsagawa at makamit ay nagsisimulang mabawasan; Ang paghahanda sa Sabbath ay nagiging mas madali at ang Sabbath ay nagiging mas matamis.

Maaari akong magpatotoo na bago ko sinimulang iangkop ang aking sarili sa tunay na Panulukang Bato, ang hapon ng Biyernes ay palaging nagmamadali. Madalas ay gumagawa pa kami ng mga huling minutong gawain habang lumulubog na ang araw. Sa isang panahon, napagpasyahan naming huwag maging 'legalistic' sa mga bagay-bagay, at sa kasamaang-palad ay nilabag namin ang mga hangganan ng Sabbath.

Nang ako'y lumapit sa tunay na Panulukang Bato, lalo akong nakumbinsi tungkol sa kahalagahan ng Sabbath. Naramdaman ko ang matinding paninindigan na dapat ay nasa isang ganap na mapagnilay-nilay na kalagayan ang aking isipan kahit man lang kalahating oras bago lumubog ang araw, at ang lahat ng paliligo at paghahanda ay dapat natapos na bago pa man ang paglubog ng araw. Ako'y nakumbinsing dapat itong gawin sa diwa ng kapayapaan at kagalakan, at hindi sa pagmamadali at pagkabigo. Bihira sa buong buhay kong pagiging Adventista ang pagkakataong tunay kong naipagdiwang ang pagdating ng Sabbath na ang puso at isipan ko ay lubos na nagpapahinga at sabik na sabik sa pagdating ng banal na araw.

Masaya kong naibabalita na ito ay nagbago na ngayon. Ang mga nakasanayan sa loob ng maraming dekada ay hindi agad-agad nabago. Sa simula, kinakailangan naming ilaan ang buong araw ng Biyernes para lamang sa paglilinis ng bahay at paghahanda. Kahit noon, minsan ay halos kapos pa rin kami sa oras. Ang aming mga espiritu ay naaabala pa rin dahil sa stress na dulot ng paghahanda. Ngunit habang patuloy naming pinagmamasdan ang banal na huwaran, unti-unti namang naging mas magaan at mas madali ang paghahanda para sa Sabbath.

Kay tamis ng naging karanasan sa Sabbath. Kay dakila ng kagalakan na makaupo nang maaga bago lumubog ang araw, at magnilay sa Salita ng Diyos at purihin Siya bago pa man lumubog ang araw.

Ano ang kalagayan ng mga tumutupad sa mga utos ng Diyos at may pananampalataya kay Jesus? Kung sa loob ng pamilya ay may mga tumatanggi [walang pakialam, o nagpapabaya] sa pagsunod sa Panginoon sa pag-iingat ng Kanyang Sabbath, kung gayon ay hindi maipapataw sa kanila ang tatak. Ang pagpapatatak ay isang pangakong ibinibigay ng Diyos ng ganap na kaligtasan para sa Kanyang mga hinirang (Exodo 31:13–17). Ang pagpapatatak ay nagpapahiwatig na ikaw ay pinili ng Diyos. Inangkin ka Niya para sa Kanyang sarili. Bilang mga tinatakan ng Diyos, tayo ay pag-aari ni Cristo na Kanyang binili, at walang sinuman ang makaaagaw sa atin mula sa Kanyang mga kamay. Ang tatak na ibinibigay sa noo ay ang Diyos at ang Bagong Jerusalem. 'Isusulat ko sa kanya ang pangalan ng Aking Diyos, at ang pangalan ng lungsod ng Aking Diyos.' (Revelation 3:12). 15 *Manuscript Releases*, page 225.

Para sa mga masusing nagsaliksik sa paksang ito, alam natin na ang tatak ng Diyos ay matatagpuan sa Sabbath. Ang Kanyang Pangalan, Titulo, at Nasasakupan ay tanging sa utos na ito lamang matatagpuan. Kapansin-pansin din na:

Apocalipsis 14:1 At ako'y tumingin, at, narito, ang isang Cordero ay nakatayo sa bundok ng Sion, at kasama niya ang isang daan at apat na pu't apat na libo, na may pangalan ng kaniyang Ama na nakasulat sa kanilang mga noo.

Ang Espiritu ng Propesiya ay nagsasaad:

Nakita ni Juan ang isang Kordero sa Bundok ng Sion, at kasama Niya ang 144,000 na may pangalan ng Kanyang Ama na nakasulat sa kanilang mga noo. Taglay nila ang selyo ng langit. Sinasalamin nila ang wangis ng Diyos. Puno sila ng liwanag at kaluwalhatian ng Banal. Kung nais nating magkaroon ng wangis at tatak ng Diyos sa atin, kinakailangang humiwalay tayo sa lahat ng kasamaan. Dapat nating talikuran ang bawat masamang landas, at pagkatapos ay ipagkatiwala ang ating kalagayan sa mga kamay ni Cristo. Habang ating nililigtas ang ating mga kaluluwa na may takot at panginginig, ang Diyos ang siyang gumagawa sa atin upang tayo'y magpasiya at gumawa ayon sa Kanyang kalooban. Habang ginagawa natin ang ating bahagi, ang Diyos naman ang nagbibigay ng tulong at nagpapabanal sa

atin. Ginagawa tayong mapagsisi ni Cristo upang tayo'y mapatawad Niya. May isip tayo na kailangan nating gampanan ang ilang bahagi ng gawain nang mag-isa. Iniisip natin na may dalawa o tatlong hakbang tayong dapat gawin nang walang tulong o suporta. Ngunit hindi ito totoo. Ang Espiritu ng Diyos ay patuloy na tumatawag at humihimok sa kaluluwa upang ito'y magpasya sa tama at maging kaayon ng kautusan ng Diyos. Ang paanyaya ay ibinibigay para sa mga walang kakayahan: 'O, bawa't nauuhaw, pumarito kayo sa tubig, at siyang walang salapi; pumarito kayo, bumili kayo at kumain; oo, pumarito kayo, bumili kayo ng alak at gatas na walang salapi at walang bayad.' Kapag tayo'y humiwalay na sa kasamaan at pinili nating paglingkuran ang Diyos, agad nating tutugunan ang paanyayang ito. *Review and Herald*, March 19, 1889.

Ang pagsulat ng pangalan ng Ama sa noo ay ang pagsulat ng mismong kahulugan ng pangalang iyon – Ama. Ang ating pagkilala sa Diyos bilang Ama ng ating Panginoong Hesu-Kristo ang siyang nagtatatag ng banal na huwaran ng 'Sa Kanino' at 'Sa Pamamagitan Niya.' Sa pagkakita natin sa Ama bilang pinagmumulan ng lahat ng bagay, nakikita rin natin ang Anak bilang siyang tumanggap ng mana ng lahat at nagpapahinga sa Salita ng Ama. Kapag nakita natin si Cristo sa Kanyang papel bilang Panulukang Bato, tayo ay nagkakaroon ng kakayahang mabago ayon sa Kanyang wangis, at sa gayon ay natututo tayong magpahinga sa Sabbath. Sa pamamagitan ng prosesong ito, tayo ay tinatatakan at inihahanda para sa huling krisis.

I have found, in both the Word of God and my personal experience, that the counterfeit cornerstone caused me to lightly regard the Sabbath² and

²'Hindi Ko hinahanap ang Aking sariling kaluwalhatian, kundi ang kaluwalhatian Niya na nagsugo sa Akin.' Juan 8:28; 6:57; 8:50; 7:18. Sa mga salitang ito ay nakalagay ang dakilang prinsipyo na siyang batas ng buhay para sa sansinukob. Lahat ng bagay na tinanggap ni Kristo mula sa Diyos, ngunit kinuha Niya upang ibigay. Kaya sa mga korte ng langit, sa Kanyang ministryo para sa lahat ng nilikha: sa pamamagitan ng minamahal na Anak, ang buhay ng Ama ay dumadaloy sa lahat; sa pamamagitan ng Anak ito ay nagbabalik, sa papuri at masayang paglilingkod, isang agos ng pag-ibig, sa dakilang Pinagmumulan ng lahat.

to push my projects right to the edges of the Sabbath, and indeed often into the Sabbath hours. Through the false Christ presented to me in the Trinity I was prevented from receiving the sealing experience of the Sabbath.

Yaong mga hindi tumatanggap kay Jesus bilang Anak ng Ama ay sa katunayan ay hindi rin tunay na naniniwala na ang Diyos ang Ama ng ating Panginoong Hesu-Kristo. Gayunman, ang pangalang ito – 'Ang Ama' – ang siyang itatatak sa noo ng mga tapat na anak.

Binabago ng mga makabagong salin ang talatang ito at ipinapahiwatig na ito ay pangalan ng Ama at pangalan ng Kordero:

At nakita ko, at narito, ang Cordero ay nakatayo sa bundok ng Sion, at kasama niya ang isang daan at apatnapu't apat na libo, na may pangalan, at pangalan ng kaniyang Ama, na nakasulat sa kanilang mga noo. Apocalipsis 14:1 (ASV)

Ngunit alam natin na ang Kordero ay may pangalan ng Kanyang Ama.

Narito, ako'y nagsusugo ng isang Anghel sa unahan mo, upang ingatan ka sa daan, at upang dalhin ka sa dakong aking inihanda. (21) Mag-ingat sa kanya, at sundin ang kanyang tinig, huwag mo siyang mungkahiin; sapagka't hindi niya patatawarin ang inyong mga pagsalangsang: **sapagka't ang aking pangalan ay nasa kaniya.** Exodo 23:20-21

Dahil ang Kordero ay nasa Kanya ang pangalan ng Ama, habang tinutulad natin ang ating sarili sa Kanya, tayo ay nagiging katulad Niya at mayroon din tayong pangalan ng Ama gaya ni Cristo. Gaya ng sinabi sa atin ni Hesus:

... Aakyat ako sa aking Ama, at inyong Ama; at sa aking Diyos at iyong Diyos. Juan 20:17

At sa gayon sa pamamagitan ni Kristo ang paglilibot ng kabutihan ay ganap, na kumakatawan sa katangian ng dakilang Tagapagbigay, ang batas ng buhay. Desire of Ages, page 21.

³"Siyempre, ang Sabbath, ay hindi gaanong ituturing, tulad din ng Diyos na lumikha nito." 1 Selected Messages, page 205.

Mga kapatid, nakikiusap ako sa inyo na ayusin ninyo ang inyong mga bahay sa isang mahinahon, mapayapa at masayang paraan; upang maging handa para sa Sabbath, kung hindi pa ito nangyayari. Walang dapat humadlang sa pagiging handa bago lumubog ang araw at upang ang ating mga puso ay mapuspos ng papuri at pasasalamat sa Diyos at sa Kordero. Ang paghahandang ito ay nagiging mas madali at mas madali kapag nakikita natin ang banal na huwaran at natututong magpahinga sa pag-ibig ng Ama, gaya ng ating Panginoong Jesus na nagpapahinga sa Salita ng Kanyang Ama.

19. Isang Makapangyarihang Anghel

At pagkatapos ng mga bagay na ito ay nakita ko ang isa pang anghel na bumaba mula sa langit, na may dakilang kapangyarihan; at ang lupa ay lumiwanag ng kanyang kaluwalhatian. (2) At siya'y sumigaw ng malakas ng malakas na tinig, na nagsasabi, Ang Babilonia na dakila ay bumagsak, bumagsak, at naging tahanan ng mga demonyo, at kulungan ng bawat karumaldumal na espiritu, at isang kulungan ng bawat marumi at kasuklam-suklam na ibon. Apocalipsis 18:1-2

Ang sinubukan kong ipakita sa aklat na ito ay ito lang:

Ang mensaheng ito ay ibinigay upang higit na maitampok sa harap ng sanlibutan ang itinaas na Tagapagligtas, ang hain para sa mga kasalanan ng buong mundo. Ipinakilala nito ang pag-aaring-ganap sa pamamagitan ng pananampalataya sa Tagapanagot; inaanyayahan nito ang mga tao na tanggapin ang katuwiran ni Cristo, na **nahahayag sa pamamagitan ng pagsunod sa lahat ng mga utos ng Diyos. Marami ang nawalan ng malinaw na pananaw kay Jesus** [dahil sa huwad na panulukang bato]. Kinailangan nilang itutok muli ang kanilang mga mata sa Kanyang banal na pagkatao [na naiiba sa Ama], sa Kanyang mga merito [Katuwiran o kabutihan] [ang banal na 'Sa Pamamagitan Niya,' ang hain at tunay na tagapamagitan sa Ama], at sa Kanyang di-nagbabagong pag-ibig sa sangkatauhan. **Ang lahat ng kapangyarihan ay ibinigay [ng Ama – 'Na Sa Kanino'] sa Kanyang mga kamay, upang Kanyang maipamahagi ['Sa Pamamagitan Ni']**

Strong's dictionary: ...awtoridad, hurisdiksyon, kalayaan, kapangyarihan, karapatan, lakas.

ang mayamang mga kaloob sa tao, at maipagkaloob ang napakahalagang kaloob ng Kanyang sariling katuwiran sa walang kakayahang sangkatauhan. Ito ang mensaheng iniutos ng Diyos na ibigay sa sanlibutan. Ito ang mensahe ng ikatlong anghel, na dapat ipangaral nang may malakas na tinig, at sasabayan ng masaganang pagbuhos ng Kanyang Espiritu. *Testimonies to Ministers*, page 91.

Habang ating pinagmamasdan ang Kordero ng Diyos bilang dakilang banal na 'Sa Pamamagitan Ni' na daluyan ng pagpapala ng Ama, habang tayo'y nagtayo sa banal na Panulukang Bato na nagmana ng lahat mula sa Ama, habang ang ating mga pamilya, komunidad, at mga iglesia ay natutunang makita ang kagandahan ni Cristo bilang bugtong na Anak ng Ama at nagsimulang iangkop ang ating mga sarili sa huwaran ng Ama at Anak — saka liliwanagan ng kaluwalhatian ni Cristo ang buong lupa.

Hindi ba't ang kapahayagan ni Cristo bilang Panulukang Bato ng bawat aspeto ng ating lipunan ang siyang susi sa tunay na pagbabagong-buhay at reporma, na bubuo ng isang masaya at maayos na katawan na nakatuon at sabik na ibahagi ang bagay na nagdulot sa kanila ng labis na kagalakan?

Sinabihan tayo tungkol sa pagbubuhos ng Espiritu sa panahon ng Pentecostes:

At nang ganap na dumating ang araw ng Pentecostes, silang lahat ay nangagkakaisa sa isang lugar. Mga Gawa 2:1

Paano magkakaroon ng pagkakaisa ang mga tao kung walang banal na huwaran kung paano tayo dapat makitungo sa isa't isa? Yaong mga nag-aakalang ang Banal na Espiritu ay kusa na lamang magdudulot ng pagkakaisa sa atin, nang walang pagkaunawa sa banal na kaayusan ng Langit na nahayag sa Ama at sa Kanyang Anak, ay maghihintay nang walang kabuluhan sa pagdating ng pagkakaisa. Hindi ba't makatuwiran na kapag ang bawat bahagi ng daluyan ng pagpapala ay inaangkop ang sarili sa dakilang orihinal na 'Sa Kanino' at 'Sa Pamamagitan Ni,' saka pa lamang ganap na mabubuksan ang daan para sa kapangyarihan ng Espiritu ng Diyos?

Pansinin kung paanong ang anghel sa Apocalipsis 18:1 ay bumaba na may dakilang kapangyarihan o awtoridad. Alam natin na ang lahat ng

awtoridad ay nagmumula sa Diyos, kaya't ang mensaheng ito ay darating na may kapangyarihan sa mga natutong kilalanin ang kaayusang itinatag ng Diyos. Alam din natin na ang lahat ng awtoridad ay naibigay na kay Cristo.

At lumapit si Jesus at nagsalita sa kanila, na nagsasabi, Ang lahat ng kapangyarihan ay ibinigay sa akin sa langit at sa lupa. Mateo 28:18

"Ang kakayahan ba ni Cristo na magpamudmod ng mayamang mga kaloob at magtalaga ng Kanyang kapangyarihan ay nakadepende sa pagtanggap ng bayan ng Diyos sa patotoo ng Diyos tungkol sa Kanyang Anak — na ang ibig sabihin ay maniwala silang si Jesus ay tunay na Anak ng Diyos? Kapag tayo ay lumakad sa huwarang 'Sa Kanino' at 'Sa Pamamagitan Niya,' tayo ay lubos na nahahanda upang tanggapin ang kapangyarihang ibinigay kay Cristo ng Kanyang Ama. Nakikita ba natin na sa paggalang sa Anak ng Diyos at sa paglalagay ng ating sarili sa ilalim ng Kanyang anino, ay nagsisimula tayong makita ang dakilang awtoridad na Kanyang taglay, at tayo'y maaaring pagpalain at pangalagaan sa ilalim nito?

Mga kaibigan, ipinakikilala ko sa inyo ang pangunahing Panulukang Bato ng ating pananampalataya — ang ating Panginoong Hesu-Kristo, ang Anak ng Ama sa katotohanan at pag-ibig. 2 Juan 1:3.

Ang kapahayagang ito tungkol kay Cristo at ang Kanyang kaugnayan sa Kanyang Ama ay nagbubunyag sa gawain ng Babilonya at sa kanyang mga pagsisikap na palitan ang Panulukang Bato. Ipinakita ko sa inyo kung paanong, sa aking pagkaunawa, ay inulit ng Adventismo ang ginawa ni Samson at ng mga anak ni Eli na siyang nagdala sa atin sa pagkabihag. Ngunit ang pagliligtas ay malapit na.

Tanggapin natin ang gawaing ng pagsisisi, pananalangin, at taimtim na pagsusumamo para sa ating mga pinuno, anuman ang kanilang katayuan. Manawagan tayo at magpasakop sa ating mga pinuno sa iglesia upang si Cristo ay maitampok sa harap nila na may diwa ng kaamuan at paggalang.

Ako'y may tiwala na sa lalong madaling panahon ay sasagutin nga ng ating Ama ang panalangin ng Kanyang Anak:

Ang mga salitang ito ay sinalita ni Jesus, at itiningin ang kaniyang mga mata sa langit, at sinabi, Ama, dumating na ang oras; luwalhatiin mo ang iyong Anak, upang luwalhatiin ka rin ng iyong Anak: (2) Kung paanong binigyan mo siya ng kapangyarihan sa lahat ng laman, upang bigyan niya ng buhay na walang hanggan ang lahat ng ibinigay mo sa kanya. (3) At ito ang buhay na walang hanggan, na ikaw ay makilala nila na iisang Dios na tunay, at si Jesucristo na iyong sinugo. Juan 17:1-3

Ang banal na huwaran ay nakakaapekto sa bawat aspeto ng ating buhay at nagtataglay ng susi sa kagalakan, kapayapaan, at pagkakasundo sa loob ng ating mga pag-aasawa, komunidad, simbahan at lahat ng istrukturang panlipunan sa ating mundo.

Sa ugnayan ng Diyos at ng Kanyang Anak, nakikita natin ang susi sa banal na huwang ito. Habang lalo natin silang nakikita, minamahal, at tinutulad ang ating buhay sa kanila, lalo tayong nagiging tanggap sa kanilang daluyan ng pagpapala sa ating buhay.

Bago nagsimula ang sanlibutang ito, kumilos si Satanas at ang kanyang mga anghel upang ikubli ang banal na huwaran na ito at palitan ito ng isang huwad na sisira sa pag-ikot ng walang hanggan na pag-ibig ng Diyos at magdadala ng hindi mabilang na paghihirap sa mundo.

Tuklasin ang mapanlinlang na huwad na ito at tingnan sa dakilang orihinal na banal na huwaran ang susi sa pagbabalik ng ating simbahan sa pagsamba sa Diyos at sa Kanyang Anak.